

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๓๑/๒๕๖๕

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗

เรื่อง สัญญาประกันภัย

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๖๘ (๒/๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง สัญญาประกันภัย ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

วรวิทย์ เจนธนากุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง

สัญญาประกันภัย

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ฉบับรวมเล่มปี 2569 (IFRS 17: Insurance Contracts (Bound volume 2026 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทย เท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2569	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2568	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง

สัญญาประกันภัย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทนำ

วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
การรวมกันของสัญญาประกันภัย	9
การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย	10
ระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัย	14
การรับรู้รายการ	25
การวัดมูลค่า	29
การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก	32
ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต	33
อัตราคิดลด	36
ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน	37
กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	38
การวัดมูลค่าภายหลัง	40
กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	43
สัญญาที่สร้างภาระ	47
วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย	53
สัญญาประกันต่อที่ถือไว้	60
การรับรู้รายการ	62
การวัดมูลค่า	63
วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้	69
สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ	71
การปรับแต่งและการเลิกรับรู้รายการ	72
การปรับแต่งของสัญญาประกันภัย	72
การเลิกรับรู้รายการ	74
การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน	78
การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน	80
ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย	83
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	87
การเปิดเผยข้อมูล	93

คำอธิบายจำนวนเงินที่รับรู้	97
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	110
จำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน	114
การใช้วิจารณ์ฐานที่มีนัยสำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17	117
ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17	121
ประเภทของความเสี่ยงทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง	127
ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว	128
ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน	130
ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น	131
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น	132
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ศัพท์บัญญัติ	
ภาคผนวก ข แนวปฏิบัติ	
ภาคผนวก ค วันที่มีผลบังคับใช้และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน	

บทนำ

ภาพรวม

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัยที่ออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังกำหนดให้ใช้หลักการคล้ายคลึงกันมาถือปฏิบัติสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจที่ออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแนวทางที่สื่อความตามจริงถึงสัญญาเหล่านั้น ข้อมูลนี้เป็นเกณฑ์สำหรับผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลกระทบที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติได้
- บทนำ 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง *สัญญาประกันภัย*

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 ที่ใช้ก่อนหน้านี้เป็นมาตรฐานระหว่างกาลที่อนุญาตให้กิจการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่หลากหลายสำหรับสัญญาประกันภัย ซึ่งสะท้อนข้อกำหนดด้านการบัญชีของประเทศและความหลากหลายของข้อกำหนดเหล่านั้น ความแตกต่างของวิธีปฏิบัติทางการบัญชีของแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมายและแต่ละผลิตภัณฑ์ทำให้เกิดความยากลำบากแก่นักลงทุนและนักวิเคราะห์ในการทำความเข้าใจและเปรียบเทียบผลประกอบการของผู้รับประกันภัย ผู้มีส่วนได้เสียส่วนใหญ่รวมถึงผู้รับประกันภัยมีความเห็นตรงกันว่าจำเป็นต้องมีมาตรฐานการบัญชีประกันภัยที่เป็นสากลร่วมกันถึงแม้ว่าจะมีความเห็นที่หลากหลายว่าควรจะเป็นแบบใด เป็นการยากที่จะสะท้อนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่ซับซ้อนและระยะยาวในการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย นอกจากนี้ สัญญาประกันภัยโดยทั่วไปไม่มีการซื้อขายในตลาดและอาจรวมองค์ประกอบการลงทุนที่มีนัยสำคัญซึ่งทำให้เกิดความท้าทายมากขึ้นในการวัดมูลค่า วิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัยก่อนหน้านี้บางวิธีซึ่งอนุญาตไว้ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 ไม่ได้สะท้อนอย่างเพียงพอถึงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานการเงินที่แท้จริงของสัญญาประกันภัยเหล่านี้ เพื่อจัดการปัญหาเหล่านี้ คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (คณะกรรมการ) ได้จัดทำโครงการเพื่อให้งบการเงินของผู้รับประกันภัยเป็นประโยชน์มากขึ้นและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับประกันภัยสอดคล้องกันในแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมาย

ประเด็นหลัก

บทนำ 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สะท้อนมุมมองของคณะกรรมการว่าสัญญาประกันภัยรวมลักษณะของทั้งเครื่องมือทางการเงินและสัญญาบริการไว้ด้วยกัน นอกจากนี้สัญญาประกันภัยหลายสัญญาก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่มีความผันผวนอย่างยิ่งตลอดช่วงเวลายาวนาน เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้น คณะกรรมการจึงได้พัฒนาวิธีการซึ่ง

- (ก) รวมการวัดมูลค่าที่เป็นปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตกับการรับรู้กำไรตลอดระยะเวลาที่ให้บริการภายใต้สัญญา
- (ข) นำเสนอผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย (รวมถึงการนำเสนอรายได้จากการประกันภัย) แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
- (ค) กำหนดให้กิจการเลือกใช้นโยบายบัญชีเป็นรายพอร์ตโฟลิโอในการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือขาดทุน หรือรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายนั้นบางส่วนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

บทนำ 6 หลักการหลักในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 คือให้กิจการ

- (ก) ระบุให้เป็นสัญญาประกันภัยสำหรับสัญญาที่กิจการยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้ถือกรมธรรม์) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์หากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เจาะจงไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรมธรรม์
- (ข) แยกอนุพันธ์แฝง องค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไป และภาระที่ต้องปฏิบัติที่ต่างออกไปที่เจาะจงไว้ออกจากสัญญาประกันภัย
- (ค) แบ่งสัญญาออกเป็นกลุ่มที่กิจการจะรับรู้และวัดมูลค่า
- (ง) รับรู้และวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วย
 - (1) มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตที่ปรับด้วยความเสี่ยงแล้ว (กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ) ซึ่งผสานข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดที่สามารถหาได้เกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในแนวทางที่สอดคล้องกับข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด บวก (ถ้ามูลค่าเป็นหนี้สิน) หรือ หัก (ถ้ามูลค่าเป็นสินทรัพย์)
 - (2) จำนวนเงินที่สื่อถึงกำไรหรือการรับรู้ในกลุ่มของสัญญา (กำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- (จ) รับรู้กำไรจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดรอบระยะเวลาที่กิจการให้ความคุ้มครองประกันภัยและเมื่อกิจการปลดปล่อยความเสี่ยง ถ้ากลุ่มของสัญญาเป็นหรือกลายเป็นสัญญาที่ทำให้เกิดการขาดทุน กิจการจะรับรู้ผลขาดทุนนั้นทันที
- (ฉ) นำเสนอแยกจากกันสำหรับรายได้จากการประกันภัย ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย และรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- (ช)เปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบที่สัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน

การเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ในการนี้ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับ

- (1) จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินจากสัญญาประกันภัย
- (2) วิจารณ์สัญญาที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของวิจารณ์สัญญาเหล่านั้นที่ใช้เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ และ
- (3) ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

บทนำ 7 การวัดมูลค่าที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ส่งผลให้

- (ก) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับภาระที่ต้องปฏิบัติสำหรับการบริการที่เหลือนอยู่ซึ่งมีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องอย่างกว้างๆ กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ยกเว้นว่า
 - (1) การวัดมูลค่าที่ทำให้เป็นปัจจุบันสำหรับการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติทางการเงิน (ตามระดับที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของสัญญาประกันภัย) และ
 - (2) หนี้สินดังกล่าวมักรวมองค์ประกอบการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15
- (ข) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งมีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องอย่างกว้างๆ กับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ยกเว้นว่าหนี้สินมักจะรวมองค์ประกอบการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37

บทนำ 8 กิจการอาจถือปฏิบัติตามวิธีการวัดมูลค่าแบบง่าย (วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย) สำหรับสัญญาประกันภัยบางสัญญา วิธีการวัดมูลค่าแบบง่ายอนุญาตให้กิจการวัดมูลค่าจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่เหลือนอยู่โดยการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตลอดระยะเวลาคุ้มครองนั้น

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง สัญญาประกันภัย

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัยภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานการเงินฉบับนี้ วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย คือ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอสัญญาเหล่านั้นอย่างเที่ยงธรรม ข้อมูลนี้ให้เกณฑ์แก่ผู้ใช้งบการเงินเพื่อประเมินผลกระทบที่สัญญาประกันภัยมีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- 2 กิจการต้องพิจารณาสีทธิและภาระผูกพันพื้นฐาน ไม่ว่าจะเกิดจากสัญญา กฎหมาย หรือ ข้อบังคับเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สัญญาคือข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปที่ทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่บังคับใช้ได้ ความสามารถในการบังคับใช้ของสิทธิและภาระผูกพันเป็นเรื่องของทางกฎหมาย สัญญาสามารถเป็นลายลักษณ์อักษร วาจา หรือมีนัยตามประเพณีปฏิบัติทางธุรกิจของกิจการ ข้อกำหนดตามสัญญาให้รวมข้อกำหนดทั้งหมดในสัญญาโดยชัดแจ้งและโดยนัย แต่กิจการต้องไม่คำนึงถึงข้อกำหนดที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบที่เห็นได้ต่อมูลค่าเชิงเศรษฐกิจของสัญญา) ข้อกำหนดโดยนัยของสัญญาให้รวมข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับ วิธีปฏิบัติและกระบวนการสำหรับการทำสัญญากับลูกค้ามีความแตกต่างกันในแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมาย แต่ละอุตสาหกรรม และในแต่ละกิจการ นอกจากนี้ยังอาจแตกต่างกันภายในกิจการเดียวกัน (ตัวอย่างเช่น อาจจะขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า หรือ ธรรมชาติของสินค้าหรือบริการที่ให้ค้ำประกันไว้)

ขอบเขต

- 3 กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติกับ
 - 3.1 สัญญาประกันภัย (รวมถึงสัญญาประกันภัยต่อ) ที่กิจการเป็นผู้ออก
 - 3.2 สัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้ และ
 - 3.3 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจที่กิจการเป็นผู้ออก โดยกิจการเป็นผู้ออกสัญญาประกันภัยด้วย
- 4 การอ้างอิงทั้งหมดถึงสัญญาประกันภัยในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17ให้นำมาถือปฏิบัติกับรายการต่อไปนี้ด้วย
 - 4.1 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ยกเว้น
 - 4.1.1 การอ้างอิงถึงสัญญาประกันภัยที่ออก และ
 - 4.1.2 ที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 60 ถึง 70ก
 - 4.2 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3.3 ยกเว้นการอ้างอิงถึงสัญญาประกันภัยในย่อหน้าที่ 3.3 และที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 71
- 5 การอ้างอิงทั้งหมดถึงสัญญาประกันภัยที่ออกในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่กิจการได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจนอกเหนือจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ด้วย
- 6 ภาคผนวก ก กำหนดคำนิยามสัญญาประกันภัยและย่อหน้าที่ ข 2 ถึง ข30 ของภาคผนวก ข ให้แนวทางเกี่ยวกับนิยามของสัญญาประกันภัย
- 7 กิจการต้องไม่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติกับ
 - 7.1 การรับประกันโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก ที่เกิดจากการขายสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า)
 - 7.2 สิทธิพลัยและหนี้สินจากโครงการผลประโยชน์ของพนักงานของนายจ้าง (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์) และภาระผูกพันเกี่ยวกับผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน)
 - 7.3 สิทธิตามสัญญาหรือภาระผูกพันตามสัญญาซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์หรือสิทธิที่จะใช้ประโยชน์ในอนาคตของรายการที่ไม่ใช่ทางการเงิน (เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตบางอย่าง ค่าสิทธิ การจ่ายค่าเช่าแบบผันแปรและค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นอื่นๆ และรายการที่คล้ายคลึงกัน) (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สิทธิพลัยไม่มีตัวตน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า)

- 7.4 การรับประกันมูลค่าคงเหลือโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก และการรับประกันมูลค่าคงเหลือของผู้เช่าที่แฝงในสัญญาเช่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16)
- 7.5 สัญญาค้ำประกันทางการเงิน เว้นแต่ผู้ออกได้เคยแสดงอย่างเปิดเผยและชัดเจนว่าผู้ออกถือว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัย และได้ใช้วิธีการบัญชีซึ่งใช้ปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยมาแล้ว ผู้ออกต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงินดังกล่าว โดยอาจเลือกปฏิบัติเป็นรายสัญญาก็ได้ ทั้งนี้เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้
- 7.6 สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะจ่ายหรือจะได้รับในการรวมธุรกิจ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ)
- 7.7 สัญญาประกันภัยที่กิจการเป็นผู้ถือกรรมธรรม์ เว้นแต่สัญญานั้นเป็นสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 3.2)
- 7.8 สัญญาบัตรเครดิต หรือสัญญาที่คล้ายคลึงกันซึ่งให้เครดิตหรือจัดการการชำระเงินที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย ก็ต่อเมื่อกิจการไม่ได้สะท้อนถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับลูกค้านั้นในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้านั้นเท่านั้น (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง) อย่างไรก็ตามเฉพาะเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบของส่วนความคุ้มครองของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 2.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ที่แฝงอยู่ในสัญญาดังกล่าว กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับองค์ประกอบนั้น
- 8 สัญญาบางฉบับเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย แต่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการโดยมีค่าธรรมเนียมคงที่ กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับสัญญาที่กิจการออกก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เจาะจงไว้เท่านั้น กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติเป็นรายสัญญาก็ได้ ทั้งนี้เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้ เงื่อนไขข้างต้นคือ
- 8.1 กิจการไม่ได้สะท้อนการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับลูกค้านั้นในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้านั้น
- 8.2 สัญญาชดเชยให้ลูกค้าด้วยการให้บริการแทนการจ่ายเงินสดให้กับลูกค้า และ
- 8.3 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่โอนตามสัญญาเกิดขึ้นจากการใช้บริการของลูกค้าเป็นหลัก แทนที่จะเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนของต้นทุนการให้บริการนั้น
- 8ก สัญญาบางฉบับเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยแต่จำกัดเงินชดเชยสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเท่ากับจำนวนเงินที่ต้องชำระภาระผูกพันของผู้ถือกรรมธรรม์ที่เกิดขึ้นตามสัญญา

(ตัวอย่างเช่น การยกเว้นการชำระเงินกู้เมื่อเสียชีวิต) กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสัญญาดังกล่าวซึ่งกิจการออก เว้นแต่สัญญานั้นไม่รวมอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตามย่อหน้าที่ 7 กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติเป็นรายพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย และเมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้

การรวมกันของสัญญาประกันภัย

- 9 ชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาประกันภัยที่มีคู่สัญญาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกันอาจจะเพื่อบรรลุหรือออกแบบเพื่อให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์โดยรวม ในการรายงานเนื้อหาของสัญญาดังกล่าว อาจจำเป็นต้องพิจารณาชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาเป็นองค์รวม เช่น ถ้าสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญาหนึ่งไม่มีเรื่องอื่นใดนอกจากการลบล้างสิทธิหรือภาระผูกพันโดยสิ้นเชิงในสัญญาอีกฉบับที่สร้างขึ้นในเวลาเดียวกันกับคู่สัญญาเดียวกัน ผลกระทบรวมคือไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันคงอยู่

การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 331 ถึง 335)

- 10 สัญญาประกันภัยอาจประกอบด้วยหนึ่งหรือหลายองค์ประกอบซึ่งจะอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินอีกฉบับหนึ่งหากองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นสัญญาแยกจากกัน เช่น สัญญาประกันภัยอาจรวมองค์ประกอบการลงทุน หรือองค์ประกอบสำหรับการบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย (หรือรวมทั้งสององค์ประกอบ) กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 13 เพื่อระบุและปฏิบัติกับองค์ประกอบของสัญญา
- 11 กิจการต้อง
 - 11.1 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เพื่อพิจารณาว่ามีอนุพันธ์แฝงที่ต้องแยกออกมาหรือไม่ และถ้ามี ต้องปฏิบัติกับอนุพันธ์นั้นอย่างไร
 - 11.2 แยกองค์ประกอบการลงทุนออกจากสัญญาประกันภัยหลัก ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไปเท่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 331 ถึง 332) กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาปฏิบัติกับองค์ประกอบการลงทุนที่ได้แยกออกมา เว้นแต่จะเป็นสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 3.3)
- 12 หลังจากปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ในการแยกกระแสเงินสดใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงและองค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไป กิจการต้องแยกคำถามใด ๆ ในการโอนสินค้าหรือบริการที่ต่างออกไปให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยออกจากสัญญาประกันภัยหลัก โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กิจการต้องปฏิบัติกับคำถามนั้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เพื่อแยกคำถามนั้น กิจการต้องถือปฏิบัติตาม

ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้อง

- 12.1 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 ในการจำแนกกระแสเงินสดระหว่างองค์ประกอบการประกันภัยและค่ามันไต ๆ ในการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการที่ต่างออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย และ
- 12.2 จำแนกกระแสเงินสดจ่ายระหว่างองค์ประกอบการประกันภัยและสินค้าหรือบริการตามค่ามันไต ๆ ที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย ซึ่งปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เพื่อที่ว่า
 - 12.2.1 กระแสเงินสดจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแต่ละองค์ประกอบจะจำแนกไปเป็นขององค์ประกอบนั้น และ
 - 12.2.2 กระแสเงินสดจ่ายส่วนที่เหลือจะจำแนกตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผล ซึ่งสะท้อนกระแสเงินสดจ่ายที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นถ้าองค์ประกอบนั้นเป็นสัญญาแยกต่างหาก
- 13 หลังจากปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 12 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบที่เหลือทั้งหมดของสัญญาประกันภัยหลัก นับจากนี้ การอ้างอิงทั้งหมดถึงอนุพันธ์แฝงในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้หมายถึงอนุพันธ์ที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก และการอ้างอิงทั้งหมดถึงองค์ประกอบการลงทุนให้หมายถึงองค์ประกอบการลงทุนที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก (ยกเว้นการอ้างอิงถึงในย่อหน้าที่ 31 ถึง 32)

ระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัย

- 14 กิจการต้องระบุพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย พอร์ตโฟลิโอประกอบด้วยสัญญาที่มีความเสี่ยงคล้ายคลึงกันและบริหารร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในสายผลิตภัณฑ์เดียวกันจะคาดว่าจะมีความเสี่ยงคล้ายคลึงกันดังนั้นจึงคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอเดียวกันหากสัญญาถูกบริหารร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในสายผลิตภัณฑ์ต่างกัน (เช่น เงินรายปีคงที่แบบชำระเบี้ยครั้งเดียวเปรียบเทียบกับประกันชีวิตแบบชำระระยะเวลาตามปกติ) จะไม่คาดว่าจะมีความเสี่ยงคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอที่ต่างกัน
- 15 ย่อหน้าที่ 16 ถึง 24 ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่กิจการออก ข้อกำหนดสำหรับระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้กำหนดอยู่ในย่อหน้าที่ 61
- 16 กิจการต้องจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกเป็นกลุ่มดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
 - 16.1 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ถ้ามี)
 - 16.2 กลุ่มของสัญญาที่ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มันจะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ถ้ามี) และ
 - 16.3 กลุ่มของสัญญาที่เหลือในพอร์ตโฟลิโอ (ถ้ามี)

- 17 ถ้ากิจการมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่จะสรุปได้ว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 16 กิจการอาจวัดมูลค่าชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 47) และประเมินชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าเป็นสัญญาที่ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ดูย่อหน้าที่ 19) หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่จะสรุปได้ว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องกำหนดกลุ่มให้กับสัญญาโดยพิจารณาเป็นรายสัญญา
- 18 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 59) กิจการต้องมีข้อสมมติว่าไม่มีสัญญาที่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในพอร์ตโฟลิโอ เว้นแต่จะมีข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่บ่งชี้เป็นอย่างอื่น กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลังหรือไม่ โดยประเมินความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
- 19 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการไม่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 54) กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลังหรือไม่
- 19.1 โดยการอ้างอิงจากความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติ ซึ่งหากเกิดขึ้น จะมีผลทำให้สัญญากลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ
- 19.2 โดยการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ ดังนั้นในการประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็น สัญญาที่สร้างภาระหรือไม่
- 19.2.1 กิจการต้องไม่ละเลยข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติของสัญญาที่แตกต่างกัน ต่อความเป็นไปได้ของการที่สัญญาจะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ แต่
- 19.2.2 กิจการไม่จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการที่เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติของสัญญาที่แตกต่างกัน
- 20 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 19 หากสัญญาภายในพอร์ตโฟลิโอหนึ่งจะจัดอยู่ในกลุ่มที่แตกต่างกัน เพียงเพราะกฎหมายหรือข้อบังคับก่อให้เกิดข้อจำกัดอย่างเฉพาะเจาะจงต่อความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการที่จะกำหนดราคาที่แตกต่างกันหรือระดับของผลประโยชน์สำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ที่มีลักษณะแตกต่างกัน กิจการอาจรวมสัญญาเหล่านี้ไว้ในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้านี้กับรายการอื่นๆ โดยอุปมาอุปไมย
- 21 กิจการได้รับอนุญาตให้แบ่งกลุ่มย่อยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเลือกจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอออกเป็น
- 21.1 จำนวนกลุ่มที่มากขึ้นซึ่งไม่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลที่จำแนกตาม

- 21.1.1 ระดับของความสามารถในการทำกำไรที่แตกต่างกัน หรือ
- 21.1.2 ความเป็นไปได้ที่แตกต่างกันของสัญญาที่กลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และ
- 21.2 มากกว่าหนึ่งกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลในระดับที่มีรายละเอียดมากขึ้นว่าสัญญานั้นเป็นสัญญาที่สร้างภาระอย่างน้อยเพียงใด
- 22 กิจการต้องไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่า 1 ปีไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตามนี้ หากจำเป็น กิจการต้องแบ่งกลุ่มต่อไปอีกตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16 ถึง 21
- 23 กลุ่มของสัญญาประกันภัยต้องประกอบด้วยสัญญาหนึ่งเดียว หากเป็นผลจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22
- 24 กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับกลุ่มของสัญญาที่ได้กำหนดไว้โดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 23 กิจการต้องสร้างกลุ่มขึ้นมาเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและเพิ่มสัญญาเข้าไปในกลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องไม่ประเมินองค์ประกอบของกลุ่มใหม่ในภายหลัง ในการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญา กิจการอาจประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในระดับของการรวบรวมที่สูงกว่าในระดับของกลุ่มหรือพอร์ตโฟลิโอ หากกิจการสามารถรวมกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เหมาะสมในการวัดมูลค่ากลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32.1 40.1.1 และ 40.2 โดยการปันส่วนประมาณการเหล่านี้ไปที่กลุ่มของสัญญา

การรับรู้รายการ

- 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่กิจการออกนับตั้งแต่วันดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นก่อน
 - 25.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญา
 - 25.2 วันที่มีการจ่ายชำระเงินครั้งแรกจากผู้ถือกรมธรรม์ในกลุ่มถึงกำหนดชำระ และ
 - 25.3 ในกรณีของกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ วันที่กลุ่มดังกล่าวได้กลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ
- 26 ถ้าไม่มีวันที่ครบกำหนดชำระตามสัญญา การจ่ายชำระเงินครั้งแรกจากผู้ถือกรมธรรม์ถือเสมือนว่าเป็นวันครบกำหนดชำระเมื่อกิจการได้รับชำระเงิน กิจการจำเป็นต้องพิจารณาว่าสัญญาใด ๆ ทำให้เกิดกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระตามย่อหน้าที่ 16 หรือไม่ ก่อนวันที่ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 25.1 และ 25.2 แล้วแต่วันใดจะเกิดก่อน หากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่ามีกลุ่มดังกล่าวเกิดขึ้น
- 27 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)
- 28 ในการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องรวมเฉพาะสัญญาที่แต่ละสัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 และต้องประมาณการอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ ข73) และหน่วยของความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข119) กิจการอาจรวมสัญญาเพิ่มขึ้นในกลุ่มดังกล่าวภายหลัง

วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการต้องเพิ่มสัญญาเข้าไปในกลุ่มดังกล่าวในรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 273 กิจการต้องใช้อัตราที่ปรับปรุงใหม่ตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาใหม่ได้เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 335ก ถึง 335ง)

- 28ก กิจการต้องปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยไปยังกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผลตามย่อหน้าที่ 335ก ถึง 335ข เว้นแต่กิจการเลือกที่จะรับรู้รายการดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
- 28ข กิจการที่ไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1 ต้องรับรู้กระแสเงินสดจ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นสินทรัพย์ (หรือกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยในกรณีที่ได้รับรู้เป็นหนี้สินแล้ว ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนจะมีการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ดังกล่าวในแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- 28ค กิจการต้องเลิกรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เมื่อกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยได้รวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องตามย่อหน้าที่ 38.3.1 หรือย่อหน้าที่ 55.1.3
- 28ง หากถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ข ถึง 28ค ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 335ค
- 28จ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละรอบ กิจการต้องประเมินความสามารถที่จะได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยหากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่าสินทรัพย์อาจมีการด้อยค่า (ดูย่อหน้าที่ 335ง) หากกิจการระบุผลขาดทุนจากการด้อยค่า กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน
- 28ฉ กิจการต้องรับรู้การกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าบางส่วนหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ตามย่อหน้าที่ 28จ ในกำไรหรือขาดทุน และเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์จนกระทั่งเงื่อนไขของการด้อยค่าหมดไปหรือดีขึ้น

การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 336 ถึง 336ฉ)

- 29 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30 ถึง 52 ต่อกลุ่มของสัญญาประกันภัยทุกกลุ่มภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้
 - 29.1 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53 กิจการอาจทำให้การวัดมูลค่าของกลุ่มให้สูงขึ้นโดยใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59

- 29.2 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 46 ซึ่งกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 70ก ทั้งนี้ ย่อหน้าที่ 45 (สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง) และย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 (สัญญาที่สร้างภาระ) ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 29.3 สำหรับกลุ่มของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 โดยปรับแต่งตามย่อหน้าที่ 71
- 30 เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดเป็นเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องถือว่ากลุ่มของสัญญาซึ่งรวมถึง กำไรจากการให้บริการตามสัญญา เป็นรายการที่เป็นตัวเงิน
- 31 ในงบการเงินของกิจการที่ออกสัญญาประกันภัย กระแสเงินสดจากการปฏิบัติควรต้องไม่สะท้อนความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันของกิจการ (นิยามของความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพัน กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)

การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข95ฉ)

- 32 ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยผลรวมของ
- 32.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งประกอบด้วย
- 32.1.1 ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)
- 32.1.2 ค่าปรับปรุงเพื่อสะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดอนาคต ในกรณีที่ความเสี่ยงทางการเงินไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 36) และ
- 32.1.3 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)
- 32.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 38 ถึง 39

ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข71)

- 33 ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญา กิจการต้องรวมกระแสเงินสดอนาคตทั้งหมดภายในขอบเขตของแต่ละสัญญาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 34) ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 กิจการอาจประมาณการกระแสเงินสดอนาคตในระดับของการรวมกลุ่มที่สูงขึ้นไปและปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกิดขึ้นไปที่กลุ่มของสัญญาแต่ละกลุ่ม ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตต้อง
- 33.1 ใช้ข้อมูลที่สามารถสนับสนุนได้และมีความสมเหตุสมผลทั้งหมดที่มีอยู่ด้วยวิธีที่ปราศจากอคติ โดยไม่ใช่ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป เกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลา

- และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 337 ถึง 341) ในกรณีนี้ กิจการต้องประมาณการมูลค่าที่คาดไว้ (กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามความน่าจะเป็น) ของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี
- 33.2 สะท้อนมุมมองของกิจการ ในกรณีที่ประมาณการของตัวแปรตลาดที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้สำหรับตัวแปรเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 342 ถึง 353)
- 33.3 เป็นปัจจุบัน โดยประมาณการต้องสะท้อนสภาพที่เป็นอยู่ ณ วันที่วัดมูลค่า รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับอนาคต ณ วันนั้น (ดูย่อหน้าที่ 354 ถึง 360)
- 33.4 มีความชัดเจน โดยกิจการต้องประมาณการค่าปรับปรุงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินแยกต่างหากจากประมาณการอื่น (ดูย่อหน้าที่ 390) กิจการยังต้องประมาณการกระแสเงินสดแยกต่างหากจากค่าปรับปรุงสำหรับมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินด้วย เว้นแต่เทคนิคการวัดมูลค่าที่เหมาะสมที่สุดได้รวมประมาณการเหล่านี้ไว้แล้ว (ดูย่อหน้าที่ 346)
- 34 กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย ถ้ากระแสเงินสดนั้นเกิดขึ้นจากสิทธิและภาระผูกพันพื้นฐานที่มีอยู่ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งกิจการสามารถบังคับให้ผู้ถือกรรมธรรม์จ่ายค่าเบี้ยประกันภัยหรือกิจการมีภาระผูกพันพื้นฐานในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ (ดูย่อหน้าที่ 361 ถึง 371) ภาระผูกพันพื้นฐานในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยสิ้นสุดลงเมื่อ
- 34.1 กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้น และเป็นผลให้สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างครบถ้วน หรือ
- 34.2 เป็นไปตามเกณฑ์ทั้งสองข้อต่อไปนี้
- 34.2.1 กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้นของผู้ถือกรรมธรรม์ที่มีสัญญานั้นอยู่ และเป็นผลให้สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงของผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้นอย่างครบถ้วน และ
- 34.2.2 การกำหนดราคาค่าเบี้ยประกันภัยจนถึงวันที่ความเสี่ยงถูกประเมินใหม่ ไม่ได้คำนึงถึงความเสี่ยงในช่วงระยะเวลาหลังจากวันประเมินใหม่
- 35 กิจการต้องไม่รับรู้จำนวนเงินใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าเบี้ยประกันภัยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนอกขอบเขตของสัญญาประกันภัยเป็นหนี้สินหรือสินทรัพย์ เนื่องจากจำนวนเงินดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยในอนาคต

อัตราคิดลด (ย่อหน้าที่ ๗2 ถึง ๗5)

- 36 กิจกรรมต้องปรับปรุงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดนั้น เฉพาะส่วนของความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการของกระแสเงินสด อัตราคิดลดที่ใช้ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33 ต้องเป็นดังนี้
- 36.1 สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลา ลักษณะของกระแสเงินสด และลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย
 - 36.2 สอดคล้องกับราคาตลาดปัจจุบันที่สามารถสังเกตได้ (ถ้ามี) ของเครื่องมือทางการเงินที่กระแสเงินสดมีลักษณะสอดคล้องกับสัญญาประกันภัย ตัวอย่างเช่น ในเรื่องของจังหวะเวลา สกูลเงิน และสภาพคล่อง และ
 - 36.3 ไม่รวมผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้แต่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดอนาคตของสัญญาประกันภัย

ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ ๗6 ถึง ๗9)

- 37 กิจกรรมต้องปรับปรุงประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนถึงค่าตอบแทนที่กิจกรรมต้องการสำหรับการแบกรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา

- 38 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งแสดงถึงกำไรจากการรับรู้ที่กิจการจะรับรู้เมื่อให้บริการตามสัญญาประกันภัยในอนาคต กิจกรรมต้องวัดมูลค่ากำไรจากการให้บริการตามสัญญา เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินที่ทำให้ไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากข้อต่อไปนี้ เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 (สัญญาที่สร้างภาระ) หรือย่อหน้าที่ ๗123ก (รายได้จากการประกันภัย ที่เกี่ยวข้องกับย่อหน้าที่ 38.3.2)

- 38.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของจำนวนเงินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งวัดมูลค่าโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 37
- 38.2 กระแสเงินสดใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญญาในกลุ่ม ณ วันที่ดังกล่าว
- 38.3 การเลิกรับรู้รายการ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของ
 - 38.3.1 สินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค และ
 - 38.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่ได้เคยรับรู้ไว้สำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗6ก

- 39 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38 ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ ข93 ถึง ข95ฉ

การวัดมูลค่าภายหลัง

- 40 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ แต่ละวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานคือผลรวมของ
- 40.1 **หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งประกอบด้วย**
- 40.1.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92
- 40.1.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 43 ถึง 46 และ
- 40.2 **หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งประกอบด้วย** กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอดีตที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92
- 41 กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ดังต่อไปนี้
- 41.1 รายได้จากการประกันภัย - สำหรับการลดลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่เนื่องจากได้ให้บริการไปแล้วในรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข124
- 41.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับผลขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระและการกลับรายการผลขาดทุนนั้น (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52) และ
- 41.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย - สำหรับผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 87
- 42 กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ดังต่อไปนี้
- 42.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับการเพิ่มขึ้นของหนี้สินเนื่องจากค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายได้เกิดขึ้นในรอบระยะเวลารายงาน แต่ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุน
- 42.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และ

42.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย – สำหรับผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 87

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ย่อหน้าที่ ๗96 ถึง ๗119ข)

- 43 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานแสดงถึงกำไรของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากกำไรขาดทุนนั้นเกี่ยวข้องกับบริการในอนาคตภายใต้สัญญาที่อยู่ในกลุ่มนั้น
- 44 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลารายงานปรับปรุงด้วย
- 44.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
- 44.2 ดอกเบี้ยที่ออกเงยจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗2.2
- 44.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวกับบริการในอนาคตตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗96 ถึง ๗100 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวกับ
- 44.3.1 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48.1) หรือ
- 44.3.2 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลือนอกจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 50.2
- 44.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 44.5 จำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยเนื่องจากการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลาซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลือนอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใดๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลือนอยู่ ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๗119
- 45 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ๗101 ถึง ๗118) มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มของรอบระยะเวลารายงาน ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าย่อยที่ 45.1 ถึง 45.5 ด้านล่างนี้ โดยที่กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงเหล่านี้แยกจากกัน แต่อาจกำหนดจำนวนเงินรวมสำหรับการปรับปรุงบางส่วนหรือทั้งหมด การปรับปรุงดังกล่าว ได้แก่
- 45.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)

- 45.2 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ 104.2.1) ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- 45.2.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 115 (การลดความเสี่ยง)
- 45.2.2 การลดลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
- 45.2.3 การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ซึ่งทำให้เกิดการกลับรายการของจำนวนเงินตามย่อหน้าที่ 45.2.2
- 45.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 101 ถึง 118 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- 45.3.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 115 (การลดความเสี่ยง)
- 45.3.2 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
- 45.3.3 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 50.2
- 45.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 45.5 จำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยเนื่องจากการโอนการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา ซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลื่ออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใดๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 119
- 46 การเปลี่ยนแปลงบางอย่างของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาจะหักกลับกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ ซึ่งส่งผลให้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีรวมของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาไม่หักกลับกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41

สัญญาที่สร้างภาระ

- 47 สัญญาประกันภัยจะเป็นสัญญาที่สร้างภาระในวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ถ้ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนให้กับสัญญา กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เคยรับรู้มาก่อนแล้ว และกระแสเงินสดใดๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกรวมกัน

แล้วเป็นกระแสดำยสุทธิ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 16.1 กิจการต้องจัดกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระแยกต่างหากจากสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17 กิจการอาจจะบุกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระด้วยการวัดมูลค่าเป็นชุดของสัญญาแทนรายสัญญา กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับกระแสดำยสุทธิของกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ ซึ่งส่งผลให้มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาเท่ากับกระแสดำยสุทธิจากการปฏิบัติครบและกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาเท่ากับศูนย์

- 48 กลุ่มของสัญญาประกันภัยจะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ (หรือสร้างภาระมากขึ้น) ในการวัดมูลค่าภายหลังถ้าจำนวนเงินต่อไปนี้จะเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

48.1 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของกระแสดำยสุทธิจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังกลุ่มของสัญญา ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของประมาณการของกระแสดำยสุทธิในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ

48.2 การลดลงในจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงในกรณีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.3.1 45.2.2 และ 45.3.2 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนเฉพาะส่วนที่เกินมา

- 49 กิจการต้องจัดให้มี (หรือเพิ่มเติม) องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระซึ่งแสดงถึงผลขาดทุนที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 47 ถึง 48 องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนนี้จะกำหนดจำนวนเงินที่เป็นการกลับรายการผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระที่จะแสดงไว้ในกำไรหรือขาดทุน และจะไม่รวมเป็นรายได้จากการประกันภัย

- 50 หลังจากที่ยกการรับรู้ผลขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระแล้ว กิจการต้องปันส่วน

50.1 การเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสดำยสุทธิจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 51 โดยใช้เกณฑ์อย่างเป็นระบบระหว่าง

50.1.1 องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ

50.1.2 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ไม่รวมองค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน

50.2 รายการต่อไปนี้จะให้กับองค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนเท่านั้นจนกระทั่งองค์กรประกอบนั้นลดลงจนเป็นศูนย์

50.2.1 การลดลงใดๆ ในภายหลังที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของกระแสดำยสุทธิจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังกลุ่มสัญญาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของประมาณการของกระแสดำยสุทธิในอนาคตและค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ

50.2.2 การเพิ่มขึ้นใดๆ ในภายหลังของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง

ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.3.2 45.2.3 และ 45.3.3 กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเฉพาะการลดลงดังกล่าวส่วนที่เกินกว่าจำนวนเงินที่ปันส่วนให้กับองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน

- 51 การเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่จะปันส่วนตามย่อหน้าที่ 50.1 ได้แก่
- 51.1 ประเมินการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่ปลดปล่อยจากหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นแล้ว
 - 51.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน อันเนื่องมาจากการปลดปล่อยจากความเสียหาย และ
 - 51.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- 52 การปันส่วนอย่างมีระบบที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 50.1 ต้องทำให้จำนวนเงินทั้งหมดที่ปันส่วนให้กับองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนตามย่อหน้าที่ 48 ถึง 50 เท่ากับศูนย์ภายในวันสุดท้ายของระยะเวลาที่คุ้มครองของกลุ่มของสัญญา

วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย

- 53 กิจการอาจวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างง่ายโดยใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 ก็ต่อเมื่อมีกรณีต่อไปนี้ ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัยเท่านั้น
- 53.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าวิธีการอย่างง่ายจะทำให้การวัดมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 หรือ
 - 53.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัย (รวมถึงการบริการตามสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้นจากเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนดไว้ ณ วันที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34) เท่ากับหนึ่งปีหรือน้อยกว่า
- 54 ไม่ถือว่าเข้าเงื่อนไขตามหลักเกณฑ์ตามย่อหน้าที่ 53.1 หาก ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการคาดว่าจะมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งจะมีผลกระทบต่อการวัดมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนที่ค่าสินไหมทดแทนจะเกิดขึ้น ความผันผวนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบเพิ่มขึ้นจากรายการต่อไปนี้ เช่น
- 54.1 ส่วนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงใด ๆ ในสัญญา และ
 - 54.2 ระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- 55 การใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ดังต่อไปนี้

- 55.1 ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือ
- 55.1.1 เบี้ยประกันภัย (ถ้ามี) ที่ได้รับเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
 - 55.1.2 หักกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ณ วันนั้น เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1 และ
 - 55.1.3 บวกหรือหักจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการ ณ วันนั้นของ
 - 55.1.3.1 สินทรัพย์ใดๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 28ค และ
 - 55.1.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินอื่นใด ๆ ที่เคยรับรู้มาก่อนหน้าสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข 66ก
- 55.2 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานภายหลังในแต่ละรอบ มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงาน
- 55.2.1 บวกเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลา
 - 55.2.2 หักกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
 - 55.2.3 บวกจำนวนเงินใด ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดจำหน่ายกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
 - 55.2.4 บวกรายการปรับปรุงใดๆ กับองค์ประกอบการจัดหาเงินตามย่อหน้าที่ 56
 - 55.2.5 หักจำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยสำหรับการให้บริการในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ ข126) และ
 - 55.2.6 หักองค์ประกอบการลงทุนใดๆ ที่จ่ายหรือโอนไปยังหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- 56 หากสัญญาประกันภัยในกลุ่มมีองค์ประกอบการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินโดยใช้อัตราคิดลดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 36 ซึ่งกำหนดไว้เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการไม่จำเป็นต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน หากเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการคาดว่าระยะเวลาระหว่างการให้บริการแต่ละส่วนและวันครบกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยที่เกี่ยวข้อง ไม่เกินหนึ่งปี
- 57 หากในระหว่างระยะเวลาคุ่มครอง มีข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่สร้างภาระ กิจการต้องคำนวณผลต่างระหว่าง
- 57.1 มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 55 และ

- 57.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ 36 ถึง 392 อย่างไรก็ตาม ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.2 หากกิจการไม่ปรับปรุงหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ด้วยมูลค่าเงินตามเวลาของเงินและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน กิจการต้องไม่รวมการปรับปรุงดังกล่าวในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
- 58 ในกรณีที่กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามย่อหน้าที่ 57.2 เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีตามย่อหน้าที่ 57.1 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนและเพิ่มหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
- 59 ในการถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการ
- 59.1 อาจเลือกรับรู้กระแสเงินสดใดๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อต้นทุนเหล่านั้นเกิดขึ้น โดยที่ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัยนับตั้งแต่เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกไม่เกินหนึ่งปี
- 59.2 ต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ 36 ถึง 392 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องปรับปรุงกระแสเงินสดอนาคตด้วยมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน หากคาดว่าจะจ่ายหรือได้รับกระแสเงินสดเหล่านั้นภายในหนึ่งปี หรือน้อยกว่านับตั้งแต่วันที่มูลค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 60 ข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ได้ปรับแต่งสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ตามย่อหน้าที่ 61 ถึง 70ก
- 61 กิจการต้องจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เว้นแต่ถ้อยคำที่กล่าวถึงสัญญาที่สร้างภาระในย่อหน้านั้นจะถูกแทนที่ด้วยถ้อยคำที่กล่าวถึงสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่มีผลกำไรสุทธิเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้บางสัญญาการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 จะทำให้เกิดกลุ่มของสัญญาที่ประกอบด้วยสัญญาหนึ่งเดียว

การรับรู้รายการ

- 62 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตั้งแต่วันใดวันหนึ่งที่เกิดก่อนระหว่าง
- 62.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ

- 62.2 วันที่กิจการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25.3 ถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ณ วันที่ หรือ ก่อนวันที่ดังกล่าว
- 62ก แม้จะมีย่อหน้าที่ 62.1 กิจการต้องชะลอการรับรู้รายการของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ให้ความคุ้มครองแบบตามสัดส่วนไปจนถึงวันที่สัญญาประกันภัยที่อ้างอิงใดๆ ได้รับรู้เมื่อเริ่มแรกแล้ว ถ้าวันที่ดังกล่าวเป็นวันหลังจากการเริ่มต้นของระยะคุ้มครองของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การวัดมูลค่า

- 63 ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 36 กับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในกรณีที่สัญญาที่อ้างอิงมีการวัดมูลค่าตามย่อหน้านั้นด้วยเช่นกัน กิจการต้องใช้ข้อสมมติที่สอดคล้องกันในการวัดค่าประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่ม (หรือหลายกลุ่ม) ของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิง นอกจากนี้ กิจการต้องรวมผลกระทบของความเสียหายจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อซึ่งรวมถึงผลกระทบของหลักประกันและผลขาดทุนจากข้อพิพาทด้วยไว้ในประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 64 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินให้แสดงถึงจำนวนเงินของความเสี่ยงที่โอนจากผู้ถือสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อไปยังผู้ออกสัญญานั้น
- 65 ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 38 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกมีการปรับแต่งให้สะท้อนข้อเท็จจริงที่ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่มีกำไรหรือการรับรู้ แต่มีต้นทุนสุทธิหรือผลกำไรสุทธิจากการซื้อประกันภัยต่อ ดังนั้น เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65ก เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้ต้นทุนสุทธิหรือผลกำไรสุทธิใดๆ จากการซื้อของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เป็นกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลรวมของ
- 65.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
 - 65.2 จำนวนเงินที่เลิกรับรู้ ณ วันนั้นของที่สินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่เคยรับรู้ก่อนหน้านี้สำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 65.3 กระแสเงินสดใดๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันนั้น และ
 - 65.4 รายได้ใดๆ ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 66ก
- 65ก หากต้นทุนสุทธิของการซื้อความคุ้มครองประกันภัยต่อที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการซื้อของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ แม้จะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 35 กิจการต้องรับรู้ต้นทุนนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนทันที

- 66 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44 กิจการต้องวัดมูลค่ากำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ด้วยมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มรอบระยะเวลารายงาน โดยปรับปรุงด้วย
- 66.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
 - 66.2 ดอกเบี้ยที่ออกเงยจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2
 - 66.2ก รายได้ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานตามย่อหน้าที่ 66ก
 - 66.2ข การกลับรายการองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 66ข (ดูย่อหน้าที่ ข119จ) ตราบเท่าที่การกลับรายการนั้นไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 66.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.3 ตราบเท่าที่การเปลี่ยนแปลงนั้นเกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตเว้นแต่
 - 66.3.1 การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งบางส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่ไม่ได้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิง หรือ
 - 66.3.2 การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57 ถึง 58 (สำหรับสัญญาที่สร้างภาระ) หากกิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงโดยถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย
 - 66.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
 - 66.5 จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการบริการที่ได้รับในรอบระยะเวลาซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใดๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข119
- 66ก กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งทำให้ต้องรับรู้รายได้ เมื่อกิจการรับรู้ผลขาดทุนเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระ หรือเมื่อเพิ่มสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ ข119ค ถึง ข119จ)
- 66ข กิจการต้องจัดให้มี (หรือปรับปรุง) องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งแสดงภาพการได้รับคืนผลขาดทุนที่เคยรับรู้จากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนกำหนดจำนวนเงินที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนเป็นการกลับรายการ

- ผลขาดทุนที่ได้รับคืนจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้จึงต้องไม่รวมอยู่ในการปันส่วนของค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายให้กับผู้รับประกันภัยต่อ (ดูย่อหน้าที่ 119)
- 67 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 68 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาที่สร้างภาระ ดังนั้นข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 จึงไม่ให้นำมาถือปฏิบัติ

วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 69 กิจการอาจใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยในย่อหน้าที่ 55 ถึง 56 และ 59 (ปรับใช้เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก เช่น การเกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่าย แทนที่จะเป็นรายได้) เพื่อให้การวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ง่ายขึ้น ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา
- 69.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าผลของการวัดมูลค่าจะไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากผลของการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 63 ถึง 68 หรือ
- 69.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (รวมถึงความคุ้มครองประกันภัยจากเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนด ณ วันนั้นซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34) เท่ากับหนึ่งปีหรือน้อยกว่า
- 70 ไม่ถือว่ากิจการเข้าเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 69.1 ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา กิจการคาดว่าจะมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่ค่าสินไหมทดแทนจะเกิดขึ้น ความผันผวนของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบเพิ่มขึ้นจากรายการต่อไปนี้ เช่น
- 70.1 ส่วนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงใดๆ ในสัญญา และ
- 70.2 ระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 70ก ถ้ากิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก โดยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่แทนการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ

- 71 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจไม่รวมการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ดังนั้นข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 จะปรับแต่งสำหรับสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ ดังต่อไปนี้
- 71.1 วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 25 และ 28) คือ วันที่กิจการเข้าเป็นคู่สัญญา

- 71.2 ขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 34) จะปรับแต่งเพื่อให้กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา หากเป็นผลมาจากภาระผูกพันพื้นฐานของกิจการที่จะส่งมอบเงินสด ณ วันที่ปัจจุบันหรือวันที่อนาคต กิจการไม่มีภาระผูกพันพื้นฐานที่จะส่งมอบเงินสด ถ้ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะกำหนดราคาสำหรับคำมั่นในการส่งมอบเงินสดที่สะท้อนอย่างครบถ้วนถึงจำนวนเงินสดที่ให้คำมั่นไว้และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง
- 71.3 การปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 44.5 และ 45.5) จะปรับแต่งเพื่อให้กิจการต้องรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาอย่างเป็นระบบที่สะท้อนถึงการโอนของการให้บริการลงทุนภายใต้สัญญา

การปรับแต่งและการเลิกรับรู้รายการ

การปรับแต่งของสัญญาประกันภัย

- 72 หากเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยมีการปรับแต่ง เช่น ตามข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาหรือการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ กิจการต้องเลิกรับรู้สัญญาเดิมและรับรู้สัญญาที่ปรับแต่งแล้วเป็นสัญญาใหม่ โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72.1 ถึง 72.3 เท่านั้น การใช้สิทธิที่มีอยู่ในข้อกำหนดของสัญญาไม่ถือเป็นการปรับแต่ง เงื่อนไขดังกล่าวคือ
- 72.1 หากเงื่อนไขที่มีการปรับแต่งได้รวมอยู่ตั้งแต่วันเริ่มต้นสัญญาแล้ว
- 72.1.1 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตามย่อหน้าที่ 3 ถึง 8ก
- 72.1.2 กิจการจะแยกองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกจากสัญญาประกันภัยหลักตามย่อหน้าที่ 10 ถึง 13 และจะมีผลให้เป็นสัญญาประกันภัยที่แตกต่างไป ซึ่งจะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 72.1.3 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะมีขอบเขตของสัญญาที่แตกต่างอย่างยิ่งตามย่อหน้าที่ 34 หรือ
- 72.1.4 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะรวมอยู่ในกลุ่มของสัญญาที่แตกต่างไปตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24
- 72.2 สัญญาเดิมเคยเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง แต่สัญญาที่ปรับแต่งแล้วไม่เป็นไปตามนิยามดังกล่าวอีกต่อไป หรือ ในทางกลับกันด้วยหรือ
- 72.3 กิจการได้ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือย่อหน้าที่ 69 ถึง 70 กับสัญญาเดิม แต่การปรับแต่งหมายความว่าสัญญานั้นไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่จะมีสิทธิใช้วิธีการนี้ในย่อหน้าที่ 53 หรือย่อหน้าที่ 69 อีกต่อไป

- 73 ถ้าการปรับแต่งสัญญาไม่เข้าเงื่อนไขใดๆ ในย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือว่า การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดที่เกิดจากการปรับแต่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 ถึง 52

การเลิกรับรู้รายการ

- 74 กิจการต้องเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น
- 74.1 สัญญาประกันภัยยุติลง กล่าวคือ เมื่อภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัยนั้นหมดลง หรือได้ปฏิบัติตามสัญญาแล้ว หรือยกเลิก หรือ
- 74.2 เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72
- 75 เมื่อสัญญาประกันภัยยุติลง กิจการจะไม่มีความเสี่ยงอีกต่อไปและจึงไม่จำเป็นต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาประกันภัยอีกต่อไป เช่น เมื่อกิจการซื้อประกันภัยต่อ กิจการต้องเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยที่อ้างอิงเฉพาะเมื่อสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงได้ยุติลงแล้วเท่านั้น
- 76 ให้กิจการเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยจากภายในกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ต่อไปนี้
- 76.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีการปรับปรุงเพื่อตัดมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตและค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและภาระผูกพันที่ได้เลิกรับรู้ออกจากกลุ่มสัญญา ตามย่อหน้าที่ 40.1.1 และ 40.2
- 76.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีการปรับปรุงสำหรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 76.1 ตราบเท่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 77 และ
- 76.3 จำนวนหน่วยความคุ้มครองสำหรับการบริการตามสัญญาประกันภัยที่เหลืออยู่ที่คาดไว้มีการปรับปรุงเพื่อสะท้อนหน่วยความคุ้มครองที่ได้เลิกรับรู้ออกจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย และจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่มีการอ้างอิงกับจำนวนหน่วยความคุ้มครองที่ปรับปรุงแล้ว ตามย่อหน้าที่ 119
- 77 เมื่อกิจการเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยเนื่องจากกิจการโอนสัญญาไปยังบุคคลที่สามหรือเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยและรับรู้สัญญาใหม่โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.2
- 77.1 ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาที่ได้เลิกรับรู้ตราบเท่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 สำหรับส่วนต่างระหว่างย่อหน้าที่ 77.1.1 และย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่งระหว่างย่อหน้าที่ 77.1.2 สำหรับสัญญาที่โอนไปยังบุคคลที่สาม หรือย่อหน้าที่ 77.1.3 สำหรับสัญญาที่เลิกรับรู้ตามย่อหน้าที่ 72

- 77.1.1 การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เป็นผลมาจากการเลิกรับรู้รายการของสัญญาที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.1
- 77.1.2 เบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บโดยบุคคลที่สาม
- 77.1.3 เบี้ยประกันภัยที่กิจการจะเรียกเก็บ ถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาที่มีข้อกำหนดเหมือนกับสัญญาใหม่แล้ว ณ วันที่สัญญามีการปรับแต่ง หักเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมที่เรียกเก็บสำหรับการปรับแต่ง
- 77.2 วัดมูลค่าสัญญาใหม่ที่รับรู้ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 โดยสันนิษฐานว่ากิจการได้รับเบี้ยประกันภัยตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 77.1.3 ณ วันที่มีการปรับแต่ง

การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน

- 78 กิจการต้องแยกแสดงมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของรายการต่อไปนี้ในงบฐานะการเงิน
 - 78.1 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นสินทรัพย์
 - 78.2 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สิน
 - 78.3 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์ และ
 - 78.4 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน
- 79 กิจการต้องรวมสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28 ข ในมูลค่าตามบัญชีที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออก และรวมสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 65.2) ในมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน (ย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข136)

- 80 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41 และ 42 กิจการต้องแยกยอดจำนวนเงินที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ต่อไปนี้จะเรียกว่างบผลการดำเนินงานการเงิน) ออกเป็น
 - 80.1 ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 ถึง 86) ประกอบด้วยรายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย และ
 - 80.2 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)
- 81 กิจการไม่จำเป็นต้องแยกยอดการเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินระหว่างผลการดำเนินงานการบริการประกันภัยและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย หากกิจการไม่ทำการแยกยอดก็ต้องรวมการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินไว้ในผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย
- 82 กิจการต้องแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยที่ออก

ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย

- 83 กิจการต้องแสดงรายได้จากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกในกำไรหรือขาดทุน รายได้จากการประกันภัยต้องแสดงภาพการให้บริการที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินที่สะท้อนถึงสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะได้รับเพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้บริการนั้น ย่อหน้าที่ 120 ถึง 127 เจาะจงวิธีที่กิจการจะวัดมูลค่ารายได้จากการประกันภัย
- 84 กิจการต้องแสดงในกำไรหรือขาดทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งประกอบด้วยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ไม่รวมการจ่ายชำระคืนขององค์ประกอบการลงทุน) ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นและจำนวนเงินอื่นตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 103.2
- 85 รายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนต้องไม่รวมองค์ประกอบการลงทุน กิจการต้องไม่แสดงข้อมูลเบี้ยประกันภัยในกำไรหรือขาดทุน ถ้าข้อมูลนั้นไม่สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83
- 86 กิจการอาจแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 60 ถึง 70 ก) ที่ไม่ใช่รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยเป็นจำนวนเงินเดียว หรือกิจการอาจแยกแสดงจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่าย โดยเมื่อรวมกันแล้วจำนวนเงินสุทธิเท่ากับจำนวนเงินเดียวนั้น ถ้ากิจการแยกแสดงจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่าย กิจการต้อง
- 86.1 ถือว่ากระแสเงินสดจากการประกันภัยต่อที่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาที่อ้างอิงในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะได้รับคืนภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 86.2 หักจำนวนเงินจากผู้รับประกันภัยต่อที่คาดว่าจะได้รับที่ไม่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาที่อ้างอิง (ตัวอย่างเช่น ค่าบำเหน็จจากการเอาประกันภัยต่อบางประเภท) ออกจากค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้ผู้รับประกันภัยต่อ
- 86.2ก ถือว่าจำนวนเงินที่รับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนผลขาดทุนตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก ถึง 66ข เป็นจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อ และ
- 86.3 ไม่แสดงการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่ายเป็นการหักออกจากรายได้
- รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 128 ถึง 136)
- 87 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยประกอบด้วยเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้นจาก
- 87.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา และ
- 87.2 ผลกระทบของความเสียหายทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงของความเสียหายทางการเงิน แต่

- 87.3 ไม่รวมการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่จะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา แต่จะไม่ปฏิบัติตามนี้เมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2.2 45.2.3 45.3.2 หรือ 45.3.3 รายการเหล่านี้ได้รวมอยู่ในค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยแล้ว
- 87ก กิจการต้องถือปฏิบัติตาม
- 87ก.1 ย่อหน้าที่ ข117ก สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 (การลดความเสี่ยง) และ
- 87ก.2 ย่อหน้าที่ 88 และ 89 สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยอื่นๆ ทั้งหมด
- 88 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89 กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
- 88.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
- 88.2 การแยกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่คาดการณ์ทั้งหมดตลอดช่วงระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข130 ถึง ข133
- 89 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่กิจการถือรายการอ้างอิง กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
- 89.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
- 89.2 การแยกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่จัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนของรายการอ้างอิงที่ถือไว้ โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข134 ถึง ข136
- 90 หากกิจการเลือกนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 หรือในย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับผลต่างระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่วัดมูลค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดในย่อหน้าดังกล่าวและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลา
- 91 หากกิจการโอนกลุ่มของสัญญาประกันภัยหรือเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 77
- 91.1 กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) สำหรับจำนวนเงินที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคย

รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้าเนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2

- 91.2 กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) สำหรับจำนวนเงินที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้าเนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2
- 92 ย่อหน้าที่ 30 กำหนดให้กิจการถือว่าสัญญาประกันภัยเป็นรายการที่เป็นตัวเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เพื่อวัตถุประสงค์ในการแปลงค่ารายการที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ให้กิจการรวมผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยในงบกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 90 ซึ่งในกรณีดังกล่าวผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนต้องรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

การเปิดเผยข้อมูล

- 93 วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลคือเพื่อให้กิจการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินร่วมกันกับข้อมูลในงบฐานะการเงิน งบผลการดำเนินงานการเงิน และงบกระแสเงินสด เพื่อเป็นพื้นฐานแก่ผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลกระทบจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ในการบรรลุจุดประสงค์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับ
- 93.1 จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินสำหรับสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 97 ถึง 116)
- 93.2 วิจารณ์ญาณที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงวิจารณ์ญาณนั้นเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 117 ถึง 120) และ
- 93.3 ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 121 ถึง 132)
- 94 กิจการต้องพิจารณาระดับของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลและความมากมายในการเน้นข้อกำหนดต่างๆ แต่ละเรื่อง ถ้าการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 97 ถึง 132 ไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 93 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น
- 95 กิจการต้องรวบรวมหรือแตกข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่ถูกบดบังไป ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญจำนวนมากเข้าด้วยกันหรือการรวบรวมรายการที่มีลักษณะแตกต่างกันไว้ด้วยกัน

- 96 ย่อหน้าที่ 29 ถึง 31 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 มีข้อกำหนดเกี่ยวกับความมีสาระสำคัญและการรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างของเกณฑ์การรวมที่อาจจะเหมาะสมสำหรับข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับสัญญาประกันภัย ได้แก่
- 96.1 ประเภทของสัญญา (เช่น สายผลิตภัณฑ์หลัก)
 - 96.2 เขตภูมิศาสตร์ (เช่น ประเทศ หรือ ภูมิภาค) หรือ
 - 96.3 ส่วนงานที่รายงาน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

คำอธิบายจำนวนเงินที่รับรู้

- 97 สำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 98 ถึง 109ก เฉพาะย่อหน้าที่ 98 ถึง 100 102 ถึง 103 105 ถึง 105ข และ 109ก เท่านั้นที่ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาที่นำวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยมาใช้ ถ้ากิจการใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 97.1 เกณฑ์ใดตามย่อหน้าที่ 53 และ 69 ที่เข้าข่าย
 - 97.2 ได้มีการปรับปรุงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินตามย่อหน้าที่ 56 57.2 และ 59.2 หรือไม่ และ
 - 97.3 วิธีที่กิจการได้เลือกใช้ในการรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 59.1
- 98 กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดที่แสดงว่ามูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เปลี่ยนแปลงอย่างไรระหว่างรอบระยะเวลา อันเป็นผลมาจากกระแสเงินสด และรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน การกระทบยอดต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องปรับใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 109 เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งแตกต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก ตัวอย่างเช่น การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่ายแทนที่จะเป็นรายได้
- 99 กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอในการกระทบยอดเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดและจำนวนเงินที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้อง
- 99.1 เปิดเผยการกระทบยอดตามย่อหน้าที่ 100 ถึง 105ข ในรูปแบบตาราง และ
 - 99.2 สำหรับการกระทบยอดแต่ละรายการ ให้แสดงมูลค่าตามบัญชีสุทธิ ณ วันเริ่มต้นและ ณ วันสิ้นสุดรอบระยะเวลา โดยแยกยอดออกเป็นผลรวมของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาที่เป็นสินทรัพย์และผลรวมของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาที่เป็นหนี้สิน ซึ่งเท่ากับจำนวนเงินที่แสดงในงบฐานะการเงินตามย่อหน้าที่ 78

- 100 กิจการต้องเปิดเผยการกระทบบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปสำหรับแต่ละรายการต่อไปนี้ แยกจากกัน
- 100.1 หนี้สินสุทธิ (หรือสินทรัพย์สุทธิ) สำหรับองค์ประกอบของความคุ้มครองที่เหลืออยู่โดยไม่รวมองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน
- 100.2 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนใดๆ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 และ 57 ถึง 58)
- 100.3 หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70
- ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบบยอดที่แยกจากกันสำหรับ
- 100.3.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต และ
- 100.3.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน
- 101 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปสำหรับแต่ละรายการต่อไปนี้ แยกจากกัน
- 101.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต
- 101.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
- 101.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 102 วัตถุประสงค์ของการกระทบบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 คือเพื่อให้ข้อมูลที่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย
- 103 กิจการต้องเปิดเผยแยกจากกันถึงการกระทบบยอดตามย่อหน้าที่ 100 สำหรับจำนวนเงินดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสำหรับแต่ละรายการ (ถ้าเข้าข่าย)
- 103.1 รายได้จากการประกันภัย
- 103.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย โดยแยกแสดงรายการ
- 103.2.1 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุน) และค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว
- 103.2.2 การตัดจำหน่ายของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- 103.2.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว และ
- 103.2.4 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว
- 103.3 องค์ประกอบการลงทุนที่แยกออกจากรายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย (รวมกันกับการจ่ายคืนเบี้ยประกันภัย เว้นแต่ว่าการจ่ายคืนเบี้ยประกันภัยจะแสดงเป็นส่วนหนึ่งของกระแสเงินสดในรอบระยะเวลาตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 105.1.1)
- 104 กิจการต้องเปิดเผยแยกจากกันถึงการกระทบบยอดตามย่อหน้าที่ 101 สำหรับจำนวนเงินดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสำหรับแต่ละรายการ (ถ้าเข้าข่าย)

- 104.1 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต ตามย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข118 โดยแยกแสดงรายการดังต่อไปนี้
 - 104.1.1 การเปลี่ยนแปลงของประมาณการที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
 - 104.1.2 การเปลี่ยนแปลงของประมาณการที่ไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว และ
 - 104.1.3 ผลกระทบของสัญญาที่รับรู้เริ่มแรกในรอบระยะเวลา
 - 104.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในปัจจุบัน กล่าวคือ
 - 104.2.1 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนการโอนการบริการ
 - 104.2.2 การเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคตหรือบริการในอดีต และ
 - 104.2.3 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ (ดูย่อหน้าที่ ข97.3 และ ข113.1) ไม่รวมจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 104.2.2
 - 104.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข97.2 และ ข113.1)
- 105 เพื่อให้การกระทบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 ครบถ้วน กิจการต้องแยกแสดงรายการดังต่อไปนี้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการที่ให้ในรอบระยะเวลา (ถ้าเข้าข่าย)
- 105.1 กระแสเงินสดในรอบระยะเวลา ซึ่งรวม
 - 105.1.1 เบี้ยประกันภัยรับสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือจ่ายสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้)
 - 105.1.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และ
 - 105.1.3 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นที่จ่ายแล้วและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่จ่ายแล้วสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือที่ได้รับคืนแล้วจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้) โดยไม่รวมกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 105.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันของผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 105.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
 - 105.4 รายการรายบรรทัดเพิ่มเติมที่อาจจำเป็นในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาประกันภัย
- 105ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28ข กิจการต้องรวบรวมข้อมูลสำหรับการกระทบยอดในระดับที่สอดคล้องกับการกระทบยอดของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 98

- 105 ข กิจการต้องแยกเปิดเผยผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าใด ๆ ที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28 จ ถึง 28 ฉ ในการกระทบยอดตามย่อหน้าที่ 105 ก
- 106 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์รายได้จากการประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลา ซึ่งประกอบด้วย
- 106.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลือนอยู่ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124 โดยแยกเปิดเผยดังต่อไปนี้
- 106.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.1
- 106.1.2 การเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.2
- 106.1.3 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการโอนการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.3 และ
- 106.1.4 จำนวนเงินอื่นๆ (ถ้ามี) ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเงินรับเบี้ยประกันภัยนอกเหนือจากเงินรับที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.4
- 106.2 การปันส่วนเบี้ยประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 125)
- 107 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 ก กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบต่อบัญชีการเงิน โดยแยกแสดงรายการระหว่างสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งรับรู้เริ่มแรกในรอบระยะเวลา โดยแสดงผลกระทบ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกสำหรับ
- 107.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคต โดยแยกแสดงจำนวนเงินของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- 107.2 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับในอนาคต
- 107.3 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
- 107.4 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 108 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 107 กิจการต้องแยกเปิดเผยจำนวนเงินที่เกิดจาก
- 108.1 สัญญาที่ได้มาจากการอื่นอันเกิดจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจ และ
- 108.2 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ
- 109 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 ก กิจการต้องเปิดเผยเมื่อกิจการคาดว่าจะรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่คงเหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือขาดทุน โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณ

ตามความกว้างของช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยข้อมูลที่ให้ต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 109ก กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามความกว้างของช่วงเวลาที่เหมาะสมเมื่อมีการคาดว่าจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- 110 กิจกรรมต้องเปิดเผยและอธิบายจำนวนเงินรวมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลารายงาน ในกรณีนี้กิจกรรมต้องอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยและผลตอบแทนการลงทุนของสินทรัพย์ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินแหล่งที่มาของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนและในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 111 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจกรรมต้องพรรณาสวนประกอบของรายการอ้างอิงและเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- 112 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจกรรมเลือกที่จะไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการเปลี่ยนแปลงบางประการของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 กิจกรรมต้องเปิดเผยผลกระทบของการเลือกดังกล่าวต่อการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน
- 113 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจกรรมเปลี่ยนเกณฑ์การแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข135 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ
- 113.1 เหตุผลว่าทำไมกิจกรรมจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนเกณฑ์ในการแตกยอด
 - 113.2 จำนวนเงินของการปรับปรุงในแต่ละรายการรายบรรทัดในงบการเงินที่ได้รับผลกระทบและ
 - 113.3 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

จำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน

- 114 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุผลกระทบของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งวัดมูลค่า ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน โดยถือปฏิบัติตามวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง (ดูย่อหน้าที่ ค6 ถึง ค19ก) หรือวิธีการมูลค่ายุติธรรม (ดูย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข) สำหรับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาและรายได้จากการประกันภัยในรอบระยะเวลาภายหลัง ดังนั้นกิจกรรมต้องเปิดเผยการกระทบยอดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 101.3 และจำนวนเงินของรายได้จากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 103.1 โดยแยกแสดงสำหรับรายการต่อไปนี้

- 114.1 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งกิจการได้ใช้วิธีการปรับย้อนหลังแบบ
ดัดแปลง
- 114.2 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งกิจการได้ใช้วิธีการมูลค่ายุติธรรม และ
- 114.3 สัญญาประกันภัยอื่นทั้งหมด
- 115 สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 114.1 หรือ 114.2 เพื่อช่วยให้ผู้
งบการเงินสามารถเข้าใจธรรมชาติและความมีนัยสำคัญของวิธีที่ใช้และพิจารณาณที่ใช้ใน
การกำหนดจำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน กิจการต้องอธิบายว่าได้กำหนดการวัดมูลค่าของสัญญา
ประกันภัย ณ วันที่เปลี่ยนผ่านไว้อย่างไร
- 116 กิจการที่เลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือ
ขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค18.2 ค19.2 ค24.2 ค24.3
เพื่อกำหนดความแตกต่างสะสมระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่ควร
รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยรวม ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เลือกจะแตกยอด สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีจำนวนเงินตาม
ย่อหน้าดังกล่าวเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปของ
จำนวนเงินสะสมที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วย
มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัย การกระทบยอด
ต้องรวมรายการต่าง ๆ เช่น ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลา
และผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาก่อนหน้า
ที่ได้จัดประเภทใหม่ในรอบระยะเวลาไปยังกำไรหรือขาดทุน

การใช้พิจารณาณที่มีนัยสำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

- 117 กิจการต้องเปิดเผยการใช้พิจารณาณที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงพิจารณาณในการถือปฏิบัติตาม
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กล่าวให้ชัดเจนคือกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนำเข้า
ข้อสมมติ และเทคนิคการประมาณการที่ใช้ ซึ่งรวม
- 117.1 วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าสัญญาประกันภัยภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 17 และกระบวนการในการประมาณการข้อมูลนำเข้าของวิธีเหล่านั้น
ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้า
เหล่านั้นด้วย
- 117.2 การเปลี่ยนแปลงวิธีและกระบวนการในการประมาณการข้อมูลนำเข้าที่ใช้วัดมูลค่าสัญญา
เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง และประเภทของสัญญาที่ได้รับกระทบ
- 117.3 ในส่วนที่ไม่ครอบคลุมในย่อหน้าที่ 117.1 ให้เปิดเผยวิธีที่ใช้เพื่อ

- 117.3.1 จำแนกความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงประมาณการกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดขึ้นจากการใช้ดุลพินิจ จากการเปลี่ยนแปลงอื่นของประมาณการกระแสเงินสดอนาคตสำหรับสัญญาที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ 98)
- 117.3.2 กำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินรวมถึงว่าจะแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินแตกยอดออกเป็นองค์ประกอบที่เป็นการบริการประกันภัยและองค์ประกอบของการประกันภัยทางการเงินหรือแสดงรวมเป็นผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย
- 117.3.3 กำหนดอัตราคิดลด
- 117.3.4 กำหนดองค์ประกอบการลงทุน และ
- 117.3.5 กำหนดน้ำหนักสัมพัทธ์ของผลประโยชน์จากความคุ้มครองประกันภัยและการบริการผลตอบแทนจากการลงทุน หรือจากความคุ้มครองประกันภัยและการบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 119 ถึง 119ข)
- 118 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือย่อหน้าที่ 89.2 ถ้ากิจการเลือกแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยออกเป็นจำนวนเงินที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายของวิธีที่ใช้ในการกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 119 กิจการต้องเปิดเผยระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน หากกิจการใช้เทคนิคอื่นนอกเหนือจากเทคนิคที่ใช้ระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่จะทำให้ได้ผลตามเทคนิคนั้น
- 120 กิจการต้องเปิดเผยเส้นอัตราผลตอบแทน (หรือช่วงของเส้นอัตราผลตอบแทน) ที่ใช้คิดลดกระแสเงินสดที่ไม่แปรผันอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงนั้นตามย่อหน้าที่ 36 เมื่อกิจการเปิดเผยข้อมูลแบบรวบสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยหลายกลุ่ม กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นในรูปแบบของการถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหรือช่วงที่ค่อนข้างแคบ

ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

- 121 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินธรรมชาติ จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ย่อหน้าที่ 122 ถึง 132 มีข้อกำหนดสำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่ได้ปกติแล้วจำเป็นต้องเปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้

- 122 การเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้เน้นที่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและวิธีการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว ความเสี่ยงทางการเงินโดยทั่วไปรวมแต่ไม่จำกัดเพียงแต่ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด
- 123 ถ้าข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่สื่อความถึงฐานะเปิดต่อความเสี่ยงในระหว่างรอบระยะเวลา กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง เหตุผลของการที่ความเสี่ยง ณ สิ้นรอบระยะเวลาไม่สื่อความ และข้อมูลเพิ่มเติมที่สื่อความถึงความเสี่ยงดังกล่าวในระหว่างรอบระยะเวลา
- 124 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 124.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงและเกิดขึ้นได้อย่างไร
- 124.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการของกิจการในการบริหารความเสี่ยงและวิธีที่ใช้ในการวัดค่าความเสี่ยง และ
- 124.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในย่อหน้าที่ 124.1 หรือ 124.2 จากรอบระยะเวลาก่อนหน้า
- 125 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 125.1 ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสรุปเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องอิงกับข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ
- 125.2 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 127 ถึง 132 ในส่วนที่ไม่ได้เปิดเผยไว้ตามย่อหน้าที่ 125.1
- 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของกรอบข้อบังคับที่กิจการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดเงินกองทุนขั้นต่ำหรือการประกันอัตราดอกเบี้ยที่กำหนด หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 20 ในการกำหนดกลุ่มของสัญญาประกันภัย ซึ่งใช้ข้อกำหนดการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

ประเภทของความเสี่ยงทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง

- 127 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ซึ่งรวมคำบรรยายถึงวิธีการกำหนดการกระจุกตัวและคำบรรยายของลักษณะร่วมซึ่งระบุแต่ละการกระจุกตัว (เช่น ประเภทของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย อุทกศาสตร์ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือสกุลเงิน) การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดขึ้นจาก ตัวอย่างเช่น การประกันอัตราดอกเบี้ยซึ่งมีผลบังคับที่ระดับเดียวกันสำหรับสัญญาจำนวนมาก การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดขึ้นจากการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินด้วย ตัวอย่างเช่น กรณีที่กิจการให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบผลิตภัณฑ์แก่บริษัทผู้ผลิตยา และได้ถือเงินลงทุนในบริษัทนั้นด้วย

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

- 128 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้องเปิดเผย
- 128.1 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งแสดงให้เห็นว่ากำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของควรจะได้รับผลกระทบอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่อาจเป็นไปได้ อย่างสมเหตุสมผล ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน
 - 128.1.1 สำหรับความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย ให้แสดงผลกระทบของสัญญาประกันภัยที่ออกก่อนและหลังการลดความเสี่ยงโดยสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
 - 128.1.2 สำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท ให้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือโดยกิจการ
 - 128.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ
 - 128.3 การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้ของวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 129 ถ้ากิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่แสดงให้เห็นว่าจำนวนเงินที่แตกต่างจากจำนวนเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 128.1 ได้รับผลกระทบอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยง และใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นในการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นแทนการวิเคราะห์ในย่อหน้าที่ 128.1 กิจการต้องเปิดเผย
- 129.1 คำอธิบายของวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นและคำอธิบายของค่าพารามิเตอร์และข้อสมมติหลักที่อ้างอิงกับข้อมูลที่เปิดเผย และ
 - 129.2 คำอธิบายของวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และคำอธิบายของข้อจำกัดใด ๆ ที่อาจส่งผลให้เกิดข้อมูลที่เปิดเผย

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน

- 130 กิจการต้องเปิดเผยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงเปรียบเทียบกับประมาณการก่อนหน้านี้ของจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ได้คิดลด (กล่าวคือ พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนต้องเริ่มจากรอบระยะเวลาแรกสุดที่มีค่าสินไหมทดแทนที่มีสาระสำคัญเกิดขึ้นที่ยังคงมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้น ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องย้อนไปนานเกินกว่า 10 ปีก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนที่ยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่โดยปกติจะยุติภายใน 1 ปี กิจการต้องกระตือรือร้น

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนกับมูลค่าตามบัญชีแบบรวบยอดของกลุ่มสัญญาประกันภัยซึ่งกิจการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 100.3

ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น

- 131 สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 131.1 จำนวนเงินที่สื่อความได้ดีที่สุดถึงฐานะเปิดที่มากที่สุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแยกแสดงระหว่างสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
 - 131.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพเครดิตของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น

- 132 สำหรับความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 132.1 คำบรรยายเกี่ยวกับวิธีการในการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
 - 132.2 การวิเคราะห์การจ่ายชำระจนครบกำหนดโดยแยกสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สินและพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน โดยแสดงกระแสเงินสดสุทธิของพอร์ตโฟลิโอสำหรับแต่ละปีใน 5 ปีแรก หลังจากวันที่รายงานเป็นอย่างน้อยและแสดงรวบยอดหลังจาก 5 ปีแรก กิจการไม่จำเป็นต้องรวมหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่วัดค่าตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และย่อหน้าที่ 69 ถึง 70ก ในการวิเคราะห์ข้างต้น การวิเคราะห์อาจทำในรูปแบบของ
 - 132.2.1 การวิเคราะห์กระแสเงินสดสุทธิตามสัญญาที่ไม่ได้คิดลดที่เหลืออยู่ โดยใช้จังหวะเวลาที่ประมาณการไว้ หรือ
 - 132.2.2 การวิเคราะห์ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต โดยใช้จังหวะเวลาที่ประมาณการไว้
 - 132.3 จำนวนเงินที่จะจ่ายชำระเมื่อทวงถาม โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินดังกล่าวกับมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาสำหรับพอร์ตโฟลิโอที่เกี่ยวข้อง หากไม่เปิดเผยตาม 132.2 ของย่อหน้านี้

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	องค์ประกอบของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัย อันแสดงถึงกำไรหรือการรับรู้ที่กิจการจะรับรู้เมื่อมีการให้บริการตามสัญญาประกันภัยภายใต้สัญญาประกันภัยในกลุ่ม
ระยะเวลาคุ้มครอง	ระยะเวลาที่กิจการให้บริการตามสัญญาประกันภัย ระยะเวลาที่ครอบคลุมการให้บริการตามสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย
ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์	ความแตกต่างระหว่าง (ก) ประมาณการของจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับในรอบระยะเวลา ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นและกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น ในกรณีของเบี้ยประกันภัยรับ (และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง เช่น กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และภาษีจากเบี้ยประกันภัย) หรือ (ข) ประมาณการของจำนวนเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในรอบระยะเวลา ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นและจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น ในกรณีของค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย (ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย)
ความเสี่ยงทางการเงิน	ความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่เป็นไปได้เกี่ยวกับปัจจัยที่เจาะจงไว้ อย่างน้อยหนึ่งอย่างต่อไปนี้ อัตราดอกเบี้ย ราคาเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ดัชนีราคาหรืออัตรา อันดับความน่าเชื่อถือ หรือดัชนีความน่าเชื่อถือ หรือตัวแปรอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญาในกรณีที่เป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน
กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ	ค่าประมาณการถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นที่ปราศจากอคติและมีความชัดเจน (กล่าวคือ มูลค่าที่คาดหวัง) ของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคตหักด้วยมูลค่าปัจจุบัน ของกระแสเงินสดรับในอนาคตที่จะเกิดขึ้นเมื่อกิจการปฏิบัติครบ

ตามสัญญาประกันภัย รวมถึงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน

กลุ่มของสัญญาประกันภัย	ชุดของสัญญาประกันภัยที่เป็นผลจากการแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยออกเป็นกลุ่มอย่างน้อยดังนี้ สัญญาที่ออกภายในรอบระยะเวลาเดียวกันซึ่งไม่เกินหนึ่งปี และสัญญาที่ ณ การรับรู้เมื่อเริ่มแรกมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ก) เป็นสัญญาที่สร้างภาระ (ถ้ามี) (ข) เป็นสัญญาที่ไม่มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ถ้ามี) หรือ (ค) ไม่ใช่ทั้ง (ก) หรือ (ข) (ถ้ามี)
กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย	กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากต้นทุนในการขาย การรับประกันภัย และการเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ที่ออกหรือคาดว่าจะออก) ที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยของกลุ่มนั้น กระแสเงินสดดังกล่าวรวมถึงกระแสเงินสดที่ไม่ได้เกิดโดยตรงจากแต่ละสัญญาหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อยู่ในพอร์ตโฟลิโอนั้น
สัญญาประกันภัย	สัญญาซึ่งคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง (ผู้รับประกันภัย) ยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้ถือกรรมธรรม์) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์หากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เจาะจงไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์
การบริการตามสัญญาประกันภัย	การบริการดังต่อไปนี้ ที่กิจการให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามสัญญาประกันภัย (ก) ความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย (ความคุ้มครองประกันภัย) (ข) การสร้างผลตอบแทนการลงทุนสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ ถ้ามี (การบริการผลตอบแทนจากการลงทุน) สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ (ค) การบริหารรายการอ้างอิงในนามของผู้ถือกรรมธรรม์ (การบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน) สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง	สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ณ วันเริ่มต้นสัญญา (ก) ข้อกำหนดตามสัญญาเจาะจงไว้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ในส่วนแบ่งของกองที่ระบุไว้อย่างชัดเจนของรายการอ้างอิง

- (ข) กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์เป็นจำนวนเงินเท่ากับส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- (ค) กิจการคาดว่าจะมีส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์จะผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง

สัญญาประกันภัยที่ไม่ มีลักษณะร่วมรับ ผลประโยชน์โดยตรง	สัญญาประกันภัยที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
ความเสี่ยงด้านการ ประกันภัย	ความเสี่ยงอื่นนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ที่โอนจากผู้ถือสัญญาไปยังผู้ออกสัญญา
เหตุการณ์ที่เอา ประกันภัย	เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งคุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย และก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัย
องค์ประกอบการ ลงทุน	จำนวนเงินที่สัญญาประกันภัยกำหนดให้กิจการต้องจ่ายชำระคืนให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในทุกกรณี ไม่ว่าเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม
สัญญาลงทุนที่มี ลักษณะร่วมรับ ผลประโยชน์ตาม ดุลพินิจ	เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิตามสัญญาแก่นักลงทุนเฉพาะรายที่จะได้รับจำนวนเงินเพิ่มเติมจากจำนวนเงินซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา โดยจำนวนเงินเพิ่มเติมนี้ (ก) คาดว่าจะเป็นสัดส่วนที่มีนัยสำคัญของผลประโยชน์ตามสัญญาทั้งหมด (ข) จังหวะเวลาหรือจำนวนเงินนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา และ (ค) อ้างอิงตามสัญญากับ (1) ผลตอบแทนของกองที่เจาะจงของสัญญาหรือประเภทที่เจาะจงของสัญญา (2) ผลตอบแทนการลงทุนที่เกิดขึ้นแล้วและ/หรือที่ยังไม่เกิดขึ้นจากกองที่เจาะจงของสินทรัพย์ซึ่งถือโดยผู้ออกสัญญา หรือ (3) กำไรหรือขาดทุนของกิจการหรือกองทุนที่ผู้ออกสัญญา

หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) สืบสวนและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ควรได้ สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับการรายงานความเสียหาย และค่าใช้จ่ายประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว และ (ข) จ่ายจำนวนเงินที่ไม่รวมใน (ก) และที่เกี่ยวข้องกับ (1) การบริการตามสัญญาประกันภัยที่ได้ให้บริการแล้ว หรือ (2) องค์กรประกอบการลงทุนใดๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและที่ไม่ได้อยู่ในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) สืบสวนและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ควรได้ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่ยังไม่เกิดขึ้น (กล่าวคือ ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ยังไม่สิ้นสุดความคุ้มครองประกันภัย) และ (ข) จ่ายจำนวนเงินภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ที่ไม่ถูกรวมใน (ก) และที่เกี่ยวข้องกับ (1) การบริการตามสัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้ให้บริการ (กล่าวคือ ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตตามสัญญาประกันภัย) หรือ (2) องค์กรประกอบการลงทุนใดๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและยังไม่ได้โอนไปเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
ผู้ถือกรรมธรรม์	คู่สัญญาที่มีสิทธิจะได้รับเงินชดเชยภายใต้สัญญาประกันภัยเมื่อเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น
พอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย	สัญญาประกันภัยที่มีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันและมีการบริหารร่วมกัน
สัญญาประกันภัยต่อ	สัญญาประกันภัยซึ่งออกโดยกิจการหนึ่ง (ผู้รับประกันภัยต่อ) เพื่อชดเชยให้แก่อีกกิจการหนึ่ง สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยหนึ่งสัญญาหรือมากกว่าที่ออกโดยกิจการอื่นนั้น (สัญญาที่อ้างอิง)

คำปรับปรุง	เงินชดเชยที่กิจการต้องการจากการแบกรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงิน
ความเสี่ยงสำหรับ	และจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน
ความเสี่ยงที่ไม่ใช่	เนื่องจากกิจการต้องปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย
ทางการเงิน	
รายการอ้างอิง	รายการที่กำหนดจำนวนเงินบางส่วนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ รายการอ้างอิงสามารถประกอบด้วยรายการใด ๆ ตัวอย่างเช่น พอร์ตโฟลิโอที่อ้างถึงของสินทรัพย์ สินทรัพย์สุทธิของกิจการ หรือกลุ่มย่อยของสินทรัพย์สุทธิของกิจการที่เจาะจงไว้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข

แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

- ข1 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับเรื่องดังต่อไปนี้
- ข1.1 นิยามของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข30)
 - ข1.2 การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข31 ถึง ข35)
 - ข1.2ก สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข35ก ถึง ข35ง)
 - ข1.3 การวัดมูลค่า (ดูย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข119ฉ)
 - ข1.4 รายได้จากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข127)
 - ข1.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข128 ถึง ข136) และ
 - ข1.6 งบการเงินระหว่างกาล (ดูย่อหน้าที่ ข137)

นิยามของสัญญาประกันภัย (ภาคผนวก ก)

- ข2 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับนิยามของสัญญาประกันภัยตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ก โดยกล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้
- ข2.1 เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน (ดูย่อหน้าที่ ข3 ถึง ข5)
 - ข2.2 การจ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข6)
 - ข2.3 ความต่างออกไประหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16)
 - ข2.4 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข17 ถึง ข23)
 - ข2.5 การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงด้านการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข25) และ
 - ข2.6 ตัวอย่างสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข30)

เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน

- ข3 ความไม่แน่นอน (หรือความเสี่ยง) คือ แก่นของสัญญาประกันภัย ดังนั้นจึงมีความไม่แน่นอนในเรื่องต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งเรื่องเมื่อเริ่มต้นสัญญาประกันภัย
- ข3.1 ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย
 - ข3.2 เมื่อใดที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย หรือ
 - ข3.3 กิจกรรมจะต้องจ่ายเท่าใด หากเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น

- ข4 สำหรับสัญญาประกันภัยบางฉบับ เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการค้นพบความเสียหายระหว่างอายุของสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นของสัญญา สำหรับสัญญาประกันภัยฉบับอื่น เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างอายุของสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายที่ตามมาจะถูกค้นพบหลังจากอายุของสัญญาสิ้นสุดลง
- ข5 สัญญาประกันภัยบางฉบับคุ้มครองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ผลกระทบทางการเงินยังคงไม่แน่นอน ตัวอย่างคือสัญญาประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองการประกันภัยกับพัฒนาการเชิงลบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว สัญญาเช่นว่านั้น เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการกำหนดต้นทุนของค่าสินไหมทดแทนจำนวนสุดท้าย

การจ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน

- ข6 สำหรับสัญญาประกันภัยบางสัญญากำหนดหรืออนุญาตให้จ่ายชดเชยในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ในกรณีนั้น กิจการจัดหาสินค้าหรือบริการให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อชำระภาระผูกพันของกิจการเพื่อชดเชยให้กับผู้ถือกรรมสิทธิ์สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่นเมื่อกิจการทดแทนสิ่งของที่ถูกขโมยด้วยสิ่งของประเภทเดียวกัน แทนที่จะจ่ายชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์อีกตัวอย่างหนึ่งคือการที่กิจการใช้โรงพยาบาลและทีมรักษาพยาบาลของตนเองเพื่อให้บริการการรักษาพยาบาลที่คุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย สัญญาเหล่านั้นถือเป็นสัญญาประกันภัยถึงแม้ว่าค่าสินไหมทดแทนจะถูกชำระในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน สัญญาบริการค่าธรรมเนียมคงที่ซึ่งเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8 ถือเป็นสัญญาประกันภัยเช่นกัน แต่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8 กิจการอาจเลือกปฏิบัติกับสัญญาโดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า

ความต่างออกไประหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น

- ข7 นิยามของสัญญาประกันภัยกำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากอีกฝ่ายหนึ่ง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 บัญญัติคำว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยคือความเสี่ยงนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงินที่โอนจากผู้ถือสัญญาไปยังผู้ออกสัญญา สัญญาที่ทำให้ผู้ออกสัญญามีความเสี่ยงทางการเงินโดยปราศจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข8 นิยามของความเสี่ยงทางการเงินในภาคผนวก ก กล่าวถึงตัวแปรทางการเงินและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน ตัวอย่างของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่จำเพาะแก่คู่สัญญา รวมถึงดัชนีของความเสียหายจากแผ่นดินไหวในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งหรือดัชนีของอุณหภูมิในเมืองใดเมืองหนึ่ง ความเสี่ยงทางการเงินไม่รวมความเสี่ยงจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่จำเพาะกับคู่สัญญา เช่น การเกิดหรือไม่เกิดไฟไหม้ที่ทำความเสียหายหรือทำลายสินทรัพย์ของคู่สัญญา นอกจากนี้ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินไม่ถือเป็นความเสี่ยงทางการเงิน หากมูลค่ายุติธรรมสะท้อนการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดสำหรับสินทรัพย์นั้น (กล่าวคือ ตัวแปรทางการเงิน)

- และสะท้อนสภาพของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินนั้นที่ถือครองโดยคู่สัญญา (กล่าวคือ ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน) ตัวอย่างเช่น ถ้าการประกันมูลค่าคงเหลือของรถยนต์ที่ระบุไว้ ซึ่งผู้ถือกรรมธรรมมีส่วนได้เสียอันสามารถเอาประกันภัยได้ทำให้ผู้ค้าประกันมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพของรถยนต์ ความเสี่ยงนั้นถือเป็นความเสี่ยงด้านการประกันภัยไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน
- ข9 สัญญาบางสัญญาทำให้ผู้ออกมีความเสี่ยงทางการเงินนอกเหนือจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น สัญญาประกันชีวิตจำนวนมากประกันอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำแก่ผู้ถือกรรมธรรมจึงก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน และในขณะเดียวกันก็ให้คำมั่นว่าจะให้ผลประโยชน์จากการเสียชีวิตที่อาจจะสูงกว่ายอดคงเหลือของบัญชีของผู้ถือกรรมธรรมอย่างมีนัยสำคัญจึงก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัยในรูปแบบของความเสี่ยงด้านมรณะ สัญญาเหล่านี้ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข10 ภายใต้สัญญาบางสัญญา เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยทำให้เกิดการจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินที่เชื่อมโยงกับดัชนีราคา สัญญาดังกล่าวถือเป็นสัญญาประกันภัย ถ้าการจ่ายชำระขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยซึ่งมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น เงินรายปีตลอดชีพซึ่งเชื่อมโยงกับดัชนีค่าครองชีพจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะการจ่ายชำระเกิดจากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน กล่าวคือ การมีชีวิตอยู่ของผู้ได้รับเงินรายปี การเชื่อมโยงกับดัชนีราคาถือเป็นอนุพันธ์ แต่ก็มีโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยด้วย เพราะว่าจำนวนครั้งของการจ่ายชำระตามดัชนีที่ใช้ขึ้นอยู่กับการมีชีวิตอยู่ของผู้ได้รับเงินรายปี หากการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่ตามมามีนัยสำคัญ อนุพันธ์นั้นจะเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย ซึ่งกรณีนี้จะต้องไม่แยกออกจากสัญญาหลัก (ดูย่อหน้าที่ 11.1)
- ข11 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยคือความเสี่ยงที่กิจการยอมรับจากผู้ถือกรรมธรรม ซึ่งหมายความว่า กิจการต้องยอมรับความเสี่ยงที่ผู้ถือกรรมธรรมเผชิญอยู่แล้วจากผู้ถือกรรมธรรม ความเสี่ยงใหม่ใดที่เกิดขึ้นโดยสัญญาต่อกิจการหรือผู้ถือกรรมธรรมไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข12 นิยามของสัญญาประกันภัยกล่าวถึงผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม นิยามนี้ไม่ได้จำกัดว่ากิจการต้องจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพียงเท่ากับผลกระทบทางการเงินจากเหตุการณ์ร้ายนี้ ตัวอย่างเช่น นิยามนี้รวมถึงการให้ความคุ้มครองการประกันภัยประเภท “ใหม่แทนเก่า” ซึ่งจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรมด้วยจำนวนเงินที่เพียงพอต่อการหาสินทรัพย์ใหม่มาทดแทนสินทรัพย์เดิมที่เสียหาย ในทำนองเดียวกัน นิยามนี้ไม่ได้จำกัดการจ่ายชำระภายใต้สัญญาประกันชีวิตเพียงแต่ความสูญเสียทางการเงินที่เกิดแก่ผู้อยู่ในอุปการะของผู้เสียชีวิต หรือไม่ได้ไม่รวมสัญญาที่ระบุการจ่ายชำระที่กำหนดจำนวนเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อกำหนดค่าความสูญเสียที่เกิดจากการเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ
- ข13 บางสัญญากำหนดให้ต้องมีการจ่ายชำระหากเกิดเหตุการณ์อันไม่แน่นอนในอนาคตที่เจาะจงไว้ แต่ไม่ได้กำหนดให้ผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรมเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการจ่ายชำระ สัญญาลักษณะนี้ไม่ใช่สัญญาประกันภัย ถึงแม้ว่าผู้ถือสัญญาจะใช้สัญญาเพื่อบรรเทาความเสี่ยงที่อ้างอิง ตัวอย่างเช่น หากผู้ถือใช้อนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของตัวแปรทางการเงินอ้างอิงหรือตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินอ้างอิงที่สัมพันธ์กับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ของกิจการอนุพันธ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย เพราะว่าการจ่ายชำระไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้ถือสัญญาได้รับผลเสียหายจากการลดลงของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ นิยามของสัญญาประกันภัยกำหนดให้เหตุการณ์

ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งมีผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นตามสัญญาสำหรับการจ่ายชำระ เงื่อนไขเบื้องต้นตามสัญญานี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องสืบสวนว่าเหตุการณ์นั้นทำให้เกิดผลเสียหายจริงหรือไม่ แต่เปิดโอกาสให้กิจการสามารถปฏิเสธการจ่ายชำระได้หากเห็นว่าเหตุการณ์นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียหาย

- ข14 ความเสี่ยงจากการขาดอายุหรือการคงอยู่ (ความเสี่ยงที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะยกเลิกสัญญาเร็วกว่าหรือช้ากว่าที่ผู้ออกสัญญาได้คาดไว้ ณ เวลาที่คิดราคาของสัญญา) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะความผันผวนที่ตามมาของการจ่ายชำระให้ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เป็นผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์ ในทำนองเดียวกัน ความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (กล่าวคือ ความเสี่ยงที่จะมีการเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมายของต้นทุนในการบริหารเกี่ยวกับการให้บริการตามสัญญาแทนที่จะเป็นต้นทุนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะว่าการเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมายของค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์
- ข15 ดังนั้น สัญญาที่ทำให้กิจการมีความเสี่ยงจากการขาดอายุ ความเสี่ยงจากการคงอยู่ หรือความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่ายไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่สัญญานั้นจะทำให้กิจการมีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม หากกิจการบรรเทาความเสี่ยงโดยใช้สัญญาที่สองเพื่อโอนส่วนหนึ่งของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ด้านการประกันภัยให้คู่สัญญา สัญญาที่สองนี้ทำให้คู่สัญญานี้มีความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข16 กิจการสามารถยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้ถือกรรมธรรม์ได้ก็ต่อเมื่อกิจการแยกจากผู้ถือกรรมธรรม์เท่านั้น ในกรณีของสหกิจการ สหกิจการยอมรับความเสี่ยงจากผู้ถือกรรมธรรม์แต่ละรายและรวมความเสี่ยงนั้นเข้าด้วยกัน ถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์จะยังคงรับความเสี่ยงรวมนั้นร่วมกันเพราะผู้ถือกรรมธรรม์เป็นผู้รับส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการ สหกิจการจึงถือเป็นหน่วยงานแยกต่างหากที่ได้ยอมรับความเสี่ยงไว้

ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ

- ข17 สัญญาจะถือเป็นสัญญาประกันภัยก็ต่อเมื่อสัญญานั้นโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16 ได้อภิปรายถึงความเสี่ยงด้านการประกันภัย ย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข23 อภิปรายถึงการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยมีนัยสำคัญหรือไม่
- ข18 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยจะมีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเป็นเหตุให้ผู้ออกสัญญาต้องจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้ฉากทัศน์ใดฉากทัศน์หนึ่งเท่านั้น โดยไม่รวมฉากทัศน์ที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบที่เห็นได้ต่อรายการในเชิงเศรษฐกิจ) กรณีที่เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยอาจหมายความว่าจะมีการจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้ฉากทัศน์ใด ๆ ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ ก็ถือว่าเข้าเงื่อนไขในประโยคก่อนหน้าได้ถึงแม้ว่าแทบจะไม่มีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเลย หรือแม้ว่ามูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ (กล่าวคือ ถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น) ของกระแสเงินสดที่อาจจะเกิดขึ้นคิดเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยของมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดที่เหลืออยู่จากสัญญาประกันภัย

- ข19 นอกจากนี้ สัญญาจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อมีฉกาทศน์ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ผู้ออกสัญญาจะมีผลขาดทุนตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสัญญาประกันภัยต่อไม่ได้ทำให้ผู้ออกสัญญาที่มีความเป็นไปได้ที่จะมีผลขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวจะถือเสมือนว่ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ถ้ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยเกือบทั้งหมดที่เกี่ยวกับส่วนที่เอาประกันภัยต่อของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงไปยังผู้รับประกันภัยต่อ
- ข20 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่บรรยายไว้ในย่อหน้าที่ ข18 ให้กำหนดตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบัน ถ้าสัญญาประกันภัยกำหนดให้มีการจ่ายชำระเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด และถ้าการจ่ายชำระไม่มีการปรับปรุงด้วยมูลค่าเงินตามเวลา ก็อาจจะมีฉกาทศน์ที่มูลค่าปัจจุบันของการจ่ายชำระเพิ่มขึ้น แม้ว่ามูลค่าที่กำหนดไว้จะคงที่ ตัวอย่างเช่น การประกันภัยที่ให้ผลประโยชน์การเสียชีวิตคงที่เมื่อผู้ถือกรมธรรม์เสียชีวิตโดยไม่มีวันสิ้นสุดความคุ้มครอง (มักจะเรียกว่าการประกันชีวิตแบบตลอดชีพที่มีจำนวนเงินคงที่) เป็นที่แน่นอนว่าผู้ถือกรมธรรม์จะต้องเสียชีวิต แต่วันที่ของการเสียชีวิตนั้นไม่แน่นอน การจ่ายชำระอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ถือกรมธรรม์รายใดรายหนึ่งเสียชีวิตก่อนเวลาที่คาดการณ์ไว้ได้ เนื่องจากการจ่ายชำระดังกล่าวไม่ได้ปรับปรุงด้วยมูลค่าเงินตามเวลา ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจึงสามารถมีอยู่ได้แม้ว่าจะไม่มีผลขาดทุนภาพรวมในระดับของพอร์ตโฟลิโอของสัญญา ในทำนองเดียวกันข้อกำหนดตามสัญญาที่ชะลอการจ่ายชดเชยอย่างทันทั่วทั้งที่ให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์ก็สามารถจัดการความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญได้ กิจการต้องใช้วิธีการคิดลดที่ระบุในย่อหน้าที่ 36 เพื่อกำหนดมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินเพิ่มเติม
- ข21 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่บรรยายไว้ในย่อหน้าที่ ข18 หมายความว่ามูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินที่เกินกว่าจำนวนเงินที่จะจ่ายชำระหากไม่เกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย (ไม่รวมฉกาทศน์ที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์) จำนวนเงินเพิ่มเติมดังกล่าวรวมถึงต้นทุนในการจัดการและประเมินค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่รวมรายการดังต่อไปนี้
- ข21.1 การสูญเสียความสามารถที่จะเรียกเก็บค่าบริการในอนาคตจากผู้ถือกรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น ในสัญญาประกันชีวิตแบบควบการลงทุน การเสียชีวิตของผู้ถือกรมธรรม์หมายความว่ากิจการไม่สามารถให้บริการจัดการการลงทุนและได้รับค่าธรรมเนียมสำหรับการให้บริการนั้นอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของกิจการไม่ได้เกิดจากความเสี่ยงด้านการประกันภัย เจกเช่นเดียวกับที่ผู้จัดการกองทุนรวมไม่มีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตที่เป็นไปได้ของลูกค้า ดังนั้นการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นสำหรับค่าธรรมเนียมการจัดการการลงทุนในอนาคตจึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยได้โอนไปมากน้อยเพียงใดโดยสัญญา
- ข21.2 การยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญาเนื่องจากการเสียชีวิต เนื่องจากสัญญาทำให้เกิดค่าธรรมเนียมเหล่านี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียมเหล่านี้จึงไม่ได้ชดเชยผู้ถือกรมธรรม์สำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนทำสัญญา ดังนั้น ค่าธรรมเนียมเหล่านี้

จึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยได้โอนไปมากน้อยเพียงใด โดยสัญญา

- ข21.3 การจ่ายชำระที่อยู่บนเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ตัวอย่างเช่น ให้พิจารณาสัญญาที่กำหนดให้ผู้ออกสัญญาจ่ายเงิน 1 ล้านบาท หากสินทรัพย์ได้รับความเสียหายทางกายภาพที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียง 1 บาทแก่ผู้ถือสัญญา ในสัญญานี้ผู้ถือสัญญาโอนความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญในการสูญเสียเงิน 1 บาทให้กับผู้ออกสัญญา ในขณะที่เดียวกันสัญญานี้ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ด้านการประกันภัยที่ผู้ออกสัญญาจำเป็นต้องจ่ายเงิน 999,999 บาท หากเกิดเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ เนื่องจากไม่มีฉากทัศน์ที่เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยก่อให้เกิดความสูญเสียที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ผู้ออกสัญญาจึงไม่ได้ยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้ถือสัญญา สัญญานี้จึงไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข21.4 ส่วนรับคืนจากการประกันภัยต่อที่เป็นไปได้ ให้กิจการปฏิบัติกับรายการนี้แตกต่างหาก
- ข22 กิจการต้องประเมินความมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านการประกันภัยเป็นรายสัญญา ดังนั้นความเสี่ยงด้านการประกันภัยสามารถมีนัยสำคัญได้แม้ว่ามีความน่าจะเป็นเพียงเล็กน้อยที่จะเกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญในพอร์ตโฟลิโอหรือกลุ่มของสัญญา
- ข23 จากย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข22 หากสัญญาจ่ายผลประโยชน์การเสียชีวิตมากกว่าจำนวนเงินที่จะจ่ายหากมีชีวิตอยู่ สัญญานั้นถือเป็นสัญญาประกันภัยเว้นแต่ผลประโยชน์การเสียชีวิตเพิ่มเติมไม่มีนัยสำคัญ (ตัดสินโดยอ้างอิงเฉพาะสัญญานั้นแทนที่จะอ้างอิงพอร์ตโฟลิโอของสัญญาทั้งหมด) ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข21.2 การยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญาเนื่องจากการเสียชีวิตไม่รวมในการประเมินนี้หากการยกเว้นนั้นไม่ได้ชัดเจนผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนการทำสัญญา ในทำนองเดียวกัน สัญญาเงินรายปีที่จ่ายให้ผู้ถือกรมธรรม์เป็นรายงวดตลอดอายุของผู้ถือกรมธรรม์ถือเป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่จำนวนเงินรวมของการจ่ายชำระที่ขึ้นอยู่กับชีวิตไม่มีนัยสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงระดับของความเสี่ยงด้านการประกันภัย

- ข24 สำหรับบางสัญญา การโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญาอาจเกิดขึ้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ให้พิจารณาสัญญาที่จ่ายผลตอบแทนการลงทุนตามที่เจาะจงไว้ และให้สิทธิเลือกแก่ผู้ถือกรมธรรม์ที่จะนำเงินที่ได้รับจากเงินลงทุนเมื่อครบกำหนดมาซื้อเงินรายปีตลอดชีพในอัตราที่กิจการคิดกับผู้ถือกรมธรรม์รายใหม่รายอื่น ณ เวลาที่ผู้ถือกรมธรรม์ใช้สิทธิเลือกนั้น สัญญาเช่นนั้นจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญาเฉพาะภายหลังการใช้สิทธิเลือกตั้งกล่าว เพราะกิจการยังคงอิสระที่จะตั้งราคาเงินรายปี บนพื้นฐานที่สะท้อนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่จะโอนให้กิจการ ณ เวลานั้น ดังนั้นกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิเลือกอยู่นอกขอบเขตของสัญญา และก่อนการใช้สิทธิเลือกไม่มีกระแสเงินสด

- สำหรับการประกันภัยภายในขอบเขตของสัญญา อย่างไรก็ตาม หากสัญญาเจาะจงอัตราเงินรายปี (หรือ เกณฑ์ที่นอกเหนือจากอัตราตลาดเพื่อใช้กำหนดอัตราเงินรายปี) สัญญานั้นจึงโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญา เพราะว่าผู้ออกสัญญามีความเสี่ยงที่อัตราเงินรายปีจะเป็นผลเสียต่อผู้ออกสัญญาเมื่อผู้ถือกรรมธรรม์ใช้สิทธิเลือกตั้งกล่าว ในกรณีนี้กระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิเลือกจะอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา
- ข25 สัญญาที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยยังคงเป็นสัญญาประกันภัยจนกระทั่งสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมดจะยุติลง (กล่าวคือ ได้ปฏิบัติแล้ว ยกเลิก หรือหมดลง) เว้นแต่สัญญานั้นจะเลิกรับรู้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 74 ถึง 77 อันเนื่องมาจากการปรับแต่งสัญญา

ตัวอย่างของสัญญาประกันภัย

- ข26 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสัญญาที่เป็นสัญญาประกันภัยถ้ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ
- ข26.1 การประกันภัยการโจรกรรมหรือความเสียหาย
 - ข26.2 การประกันภัยความรับผิดชอบสินค้า ความรับผิดชอบด้านวิชาชีพ ความรับผิดชอบทางแพ่ง หรือค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย
 - ข26.3 การประกันชีวิตและเงินล่วงหน้าค่าปลงศพ (แม้ว่าการเสียชีวิตเป็นเรื่องแน่นอนแต่มีความไม่แน่นอนว่าการเสียชีวิตจะเกิดขึ้นเมื่อใดหรือสำหรับการประกันชีวิตบางประเภทมีความไม่แน่นอนว่าการเสียชีวิตจะเกิดภายในระยะเวลาที่คุ้มครองโดยการประกันภัยหรือไม่)
 - ข26.4 เงินรายปีตลอดชีพและบำนาญ กล่าวคือ สัญญาที่จ่ายชดเชยสำหรับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน (การมีชีวิตอยู่ของผู้รับเงินรายปีหรือผู้รับบำนาญ) เพื่อให้ผู้รับเงินรายปีหรือผู้รับบำนาญมีรายได้ในระดับที่มีเช่นนั้นแล้วจะส่งผลเสียหายหากยังมีชีวิตอยู่ (หนี้สินของนายจ้างภายใต้โครงการผลประโยชน์ของพนักงานและภาระผูกพันผลประโยชน์เกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เกษียณอายุที่กำหนดไว้อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 7.2))
 - ข26.5 การประกันภัยการทุพพลภาพและค่ารักษาพยาบาล
 - ข26.6 สัญญาค้ำประกันการค้าประกัน สัญญาค้ำประกันความซื่อสัตย์ สัญญาค้ำประกันการปฏิบัติงาน และสัญญาค้ำประกันการประมูล กล่าวคือ สัญญาที่จ่ายชดเชยให้ผู้ถือสัญญาหากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามภาระผูกพันในสัญญา เช่น ภาระผูกพันการก่อสร้างอาคาร
 - ข26.7 การรับประกันสินค้า การรับประกันสินค้าที่ออกโดยอีกฝ่ายหนึ่งสำหรับสินค้าที่ขายโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่ายหรือผู้ขายปลีก ให้อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 แต่การรับประกันสินค้าที่ออกโดยตรงโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่ายหรือผู้ขายปลีก ให้อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินฉบับที่ 17 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7.1 และรายการดังกล่าวอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*

- ข26.8 การประกันภัยกรรมสิทธิ์ (กล่าวคือ การประกันภัยการค้นพบข้อบกพร่องในกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออาคารซึ่งข้อบกพร่องนั้นไม่ปรากฏอย่างชัดเจนขณะเข้าทำสัญญาประกันภัย) ในกรณีนี้เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการค้นพบข้อบกพร่องในกรรมสิทธิ์ไม่ใช่ตัวข้อบกพร่องเอง
- ข26.9 การประกันภัยการเดินทาง (การจ่ายชดเชยเป็นเงินสดหรือรูปแบบอื่นให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นก่อนหรือในขณะเดินทาง)
- ข26.10 หุ่นกู้ภัยพิบัติที่จ่ายเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่างลดลงเมื่อเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ส่งผลเสียหายต่อผู้ออกหุ่นกู้ (เว้นแต่เหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ เช่น เหตุการณ์ดังกล่าวคือการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)
- ข26.11 สัญญาแลกเปลี่ยนการประกันภัยและสัญญาอื่น ๆ ที่กำหนดให้การจ่ายเงินขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ตัวแปรทางธรณีวิทยาหรือตัวแปรทางกายภาพอื่นที่จำเพาะกับคู่สัญญา
- ข27 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของรายการที่ไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข27.1 สัญญาลงทุนที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัย แต่ไม่ได้โอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้แก่ผู้ออกสัญญา เช่น สัญญาประกันชีวิตซึ่งกิจการไม่รับความเสี่ยงด้านมรณะหรือการป่วยที่มีนัยสำคัญไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย สัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงินหรือสัญญาบริการ (ดูย่อหน้าที่ ข28) สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจไม่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตามถือว่าอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เนื่องจากเป็นสัญญาที่ออกโดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 3.3 ด้วย
- ข27.2 สัญญาที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัยแต่ส่งคืนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้ผู้ถือกรรมธรรม์ผ่านกลไกที่บอกเลิกไม่ได้และมีผลบังคับให้มีการปรับปรุงจำนวนเงินในอนาคตที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะจ่ายให้แก่ผู้ออกสัญญาอันเป็นผลโดยตรงจากความเสียหายที่เอาประกันภัยไว้ เช่น สัญญาประกันภัยต่อทางการเงินหรือสัญญาประกันภัยกลุ่มที่ส่งคืนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้ผู้ถือกรรมธรรม์ สัญญาดังกล่าวโดยปกติเป็นเครื่องมือทางการเงินหรือสัญญาบริการ (ดูย่อหน้าที่ ข28)
- ข27.3 การประกันภัยตนเอง (กล่าวคือ การคงไว้ซึ่งความเสี่ยงที่ควรจะได้รับจากการคุ้มครองโดยการประกันภัย) ในสถานการณ์ดังกล่าวถือว่าไม่มีสัญญาประกันภัยเพราะไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น ดังนั้น หากกิจการออกสัญญาประกันภัยให้กับบริษัทใหญ่ บริษัทย่อยหรือบริษัทย่อยในกลุ่มเดียวกัน ถือว่าไม่มีสัญญาประกันภัยในงบการเงินรวมเนื่องจาก

- ไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น อย่างไรก็ตาม สำหรับงบการเงินรายกิจการหรืองบการเงินเฉพาะกิจการของผู้ออกสัญญาหรือผู้ถือสัญญาถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข27.4 สัญญา (เช่น สัญญาการพนัน) ที่กำหนดให้จ่ายเงินหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนเกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ก่อนตามสัญญาสำหรับการจ่ายเงินว่าเหตุการณ์นั้นต้องส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม สัญญาที่ระบุการจ่ายเงินซึ่งกำหนดไว้ล่วงหน้าที่จะประเมินค่าผลเสียหายจากเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ เช่น การเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ ก็ไม่ได้ถูกตัดออกจากนิยามของสัญญาประกันภัย(ดูย่อหน้าที่ ข12)
- ข27.5 อนุพันธ์ที่ทำให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งรับความเสี่ยงทางการเงินแต่ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เนื่องจากอนุพันธ์กำหนดให้คู่สัญญาต้องจ่าย (หรือให้สิทธิที่จะรับ) เงินที่อิงกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งอย่างต่อไปนี้เพียงเท่านั้น อัตราดอกเบี้ยที่เจาะจง ราคาเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดัชนีราคาหรืออัตรา อันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือหรือตัวแปรอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญาในกรณีที่เป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน
- ข27.6 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินแม้ว่าผู้ถือสัญญาไม่เกิดความเสียหายจากการที่ลูกหนี้ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้เมื่อถึงกำหนด สัญญาดังกล่าวอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข29)
- ข27.7 สัญญาที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรทางภูมิอากาศ ทางธรณีวิทยา หรือตัวแปรทางกายภาพอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญา (โดยทั่วไปเรียกว่าอนุพันธ์สภาพอากาศ)
- ข27.8 สัญญาที่ให้จ่ายเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่างลดลงโดยขึ้นอยู่กับตัวแปรทางภูมิอากาศ ทางธรณีวิทยา หรือตัวแปรทางกายภาพอื่น ซึ่งผลกระทบมิได้จำเพาะกับคู่สัญญา (โดยทั่วไปเรียกว่าหุ้นกู้ภัยพิบัติ)
- ข28 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กับสัญญาตามย่อหน้าที่ ข27
- ข29 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อและสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข27.6 สามารถมีรูปแบบทางกฎหมายที่หลากหลาย เช่น การค้าประกัน เลตเตอร์ออฟเครดิตบางประเภท สัญญารับประกันการผิदनชำระหนี้ หรือสัญญาประกันภัย สัญญาเหล่านี้ถือเป็นสัญญาประกันภัยหากกำหนดให้ผู้ออกสัญญาจ่ายเงินตามที่เจาะจงไว้เพื่อใช้คืนผู้ถือสัญญาสำหรับผลเสียหายที่เกิดกับผู้ถือสัญญาเพราะลูกหนี้ที่เจาะจงไว้ไม่สามารถจ่ายชำระแก่ผู้ถือสัญญาเมื่อถึงกำหนดตามเงื่อนไขเดิมหรือเงื่อนไขที่ปรับแต่งแล้วของตราสารหนี้ อย่างไรก็ตาม สัญญาประกันภัยดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เว้นแต่ผู้ออกสัญญาได้ประกาศชัดเจนไว้ก่อนหน้าว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัยและได้ใช้การบัญชีที่ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 7.5)
- ข30 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อและสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ไม่เกิดผลเสียหายจากการผิदनชำระจากลูกหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระ ถือว่าอยู่

นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เนื่องจากไม่มีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวให้รวมถึงสัญญาที่กำหนดให้มีการจ่ายเงิน

ข30.1 ไม่ว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายจะถือตราสารหนี้อ้างอิงหรือไม่ก็ตาม หรือ

ข30.2 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือ แทนที่จะเป็นการผิดนัดชำระจากลูกหนี้ที่เจาะจงไว้เมื่อถึงกำหนดชำระ

การแยกองค์ประกอบออกจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)

องค์ประกอบการลงทุน (ย่อหน้าที่ 11.2)

ข31 ย่อหน้าที่ 11.2 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไปออกจากสัญญาประกันภัยหลัก องค์ประกอบการลงทุนจะถือว่าต่างออกไปก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อต่อไปนี้เท่านั้น

ข31.1 องค์ประกอบการลงทุนและองค์ประกอบประกันภัยไม่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูง

ข31.2 สัญญาที่มีเงื่อนไขเทียบเท่ามีการขายหรือสามารถจะขายแยกได้ในตลาดเดียวกันหรือเขตอำนาจตามกฎหมายเดียวกันโดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัยหรือกิจการอื่น กิจการต้องนำข้อมูลทั้งหมดที่หาได้อย่างสมเหตุสมผลมาใช้ในการพิจารณา กิจการไม่ต้องใช้ความพยายามในทุกวิถีทางเพื่อระบุว่าองค์ประกอบการลงทุนนั้นมีการขายแยกได้หรือไม่

ข32 องค์ประกอบการลงทุนและองค์ประกอบประกันภัยสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงเฉพาะเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

ข32.1 กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าองค์ประกอบหนึ่งได้โดยไม่คำนึงถึงอีกองค์ประกอบหนึ่ง ดังนั้น หากมูลค่าขององค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามมูลค่าของอีกองค์ประกอบหนึ่ง กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบการลงทุนและการประกันภัยรวมกัน หรือ

ข32.2 ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่สามารถได้รับผลประโยชน์จากองค์ประกอบหนึ่งโดยไม่มีอีกองค์ประกอบหนึ่งได้ ดังนั้น หากการขาดอายุหรือการครบกำหนดขององค์ประกอบหนึ่งในสัญญาเป็นเหตุให้อีกองค์ประกอบขาดอายุหรือครบกำหนดตามไปด้วย กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบการลงทุนและการประกันภัยรวมกัน

คำมั่นที่จะโอนสินค้าหรือบริการที่ต่างออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 12)

ข33 ย่อหน้าที่ 12 กำหนดให้กิจการต้องแยกออกจากสัญญาประกันภัยสำหรับคำมั่นที่จะโอนสินค้าหรือบริการที่ต่างออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยให้กับผู้ถือกรรมธรรม์ สำหรับ

- วัตถุประสงค์ในการแยก กิจการต้องไม่พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ครบถ้วนตามสัญญา เว้นแต่กิจการโอนสินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์เมื่อกิจกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจำเป็นต้องดำเนินการด้านธุรการหลายอย่างเพื่อจัดทำสัญญา การดำเนินการดังกล่าวไม่ถือเป็นการโอนบริการให้ผู้ถือกรรมธรรม์เมื่อมีการดำเนินการ
- ข34 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้คำมั่นไว้กับผู้ถือกรรมธรรม์ถือว่าต่างออกไปเมื่อผู้ถือกรรมธรรม์สามารถได้รับประโยชน์จากสินค้าหรือบริการด้วยตัวของมันเองหรือใช้ควบคู่กับทรัพยากรอื่นที่มีพร้อมอยู่แล้วสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ ทรัพยากรที่มีพร้อมอยู่แล้วคือสินค้าหรือบริการที่มีการขายแยก (โดยกิจการหรืออีกกิจการหนึ่ง) หรือทรัพยากรที่ผู้ถือกรรมธรรม์ได้รับมาแล้ว (จากกิจการหรือจากรายการหรือเหตุการณ์อื่น)
- ข35 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้คำมั่นไว้กับผู้ถือกรรมธรรม์จะไม่ถือว่าต่างออกไป ถ้า
- ข35.1 กระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงกับกระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการประกันภัยในสัญญา และ
- ข35.2 กิจการให้บริการที่มีนัยสำคัญในการบูรณาการสินค้าหรือบริการกับองค์ประกอบการประกันภัย

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 28ก ถึง 28ฉ)

- ข35ก ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ก กิจการต้องใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผลเพื่อปันส่วน
- ข35ก.1 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดโดยตรงจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- ข35ก.1.1 ให้แก่กลุ่มดังกล่าว และ
- ข35ก.1.2 ให้กลุ่มที่จะรวมสัญญาประกันภัยซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการต่ออายุสัญญาประกันภัยในกลุ่มนั้น
- ข35ก.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข35ก.1 ให้แก่กลุ่มของสัญญาในพอร์ตโฟลิโอ
- ข35ข ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องปรับจำนวนเงินที่ปันส่วนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข35ก เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของข้อสมมุติที่กำหนดข้อมูลนำเข้าของวิธีการปันส่วนที่ใช้ กิจการต้องไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่ปันส่วนให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัยหลังจากมีการเพิ่มสัญญาทั้งหมดเข้าไปในกลุ่มแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข35ค)
- ข35ค กิจการอาจเพิ่มสัญญาประกันภัยเข้าไปในกลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลารายงานมากกว่าหนึ่งรอบ (ดูย่อหน้าที่ 28) ในสภาพแวดล้อมดังกล่าวกิจการต้องเลือกรับรู้ส่วนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่สัมพันธ์กับสัญญาประกันภัยที่เพิ่มเข้าไปในกลุ่มในรอบระยะเวลานั้นและยังคงรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่ง

การประกันภัยตราบเท่าที่สินทรัพย์นั้นสัมพันธ์กับสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะเพิ่มเข้าไปในกลุ่มในรอบระยะเวลารายงานในอนาคต

ข35ง ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28จ

ข35ง.1 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุนและลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เพื่อที่ว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นี้จะไม่เกินกระแสเงินสดรับสุทธิที่คาดว่าจะได้รับสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สัมพันธ์กัน ซึ่งกำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 32.1

ข35ง.2 เมื่อกิจการปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ ข35ก.1.2 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุนและลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่สัมพันธ์กัน ตราบเท่าที่

ข35ง.2.1 กิจการคาดว่ากระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเกินกระแสเงินสดรับสุทธิสำหรับการต่ออายุที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งกำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 32.1 และ

ข35ง.2.2 ส่วนเกินที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ ข35ง.2.1 ยังไม่เคยรับรู้เป็นผลขาดทุนจากการด้อยค่าตามย่อหน้าที่ ข35ง.1

การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 29 ถึง 71)

ค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)

ข36 ส่วนนี้จะกล่าวถึง

ข36.1 การใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข41)

ข36.2 ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด (ดูย่อหน้าที่ ข42 ถึง ข53)

ข36.3 การใช้ค่าประมาณการปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข54 ถึง ข60) และ

ข36.4 กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข61 ถึง ข71)

การใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ย่อหน้าที่ 33.1)

ข37 วัตถุประสงค์ของการประมาณการกระแสเงินสดอนาคต คือการกำหนดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับหรือค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี โดยการพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้ ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปให้รวมข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตและเงื่อนไขปัจจุบันและ

- การคาดการณ์เงื่อนไขอนาคต (ดูย่อหน้าที 41) ข้อมูลที่สามารถหาได้จากระบบสารสนเทศของกิจการถือว่าสามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข38 จุดเริ่มต้นของค่าประมาณการของกระแสเงินสดคือจากทัศนทั้งหลายที่สะท้อนผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี แต่ละจากทัศนจะระบุจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดของผลลัพธ์นั้นและประมาณการความน่าจะเป็นของผลลัพธ์นั้น กระแสเงินสดจากแต่ละจากทัศนจะคิดลดและถ่วงน้ำหนักด้วยประมาณการความน่าจะเป็นของผลลัพธ์นั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ ดังนั้น วัตถุประสงค์ในที่นี้จึงไม่ใช่การพัฒนาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุดหรือผลลัพธ์ที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากกว่าที่จะไม่เกิดสำหรับกระแสเงินสดอนาคต
- ข39 เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี วัตถุประสงค์คือการนำข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปมาใช้แทนที่จะระบุทุกจากทัศนที่เป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาจากทัศนที่ขัดแย้งหากค่าประมาณการที่ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่าในการพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปในการกำหนดค่าเฉลี่ย ตัวอย่างเช่น หากกิจการประมาณการว่าการแจกแจงความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ค่อนข้างสอดคล้องกับการแจกแจงความน่าจะเป็นที่สามารถบรรยายได้อย่างสมบูรณ์ด้วยจำนวนพารามิเตอร์ที่น้อย ถือว่าเพียงพอที่จะประมาณการจำนวนพารามิเตอร์ที่น้อยลง ในทำนองเดียวกันในบางกรณีการใช้แบบจำลองอย่างง่ายโดยสัมพัทธ์อาจให้คำตอบที่แม่นยำในระดับที่ยอมรับได้โดยไม่จำเป็นต้องจำลองสถานการณ์ที่มีรายละเอียดเป็นมากมาย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีกระแสเงินสดอาจมาจากปัจจัยอ้างอิงที่ซับซ้อนและอาจตอบสนองในรูปแบบที่ไม่เป็นเส้นตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น เมื่อกระแสเงินสดสะท้อนชุดของสิทธิเลือกที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งโดยนัยและโดยชัดแจ้ง ในกรณีดังกล่าวแบบจำลองสโตแคสติกที่ซับซ้อนน่าจะเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวัดมูลค่า
- ข40 จากทัศนที่พัฒนาขึ้นต้องรวมค่าประมาณการที่ปราศจากอคติของความน่าจะเป็นของความเสียหายจากมหันตภัยภายใต้สัญญาที่มีอยู่ จากทัศนเหล่านั้นไม่รวมค่าสินไหมทดแทนที่เป็นไปได้ภายใต้สัญญาอนาคตที่เป็นไปได้
- ข41 กิจการต้องประมาณการความน่าจะเป็นและจำนวนเงินของการจ่ายชำระในอนาคตภายใต้สัญญาที่มีอยู่ตามข้อมูลที่ได้รับซึ่งรวมถึง
- ข41.1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่รายงานแล้วโดยผู้ถือกรรมธรรม์
 - ข41.2 ข้อมูลอื่นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ทราบหรือที่ประมาณการของสัญญาประกันภัย
 - ข41.3 ข้อมูลในอดีตเกี่ยวกับประสบการณ์ของกิจการเองเสริมด้วยข้อมูลในอดีตจากแหล่งอื่นเมื่อจำเป็น ข้อมูลในอดีตจะมีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนเงื่อนไขปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น
 - ข41.3.1 หากคุณลักษณะของประชากรผู้ถือกรรมธรรม์แตกต่าง (หรือจะแตกต่าง ตัวอย่างเช่น เนื่องจากใช้การคัดเลือกที่ขัดประโยชน์จากคุณลักษณะของประชากรที่ได้ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับข้อมูลในอดีต

- ข41.3.2 หากมีข้อบ่งชี้ว่าแนวโน้มในอดีตจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป หรือแนวโน้มใหม่จะเกิดขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ เชิงประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงอื่นอาจส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ หรือ
- ข41.3.3 หากได้มีการเปลี่ยนแปลงรายการ เช่น ขั้นตอนการพิจารณาประกันภัยและขั้นตอนการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่อาจมีผลต่อความเกี่ยวข้องของข้อมูลในอดีตกับสัญญาประกันภัยนั้น
- ข41.4 ข้อมูลราคาปัจจุบัน (ถ้าหาได้) สำหรับสัญญาประกันภัยต่อและเครื่องมือทางการเงินอื่น (ถ้ามี) ที่คุ้มครองความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน เช่น หุ่นภัยพิบัติและอนุพันธ์สภาพอากาศ และราคาตลาดล่าสุดสำหรับการโอนสัญญาประกันภัย ข้อมูลนี้ต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยต่อหรือเครื่องมือทางการเงินอื่นและกระแสเงินสดที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจการปฏิบัติตามสัญญาที่อ้างอิงอย่างครบถ้วนต่อผู้ถือกรรมธรรม์

ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

- ข42 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ระบุตัวแปรไว้ 2 ประเภท
- ข42.1 ตัวแปรทางตลาด – ตัวแปรที่สามารถสังเกตได้หรือได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น ราคาของหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในสาธารณะและอัตราดอกเบี้ย) และ
- ข42.2 ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด – ตัวแปรอื่นทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น ความถี่และความรุนแรงของค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยและการมรณะ)
- ข43 ตัวแปรทางตลาดโดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้) และตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดโดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราการมรณะ) แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป ตัวอย่างเช่น อาจมีข้อสมมติที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตได้หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่ไม่สามารถสังเกตได้หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด)

ตัวแปรทางตลาด (ย่อหน้าที่ 33.2)

- ข44 ค่าประมาณการของตัวแปรทางตลาดต้องสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ ณ วันที่วัดมูลค่า กิจกรรมต้องใช้ข้อมูลที่สังเกตได้ให้มากที่สุดและต้องไม่นำค่าประมาณการของกิจการเองไปแทนข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด ยกเว้นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 79 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 ถ้าจำเป็นต้องคำนวณตัวแปรขึ้นมาเอง (ตัวอย่างเช่น เนื่องจากไม่มีตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้) ตัวแปรต้องสอดคล้องกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้เท่าที่จะเป็นไปได้

- ข45 ราคาตลาดผสมผสานมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับผลลัพธ์ในอนาคตที่เป็นไปได้และยังสะท้อนถึงระดับการยอมรับความเสี่ยงของผู้ร่วมตลาด ดังนั้น ราคาตลาดจึงไม่ใช้การพยากรณ์จุดเดียวของผลลัพธ์ในอนาคต ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างจากราคาตลาดก่อนหน้านี้ไม่ได้หมายความว่าราคาตลาดผิด
- ข46 การนำตัวแปรทางตลาดมาใช้ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการใช้แนวคิดการจำลองสินทรัพย์หรือการจำลองพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นจะมีกระแสเงินสดเหมือนกับกระแสเงินสดตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยในทุกฉากทัศน์ ทั้งจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนในบางกรณี สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นอาจมีได้สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สะท้อนทั้งมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดนั้น ถ้าพอร์ตโฟลิโอที่จำลองขึ้นของสินทรัพย์มีได้สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย ก็จะสามารถใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้นในการวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องแทนการประมาณการอย่างชัดแจ้งสำหรับกระแสเงินสดและอัตราคิดลด
- ข47 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องใช้เทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสินทรัพย์หรือพอร์ตโฟลิโอที่จำลองขึ้นมีอยู่สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและกิจการเลือกที่จะใช้เทคนิคที่ต่างออกไป กิจการต้องแน่ใจว่าการใช้เทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอจะไม่ทำให้เกิดการวัดมูลค่าที่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญสำหรับกระแสเงินสดนั้น
- ข48 เทคนิคอื่นนอกเหนือจากเทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอ เช่น เทคนิคแบบจำลองสโตแคสติก อาจจะหนักแน่นกว่าหรือง่ายกว่าในการนำไปใช้ถ้ามีความขึ้นอยู่ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกระแสเงินสดซึ่งผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของสินทรัพย์กับกระแสเงินสดอื่น กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดเทคนิคที่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีที่สุดในเรื่องของความสอดคล้องกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ในกรณีนี้เทคนิคที่ใช้ต้องส่งผลให้การวัดมูลค่าสิทธิเลือกและการค้าประกันที่รวมในสัญญาประกันภัยมีความสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ (ถ้ามี) สำหรับสิทธิเลือกและการค้าประกันนั้น

ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

- ข49 ค่าประมาณการของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องสะท้อนหลักฐานสนับสนุนและเหตุผลสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปทั้งภายนอกและภายใน
- ข50 ข้อมูลภายนอกที่ไม่ใช่ทางตลาด (ตัวอย่างเช่น ค่าสถิติระยะระดับประเทศ) อาจมีความเกี่ยวข้องไม่มากนักน้อยกับข้อมูลภายใน (ตัวอย่างเช่น ค่าสถิติระยะที่พัฒนาขึ้นเองจากภายใน) ก็ได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น กิจการที่ออกสัญญาประกันชีวิตต้องไม่พิจารณาแค่ค่าสถิติระยะระดับประเทศเพียงอย่างเดียว แต่ต้องพิจารณาแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่สามารถหาได้ทั้งภายในและภายนอกที่สนับสนุนและเหตุผลสมผลโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปในการพัฒนาค่าประมาณการที่ปราศจากอคติของความน่าจะเป็นสำหรับฉากทัศน์ระยะของสัญญา

ประกันภัย ในการพัฒนาความน่าจะเป็นนี้ กิจการต้องให้น้ำหนักมากกว่ากับข้อมูลที่โน้มน้าวได้ดีกว่า ตัวอย่างเช่น

- ข50.1 ค่าสถิติระยะจากภายในอาจโน้มน้าวได้ดีกว่าค่าสถิติระยะระดับประเทศ ถ้าข้อมูลระดับประเทศได้มาจากประชากรขนาดใหญ่ที่ไม่เป็นตัวแทนของประชากรผู้เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่น อาจเป็นเพราะลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชากรผู้เอาประกันภัย อาจแตกต่างกันมีนัยสำคัญจากลักษณะประชากรศาสตร์ระดับประเทศ หมายความว่า กิจการจำเป็นต้องให้น้ำหนักที่มากกว่ากับข้อมูลภายในและให้น้ำหนักที่น้อยกว่ากับค่าสถิติระดับประเทศ
- ข50.2 ในทางตรงข้าม ถ้าค่าสถิติภายในได้มาจากประชากรขนาดเล็กที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ว่าใกล้เคียงกับลักษณะของประชากรระดับประเทศและค่าสถิติระดับประเทศเป็นปัจจุบัน กิจการต้องให้น้ำหนักที่มากกว่ากับค่าสถิติระดับประเทศ
- ข51 ประเมินการความน่าจะเป็นของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องไม่ขัดแย้งกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ ตัวอย่างเช่น ประเมินการความน่าจะเป็นของฉกฉกทัศน์สำหรับอัตราเงินเฟ้ออนาคตต้องสอดคล้องเท่าที่จะเป็นไปได้กับความน่าจะเป็นที่ได้มาโดยนัยจากอัตราดอกเบี้ยตลาด
- ข52 ในบางกรณี กิจการอาจสรุปได้ว่าตัวแปรทางตลาดผันแปรอย่างเป็นอิสระจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด ถ้าเป็นเช่นนั้น กิจการต้องพิจารณาจากทัศนที่สะท้อนผลลัพธ์ในกรณีต่าง ๆ สำหรับตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดโดยในแต่ละจากทัศนให้ใช้มูลค่าเดียวกันที่สังเกตได้ของตัวแปรทางตลาด
- ข53 ในกรณีอื่น ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดอาจสหสัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่น อาจมีหลักฐานว่าอัตราการขาดอายุ (ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด) สหสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย (ตัวแปรทางตลาด) ในทำนองเดียวกัน อาจมีหลักฐานว่าระดับของค่าสินไหมทดแทนสำหรับการประกันภัยบ้านหรือรถยนต์สหสัมพันธ์กับวัฏจักรของเศรษฐกิจและดังนั้นจึงสหสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและจำนวนเงินค่าใช้จ่ายด้วย กิจการต้องแน่ใจว่าความน่าจะเป็นของฉกฉกทัศน์และค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่สัมพันธ์กับตัวแปรทางตลาดสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางตลาดนั้น

การใช้ค่าประมาณการปัจจุบัน (ย่อหน้า 33.3)

- ข54 ในการประมาณการแต่ละจากทัศนกระแสเงินสดและความน่าจะเป็น กิจการต้องใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องทบทวนค่าประมาณการที่เพิ่มขึ้นเมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและปรับให้เป็นปัจจุบันในการนั้นกิจการต้องพิจารณาว่า
- ข54.1 ค่าประมาณการที่ปรับให้เป็นปัจจุบันเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสภาพการณ์เมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่
- ข54.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ในระหว่างรอบระยะเวลาหรือไม่ ตัวอย่างเช่น สมมติว่าค่าประมาณการ

อยู่ริมฝั่งหนึ่งของช่วงที่สมเหตุสมผล ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา หากสภาพการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง การขยับค่า ประมาณการไปยังริมอีกฝั่งหนึ่งของช่วงดังกล่าว ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาจะไม่ใช่ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา ถ้าค่าประมาณการล่าสุดของกิจการแตกต่างจากประมาณการก่อนหน้าแต่สภาพการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง กิจการต้องประเมินว่าความน่าจะเป็นใหม่สำหรับแต่ละฉากทัศน์มีเหตุผลหรือไม่ ในการปรับค่าประมาณการของความน่าจะเป็นให้เป็นปัจจุบันกิจการต้องพิจารณาทั้งหลักฐานที่สนับสนุนค่าประมาณการก่อนหน้าและหลักฐานใหม่ทั้งหมดที่สามารถหาได้ โดยให้น้ำหนักที่มากกว่ากับหลักฐานที่โน้มน้าวได้ดีกว่า

- ข55 ความน่าจะเป็นของแต่ละฉากทัศน์ต้องสะท้อนตามสภาพการณ์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังนั้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่คลี่คลายความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่ใช่หลักฐานของสภาพการณ์ที่มีอยู่ ณ วันนั้น ตัวอย่างเช่น อาจมีความน่าจะเป็นร้อยละ 20 ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานว่าพายุใหญ่จะพัดถล่มในช่วงหกเดือนที่เหลือของสัญญาประกันภัย ภายหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ก่อนที่งบการเงินจะได้รับอนุมัติให้ออกได้มีพายุใหญ่พัดถล่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบภายใต้สัญญานั้นต้องไม่สะท้อนถึงพายุที่ทราบในภายหลังว่าได้เกิดขึ้น แต่กระแสเงินสดที่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าให้รวมความน่าจะเป็นร้อยละ 20 ที่ปรากฏชัด ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน (โดยให้เปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง)
- ข56 ค่าประมาณการปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดไว้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงล่าสุด ตัวอย่างเช่น สมมติว่าประสบการณ์เกี่ยวกับการมรณะในรอบระยะเวลารายงานแยกว่าประสบการณ์และการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ร้อยละ 20 มีหลายปัจจัยที่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์อย่างฉับพลัน ซึ่งรวมถึง
- ข56.1 การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเสียชีวิตที่คงอยู่ระยะยาว
 - ข56.2 การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของประชากรผู้เอาประกันภัย (ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงการพิจารณาประกันภัย หรือการจัดจำหน่าย หรือการปล่อยให้ขาดอายุโดยผู้ถือกรรมธรรม์ที่สุขภาพดีผิดปกติ)
 - ข56.3 ความผันผวนแบบสุ่ม หรือ
 - ข56.4 สาเหตุที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำที่สามารถระบุได้
- ข57 กิจการต้องสืบสวนสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และพัฒนาค่าประมาณการกระแสเงินสดและความน่าจะเป็นขึ้นใหม่โดยใช้ประสบการณ์ล่าสุด ประสบการณ์ก่อนหน้า และข้อมูลอื่น ผลของตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 โดยทั่วไปคือมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของผลประโยชน์การเสียชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงแต่ไม่มากถึงร้อยละ 20 ในตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 ถ้าอัตรามรณะยังคงสูงกว่าค่าประมาณการก่อนหน้านี้ อย่างมีนัยสำคัญด้วยเหตุผลที่คาดว่าจะดำเนินต่อไปแล้ว ประมาณการความน่าจะเป็นสำหรับฉากทัศน์มรณะในระดับสูงจะเพิ่มขึ้น

- ข58 ค่าประมาณการของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจุบันของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยและข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้ม ตัวอย่างเช่น อัตราภาระลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานในหลายประเทศ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบสะท้อนความน่าจะเป็นของแต่ละฉลากทัศน์ของแนวโน้มที่เป็นไปได้ โดยคำนึงถึงข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข59 ในทำนองเดียวกัน หากกระแสเงินสดที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีความอ่อนไหวต่อเงินเพื่อ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบต้องสะท้อนค่าประมาณการปัจจุบันของอัตราเงินเฟ้ออนาคตที่เป็นไปได้ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อน่าจะสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย การวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบจึงต้องสะท้อนความน่าจะเป็นของแต่ละฉลากทัศน์ของเงินเฟ้อที่พอจะสอดคล้องกับความน่าจะเป็นที่ได้มาโดยนัยจากอัตราดอกเบี้ยตลาดที่ใช้ประมาณการอัตราคิดลด (ดูย่อหน้าที่ ข51)
- ข60 เมื่อประมาณการกระแสเงินสด กิจกรรมต้องคำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันของเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อกระแสเงินสดนั้น กิจกรรมต้องพัฒนาจากทัศน์กระแสเงินสดที่สะท้อนเหตุการณ์ในอนาคตนั้น รวมทั้งค่าประมาณการอันปราศจากอคติของความเป็นไปได้ของแต่ละฉลากทัศน์ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมต้องไม่คำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันของการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในอนาคตที่อาจเปลี่ยนแปลงหรือปลดภาระผูกพันในปัจจุบันหรือสร้างภาระผูกพันใหม่ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่จนกว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมายคาดว่าจะมีผลบังคับใช้

กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญา (ย่อหน้าที่ 34)

- ข61 ค่าประมาณการของกระแสเงินสดในฉลากทัศน์หนึ่งต้องรวมกระแสเงินสดทั้งหมดภายในขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่และไม่มีกระแสเงินสดอื่น กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 2 ในการกำหนดขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่
- ข62 สัญญาประกันภัยหลายฉบับมีข้อกำหนดที่ทำให้ผู้ถือกรรมธรรม์สามารถเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินจังหวะเวลา ธรรมชาติ หรือความไม่แน่นอนของจำนวนเงินที่จะได้รับ ข้อกำหนดดังกล่าวรวมถึงสิทธิเลือกต่ออายุ สิทธิเลือกเวนคืน สิทธิเลือกแปลงสภาพ และสิทธิเลือกหยุดชำระเบี้ยประกันภัยในขณะที่ยังคงได้รับผลประโยชน์ตามสัญญา การวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องสะท้อนตามเกณฑ์มูลค่าที่คาดไว้เกี่ยวกับค่าประมาณการปัจจุบันของกิจการว่าผู้ถือกรรมธรรม์ในกลุ่มสัญญาประกันภัยจะใช้สิทธิเลือกที่มีอยู่อย่างไร และค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องสะท้อนค่าประมาณการปัจจุบันของกิจการว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้ถือกรรมธรรม์อาจแตกต่างจากเหตุการณ์ที่คาดไว้ อย่างไรก็ตาม การที่ต้องกำหนดมูลค่าที่คาดไว้ดังกล่าวให้ถือปฏิบัติโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนของสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัย ตัวอย่างเช่น ต้องถือปฏิบัติแม้ว่ากลุ่มสัญญาประกันภัยจะมีสัญญาเพียงฉบับเดียวก็ตาม ดังนั้นการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องไม่ถือว่ามีความเป็นไปได้ร้อยละ 100 ที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะ

ข62.1 เวนคืนสัญญา ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ถือกรรมธรรม์บางส่วนจะไม่เวนคืน หรือ

- ข62.2 คงไว้ซึ่งสัญญา ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ถือกรรมธรรม์บางส่วนจะไม่คงไว้ซึ่งสัญญา
- ข63 ในกรณีที่สัญญากำหนดให้ผู้ออกสัญญาประกันภัยต้องต่ออายุสัญญาหรือคงไว้ซึ่งสัญญา กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34 เพื่อประเมินว่าเบี้ยประกันภัยและกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาที่ต่ออายุแล้วอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาเดิมหรือไม่
- ข64 ย่อหน้าที่ 34 กล่าวถึงความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการในการกำหนดราคา ณ วันที่ในอนาคต (วันที่ต่ออายุ) ซึ่งสะท้อนอย่างเต็มที่ถึงความเสี่ยงในสัญญาจากวันดังกล่าว กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติ เมื่อปราศจากข้อจำกัดที่กีดกันไม่ให้กิจการสามารถกำหนดราคาเท่าเดิมที่ควรทำได้กับสัญญานับใหม่ที่มีคุณลักษณะเดียวกับสัญญาที่มีอยู่ที่ยกออกในวันดังกล่าว หรือหากกิจการสามารถแก้ไขผลประโยชน์ให้สอดคล้องกับราคาที่จะเรียกเก็บ ในทำนองเดียวกัน กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเมื่อกิจการสามารถกำหนดราคาใหม่ของสัญญาที่มีอยู่เพื่อให้ราคานั้นสะท้อนการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงโดยรวมในพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย แม้ว่าราคาที่กำหนดไว้สำหรับผู้ถือกรรมธรรม์แต่ละรายไม่ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้น ในการประเมินว่ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเพื่อให้สะท้อนอย่างเต็มที่ถึงความเสี่ยงในสัญญาหรือพอร์ตโฟลิโอหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมดที่ควรต้องพิจารณาเมื่อพิจารณาประกันภัยสัญญาที่เทียบเท่าในวันที่ต่ออายุสำหรับบริการที่เหลืออยู่ ในการกำหนดค่า ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องประเมินขอบเขตของสัญญาประกันภัยอีกครั้งโดยรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีต่อสิทธิและภาระผูกพันพื้นฐานของกิจการ
- ข65 กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัยคือกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อปฏิบัติให้ครบตามสัญญา รวมถึงกระแสเงินสดที่กิจการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลา กระแสเงินสดภายในขอบเขตรวมถึง
- ข65.1 เบี้ยประกันภัย (รวมถึงการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยและเบี้ยประกันภัยผ่อนชำระ) จากผู้ถือกรรมธรรม์ และกระแสเงินสดเพิ่มเติมซึ่งเป็นผลมาจากเบี้ยประกันภัยนั้น
- ข65.2 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ รวมค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย (กล่าวคือ ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้ว) ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ยังไม่ได้รายงาน และค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดในอนาคตที่กิจการมีภาระผูกพันพื้นฐาน (ดูย่อหน้าที่ 34)
- ข65.3 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ที่ผันแปรซึ่งขึ้นอยู่กับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง
- ข65.4 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ที่เป็นผลมาจากอนุพันธ์ ตัวอย่างเช่น สิทธิเลือกและการค้าประกันที่แฝงอยู่ในสัญญา ตราบใดที่สิทธิเลือกและการค้าประกันนั้นไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 11.1)
- ข65.5 การปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดจากพอร์ตโฟลิโอที่สัญญานั้นอยู่

- ข65.6 ต้นทุนในการจัดการค่าสินไหมทดแทน (กล่าวคือ ต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในการสืบสวน การดำเนินการ และการตกลงค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ รวมถึง ค่าธรรมเนียมทางกฎหมายและค่าธรรมเนียมของผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน และ ต้นทุนภายในสำหรับการสืบสวนค่าสินไหมทดแทนและการดำเนินการจ่ายค่าสินไหม ทดแทน)
- ข65.7 ต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในการให้ผลประโยชน์ตามสัญญาที่จ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน
- ข65.8 ต้นทุนในการบริหารและดูแลกรมธรรม์ เช่น ต้นทุนในการเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยและ การจัดการเปลี่ยนแปลงกรมธรรม์ (เช่น การแปลงสภาพและการคืนสู่สถานะ) ต้นทุน ดังกล่าวยังรวมถึงค่าบำเหน็จที่จะเกิดขึ้นเป็นประจำซึ่งคาดว่าจะจ่ายให้กับตัวกลาง หากผู้ถือกรมธรรม์นั้นยังคงจ่ายเบี้ยประกันภัยภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย
- ข65.9 ภาษีฐานธุรกรรม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ) และเงินที่รัฐเรียกเก็บ (เช่น เงินที่รัฐเรียกเก็บสำหรับการบริการอสังหาริมทรัพย์ และเงินจัดสรร เข้ากองทุนค่าประกัน) ที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่หรือที่เกี่ยวข้องกับ สัญญาประกันภัยบนเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลและสม่ำเสมอ
- ข65.10 การจ่ายชำระโดยผู้รับประกันภัยในฐานะของผู้ดูแลผลประโยชน์สำหรับภาระภาษีที่ เกิดขึ้นโดยผู้ถือกรมธรรม์และจำนวนเงินที่ได้รับที่เกี่ยวข้อง
- ข65.11 กระแสเงินสดรับที่อาจเกิดขึ้นจากการได้รับคืน (เช่น ค่าชากและการรับช่วงสิทธิ) จากค่าสินไหมทดแทนในอนาคตตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ และกระแสเงินสดรับที่ อาจเกิดขึ้นจากการได้รับคืนจากค่าสินไหมทดแทนในอดีตในกรณีที่ไม่มีค่าใช้จ่ายที่จะรับรู้ เป็นสินทรัพย์แยกต่างหาก
- ข65.11ก ต้นทุนที่จะเกิดขึ้น
- ข65.11ก.1 ในการดำเนินกิจกรรมการลงทุน トラバเท่าที่กิจการดำเนินกิจกรรมนั้น เพื่อเพิ่มพูนผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัยสำหรับผู้ถือกรมธรรม์ กิจกรรมการลงทุนจะเพิ่มพูนผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัย หากกิจการดำเนินกิจกรรมนั้นโดยคาดว่าจะสร้างผลตอบแทนการลงทุน ซึ่งผู้ถือกรมธรรม์จะได้รับประโยชน์ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย
- ข65.11ก.2 ในการให้บริการผลตอบแทนการลงทุนแก่ผู้ถือกรมธรรม์ของสัญญา ประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ข119ข)
- ข65.11ก.3 ในการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแก่ผู้ถือกรมธรรม์ของสัญญา ประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข65.12 การปันส่วนโสหุ้ยคงที่และผันแปร (เช่น ต้นทุนการบัญชี ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสนับสนุน ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเช่า และค่าบำรุงรักษาและ สาธารณูปโภค) ที่เกิดโดยตรงจากการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย โสหุ้ยดังกล่าวต้อง ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผล และนำไปใช้ อย่างสม่ำเสมอกับต้นทุนทั้งหมดที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน

- ข65.13 ต้นทุนอื่นที่เรียกเก็บเฉพาะกับผู้ถือกรรมธรรม์ตามเงื่อนไขของสัญญา
- ข66 กระแสเงินสดดังต่อไปนี้ต้องไม่รวมในการประมาณการกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อกิจการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่
- ข66.1 ผลตอบแทนการลงทุน เงินลงทุนต้องรับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
 - ข66.2 กระแสเงินสด (การจ่ายหรือการรับชำระ) ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ต้องรับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
 - ข66.3 กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยในอนาคต กล่าวคือกระแสเงินสดที่อยู่ในขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 34 ถึง 35)
 - ข66.4 กระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนที่ไม่สามารถกล่าวโดยตรงได้ว่าเป็นของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่มีสัญญานั้นอยู่ เช่น ต้นทุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการฝึกอบรมบางรายการ ต้นทุนดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น
 - ข66.5 กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากจำนวนเงินที่เกินปกติของแรงงานหรือทรัพยากรอื่นที่สูญเสียไปที่ใช้เพื่อปฏิบัติตามสัญญา ต้นทุนดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น
 - ข66.6 การจ่ายและรับชำระภาษีเงินได้ที่ผู้รับประกันภัยมิได้จ่ายหรือรับในฐานะของผู้ดูแลผลประโยชน์หรือที่มิได้เรียกเก็บเฉพาะกับผู้ถือกรรมธรรม์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญา
 - ข66.7 กระแสเงินสดระหว่างองค์ประกอบที่ต่างกันของกิจการที่เสนอรายงาน เช่น กองทุนผู้ถือกรรมธรรม์และกองทุนผู้ถือหุ้น หากกระแสเงินสดนั้นไม่เปลี่ยนจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์
 - ข66.8 กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบที่แยกต่างหากจากสัญญาประกันภัยและที่นำมาตรฐานอื่นมาถือปฏิบัติ (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)
- ข66ก ก่อนที่จะรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย อันเนื่องมาจากการเกิดขึ้นของกระแสเงินสดหรืออันเนื่องมาจากข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กระแสเงินสดถือว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยถ้ากระแสเงินสดนั้นจะรวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติตาม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มหากได้มีการจ่ายหรือได้รับชำระหลังจากวันดังกล่าวแล้ว ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38.3.2 กิจการต้องเลือกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าว ตราบเท่าที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะไม่มี การรับรู้แยกต่างหากจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยหากกระแสเงินสดหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกิดขึ้น ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย

สัญญาที่มีกระแสเงินสดที่ส่งผลกระทบต่อหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่น

- ข67 สัญญาประกันภัยบางฉบับส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่น โดยกำหนดให้
- ข67.1 ผู้ถือกรรมธรรม์ต้องแบ่งผลตอบแทนจากกองเดียวกันที่เจาะจงไว้ของรายการอ้างอิงให้กับผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่น และ
 - ข67.2 อย่างใดอย่างหนึ่งระหว่าง
 - ข67.2.1 ผู้ถือกรรมธรรม์ต้องรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงอันเนื่องมาจากการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่นที่มีส่วนแบ่งในกองนั้น รวมทั้งการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่น หรือ
 - ข67.2.2 ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาอื่นต้องรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงอันเนื่องมาจากการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ รวมทั้งการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์
- ข68 บางครั้งสัญญาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาในกลุ่มอื่น กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของแต่ละกลุ่มสะท้อนว่าสัญญาในกลุ่มจะทำให้กิจการได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่คาดไว้น้อยแค่ไหน ไม่ว่าจะให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในกลุ่มนั้นหรือผู้ถือกรรมธรรม์ในอีกกลุ่มหนึ่งก็ตาม ดังนั้นกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบสำหรับกลุ่มจึง
- ข68.1 รวมการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขของสัญญาที่มีอยู่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาในกลุ่มอื่นโดยไม่คำนึงว่าการจ่ายชำระเหล่านี้คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้ถือกรรมธรรม์ในปัจจุบันหรือผู้ถือกรรมธรรม์ในอนาคต และ
 - ข68.2 ไม่รวมการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่อยู่ในกลุ่มที่ได้รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มอื่นแล้วตามย่อหน้าที่ ข68.1
- ข69 ตัวอย่างเช่น กรณีที่การจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในกลุ่มหนึ่งได้ลดลงจากส่วนแบ่งในผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงที่มีจำนวนเงิน 350 บาทเป็น 250 บาท อันเนื่องมาจากการจ่ายชำระจำนวนเงินที่ค้ำประกันให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในอีกกลุ่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มแรกก็จะรวมการจ่ายชำระจำนวนเงิน 100 บาท (กล่าวคือก็จะรวมเป็น 350 บาท) และกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มที่สองจะไม่รวม 100 บาทของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน
- ข70 แนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกันสามารถใช้เพื่อกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มสัญญาที่ส่งผลกระทบต่อหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญาในกลุ่มอื่น ในบางกรณีกิจการอาจสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงของรายการอ้างอิงและการเปลี่ยนแปลงที่ตามมาของกระแสเงินสดโดยรวบยอดในระดับที่สูงกว่ากลุ่มเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้กิจการต้องปันส่วนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของรายการอ้างอิงไปยังแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล

- ข71 หลังจากที่ได้ให้บริการตามสัญญาประกันภัยทั้งหมดแก่สัญญาในกลุ่มแล้ว กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบอาจยังคงรวมการจ่ายชำระที่คาดว่าจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ปัจจุบันในกลุ่มอื่นหรือผู้ถือกรรมธรรม์ในอนาคต กิจการไม่จำเป็นต้องปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบดังกล่าวให้แก่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอีกต่อไป แต่สามารถรับรู้และวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเกิดขึ้นจากทุกกลุ่มแทนได้

อัตราคิดลด (ย่อหน้าที่ 36)

- ข72 กิจการต้องใช้อัตราคิดลดดังต่อไปนี้ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข72.1 อัตราคิดลดปัจจุบันตามย่อหน้าที่ 36 เพื่อวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
- ข72.2 อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง เพื่อกำหนดดอกเบี้ยที่ออกของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข72.3 อัตราคิดลดตามย่อหน้าที่ 36 ที่ได้กำหนดเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เพื่อวัดค่าการเปลี่ยนแปลงต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ ข96.1 ถึง ข96.2 และ ข96.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข72.4 อัตราคิดลดตามย่อหน้าที่ 36 ที่ได้กำหนดเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่มีองค์ประกอบการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ เพื่อปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 56
- ข72.5 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 88) เพื่อกำหนดจำนวนเงินของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุน
- ข72.5.1 อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินไม่มีผลกระทบที่สำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามย่อหน้าที่ ข131
- ข72.5.2 อัตราคิดลดที่ปันส่วนยอดคงเหลือของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่คาดไว้ที่ได้ปรับแก้ตลอดช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาด้วยอัตราคงที่ สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติ

- ที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินมีผลกระทบที่สำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามย่อหน้าที่ 132.1.1 และ
- ข72.5.3 อัตราคิดลดที่ได้กำหนดไว้ ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้วตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 59.2 และย่อหน้าที่ 133
- ข73 ในการกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 72.2 ถึง 72.5 กิจการอาจใช้อัตราคิดลดถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตลอดช่วงระยะเวลาสัญญาในกลุ่มได้ออกแล้วซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 แต่ไม่เกินกว่าหนึ่งปี
- ข74 ค่าประมาณการของอัตราคิดลดต้องสอดคล้องกับค่าประมาณการอื่นที่ใช้ในการวัดมูลค่าสัญญาประกันภัยเพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำหรือการละเว้น ตัวอย่างเช่น
- ข74.1 กระแสเงินสดที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่สะท้อนความผันแปรดังกล่าว
- ข74.2 กระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงทางการเงินต้อง
- ข74.2.1 คิดลดโดยใช้อัตราที่สะท้อนความผันแปรนั้น หรือ
- ข74.2.2 ปรับปรุงสำหรับผลกระทบของความผันแปรและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว
- ข74.3 กระแสเงินสดที่กำหนดไว้ (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ และ
- ข74.4 กระแสเงินสดแท้จริง (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่ไม่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ
- ข75 ย่อหน้าที่ 74.2 กำหนดให้กระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนความผันแปรนั้น หรือปรับปรุงด้วยผลกระทบของความผันแปรนั้นและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว ความผันแปรเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเกิดขึ้นเพราะเงื่อนไขตามสัญญาหรือเพราะการใช้ดุลพินิจของกิจการ และไม่ว่ากิจการจะถือรายการอ้างอิงดังกล่าวหรือไม่
- ข76 กระแสเงินสดที่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงที่มีผลตอบแทนผันแปรแต่มีการคำนวณผลตอบแทนขั้นต่ำจะไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงเพียงเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นกรณีที่จำนวนเงินที่คำนวณต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากรายการอ้างอิง ดังนั้นกิจการต้องปรับปรุงอัตราคิดลดที่สะท้อนความผันแปรของผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงสำหรับผลกระทบของการคำนวณ แม้ว่าจะเป็นกรณีที่จำนวนเงินที่คำนวณต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากรายการอ้างอิง
- ข77 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องแบ่งประมาณการกระแสเงินสดออกเป็นกระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงและที่ไม่ผันแปร หากกิจการไม่แบ่งประมาณการกระแสเงินสดในลักษณะนี้ กิจการต้องใช้อัตราคิดลดที่เหมาะสม

- สำหรับประมาณการกระแสเงินสดในภาพรวม ตัวอย่างเช่น การใช้เทคนิคแบบจำลองสโตแคสติกหรือเทคนิคการวัดมูลค่าที่เป็นกลางต่อความเสี่ยง
- ข78 อัตราคิดลดต้องรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่านั้น กล่าวคือปัจจัยที่เกิดขึ้นจากมูลค่าเงินตามเวลา คุณลักษณะของกระแสเงินสดและคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย อัตราคิดลดดังกล่าวอาจจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงในตลาด ดังนั้นเมื่อไม่สามารถหาอัตราตลาดที่สังเกตได้สำหรับตราสารที่มีคุณลักษณะเหมือนกันหรือสามารถหาอัตราตลาดที่สังเกตได้ของตราสารที่คล้ายคลึงกันแต่ไม่ได้รับแยกปัจจัยซึ่งจำแนกความแตกต่างของตราสารดังกล่าวจากสัญญาประกันภัย ให้กิจการประมาณการอัตราที่เหมาะสม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดเทคนิคการประมาณการใดในการกำหนดอัตราคิดลด ในการใช้เทคนิคการประมาณการกิจการต้อง
- ข78.1 ใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ให้มากที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข44) และสะท้อนข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปทั้งภายนอกและภายใน (ดูย่อหน้าที่ ข49) นั่นคืออัตราคิดลดที่ใช้ต้องไม่ขัดแย้งกับข้อมูลตลาดที่เกี่ยวข้องและสามารถหาได้และตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดที่ใช้ต้องไม่ขัดแย้งกับตัวแปรทางตลาดที่สามารถสังเกตได้
- ข78.2 สะท้อนสภาพตลาดปัจจุบันจากมุมมองของผู้ร่วมตลาด
- ข78.3 ใช้วิจรณ์ญาณเพื่อประเมินระดับความคล้ายคลึงระหว่างลักษณะของสัญญาประกันภัยที่วัดมูลค่าอยู่และลักษณะของตราสารที่สามารถหาราคาตลาดที่สังเกตได้ และปรับปรุงราคานั้นให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างกัน
- ข79 สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง อัตราคิดลดจะสะท้อนเส้นอัตราผลตอบแทนในสกุลเงินที่เหมาะสมสำหรับตราสารที่ทำให้ผู้ถือไม่เผชิญความเสี่ยงด้านเครดิตหรือเผชิญก็น้อยมาก โดยปรับปรุงให้สะท้อนคุณลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มของสัญญาประกันภัย การปรับปรุงนั้นต้องสะท้อนความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มสัญญาประกันภัยและคุณลักษณะสภาพคล่องของสินทรัพย์ที่ใช้ในการกำหนดเส้นอัตราผลตอบแทน เส้นอัตราผลตอบแทนสะท้อนสินทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่องที่โดยทั่วไปแล้วผู้ถือสามารถขายได้ทันทีตลอดเวลาโดยไม่ก่อให้เกิดต้นทุนที่มีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้ามสัญญาประกันภัยบางสัญญาไม่สามารถบังคับให้กิจการจ่ายชำระเงินก่อนเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยหรือวันที่ระบุไว้ในสัญญา
- ข80 ดังนั้นสำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดโดยปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงและมีสภาพคล่องให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะสภาพคล่องของเครื่องมือทางการเงินที่อ้างอิงอัตราที่สังเกตได้ในตลาดและคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย (วิธีการจากล่างขึ้นบน)
- ข81 อีกทางเลือกหนึ่ง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดที่เหมาะสมสำหรับสัญญาประกันภัยอ้างอิงกับเส้นอัตราผลตอบแทนที่สะท้อนอัตราผลตอบแทนตลาดในปัจจุบันที่เป็นนัยอยู่ในการวัดมูลค่ายุติธรรม

- ของพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ (วิธีการจากบนลงล่าง) กิจการต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนเพื่อจัดปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย แต่ไม่ต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนสำหรับความแตกต่างของคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัยและพอร์ตโฟลิโออ้างอิง
- ข82 ในการประมาณการเส้นอัตราผลตอบแทนตามย่อหน้าที่ ข81
- ข82.1 หากมีราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ในตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องใช้ราคานั้น (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 69 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13)
- ข82.2 หากไม่ใช่ตลาดซื้อขายคล่อง กิจการต้องปรับปรุงราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ของสินทรัพย์ที่คล้ายกันเพื่อให้เปรียบเทียบกันได้กับราคาตลาดของสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าอยู่ (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13)
- ข82.3 หากไม่มีตลาดสำหรับสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องใช้เทคนิคการประมาณการสำหรับสินทรัพย์ดังกล่าว (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 89 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13) กิจการต้อง
- ข82.3.1 พัฒนาข้อมูลนำเข้าที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ข้อมูลนำเข้าดังกล่าวอาจรวมถึงข้อมูลของกิจการเองและในบริบทของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจให้น้ำหนักกับค่าประมาณการระยะยาวมากกว่าความผันผวนระยะสั้น และ
- ข82.3.2 ปรับปรุงข้อมูลเหล่านั้นให้สะท้อนข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับข้อสมมติของผู้ร่วมตลาดที่สามารถหาได้อย่างสมเหตุสมผล
- ข83 ในการปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทน กิจการต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ในรายการที่เพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นานของตราสารที่มีคุณลักษณะคล้ายกันสำหรับการเคลื่อนไหวของปัจจัยตลาดตั้งแต่วันที่เกิดรายการ และต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ให้สะท้อนระดับของความไม่คล้ายคลึงระหว่างตราสารที่วัดมูลค่าอยู่และตราสารที่มีราคาของรายการที่สามารถสังเกตได้ สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง การปรับปรุงดังกล่าวรวมถึง
- ข83.1 การปรับปรุงสำหรับความแตกต่างระหว่างจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโอ และจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัย และ
- ข83.2 ไม่รวมค่าชดเชยความเสี่ยงของตลาดสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิงเท่านั้น
- ข84 โดยหลักการแล้ว สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง ควรจะมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงและไม่มีสภาพคล่องเพียงเส้นเดียวที่วัดความไม่แน่นอนทั้งหมดเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ วิธีการจากบนลงล่างและวิธีการจากล่างขึ้นบนอาจจะได้เส้นอัตราผลตอบแทนที่ต่างกันถึงแม้ว่าจะเป็นสกุลเงินเดียวกัน เป็นเพราะเป็นข้อจำกัดตามธรรมชาติใน

การประมาณการการปรับปรุงของแต่ละวิธีการและมีความเป็นไปได้ที่จะไม่ได้ปรับปรุงสำหรับคุณลักษณะสภาพคล่องที่แตกต่างกันของวิธีการจากบนลงล่าง กิจกรรมไม่จำเป็นต้องกระทบยอดอัตราคิดลดที่กำหนดภายใต้วิธีการที่กิจการเลือกกับอัตราคิดลดที่จะกำหนดภายใต้วิธีการอื่น

- ข85 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้ระบุข้อห้ามสำหรับพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ตามย่อหน้าที่ ข81 อย่างไรก็ตาม จะมีการปรับปรุงที่น้อยกว่าเพื่อจัดปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้อง กับสัญญาประกันภัยเมื่อพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น หากกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงจะมีการปรับปรุงน้อยกว่าหากกิจการใช้ตราสารหนี้เป็นจุดเริ่มต้นแทนที่จะเป็นตราสารทุน สำหรับตราสารหนี้ วัตถุประสงค์คือการจัดผลกระทบของความเสียด้านเครดิตและปัจจัยอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง กับสัญญาประกันภัยออกจากอัตราผลตอบแทนรวมของหุ้นกู้ วิธีการหนึ่งในการประมาณการผลกระทบของความเสียด้านเครดิตคือการใช้ราคาตลาดของอนุพันธ์ด้านเครดิตเป็นจุดอ้างอิง

ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)

- ข86 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางการเงินได้รวมอยู่ในค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลดที่ใช้ในการปรับปรุงกระแสเงินสด ความเสี่ยงที่ถูกครอบคลุมโดยค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินคือ ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินอื่น เช่น ความเสี่ยงจากการขาดอายุและความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (ดูย่อหน้าที่ ข14)
- ข87 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสำหรับสัญญาประกันภัยวัดค่าเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการเพื่อทำให้กิจการไม่มีความแตกต่างระหว่าง
- ข87.1 การปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
- ข87.2 การปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดคงที่ด้วยมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ที่เหมือนกับสัญญาประกันภัย
- ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินจะวัดค่าเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการเพื่อทำให้กิจการไม่มีความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเท่ากับ 90 บาทและความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเท่ากับ 110 บาท และการปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีจำนวนคงที่เท่ากับ 100 บาท เนื่องจากเป็นเพราะ ความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ดังนั้น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน สื่อข้อมูลแก่ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินที่กิจการเรียกเก็บสำหรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น จากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด
- ข88 เพราะค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสะท้อนเงินชดเชยที่กิจการจะ ต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกิดขึ้นจากจำนวนเงินและจังหวะเวลาที่มี

ความไม่แน่นอนของกระแสเงินสด ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน จึงสะท้อนสิ่งต่อไปนี้ด้วย

- ข88.1 ระดับของผลประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยงที่กิจการได้รวมไว้เมื่อกำหนดเงินชดเชยที่ต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงนั้น และ
 - ข88.2 ผลลัพธ์ทั้งที่ให้ประโยชน์และไม่ให้ประโยชน์ที่พอจะสะท้อนระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของกิจการได้บ้าง
- ข89 จุดประสงค์ของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินคือการวัดมูลค่าผลกระทบของความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงทางการเงิน ดังนั้น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องสะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย และต้องไม่สะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย เช่น ความเสี่ยงด้านการดำเนินงานทั่วไป
- ข90 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องรวมอยู่ในการวัดมูลค่าอย่างชัดเจน ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินโดยแนวคิดแล้วจะแยกออกจากค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตและอัตราคิดลดที่ปรับปรุงกระแสเงินสดเหล่านั้น กิจการต้องไม่นับซ้ำค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ตัวอย่างเช่น โดยการรวมค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินโดยนัยไว้ด้วยเมื่อกำหนดค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลด อัตราคิดลดที่ได้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 120 ต้องไม่รวมการปรับปรุงโดยนัยสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน
- ข91 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้ระบุเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม เพื่อสะท้อนเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินจึงต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้
- ข91.1 ความเสี่ยงที่มีความถี่ต่ำและความรุนแรงสูงจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีความถี่สูงและความรุนแรงต่ำ
 - ข91.2 สำหรับความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน สัญญาที่มีอายุยาวกว่าจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าสัญญาที่มีอายุสั้นกว่า
 - ข91.3 ความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่กว้างกว่าจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่แคบกว่า
 - ข91.4 ยิ่งรู้น้อยเท่าใดเกี่ยวกับค่าประมาณการปัจจุบันและแนวโน้มของประมาณการค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น และ
 - ข91.5 ในกรณีที่ประสบการณ์ที่ได้ปรากฏออกมาลดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินก็จะลดลง และในทางกลับกัน

- ข92 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดเทคนิคการประมาณการที่เหมาะสมสำหรับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ในการใช้วิจารณญาณกิจการต้องพิจารณาว่าเทคนิคที่ใช้ทำให้ได้การเปิดเผยข้อมูลที่กระชับและเป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการอื่นได้หรือไม่ ย่อหน้าที่ 119 กำหนดให้กิจการที่ใช้เทคนิคนอกเหนือจากเทคนิคระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่สอดคล้องกับผลของเทคนิคนั้น

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของการโอนสัญญาประกันภัยและการรวมธุรกิจ (ย่อหน้าที่ 39)

- ข93 เมื่อกิจการได้สัญญาประกันภัยที่ออกแล้วหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจหรือมาจากการรวมธุรกิจที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เพื่อระบุกลุ่มของสัญญาที่ได้มาเสมือนว่าได้ทำสัญญา ณ วันที่ของรายการ
- ข94 กิจการต้องใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาดังกล่าวเป็นค่าแทนสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาไม่รวมถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสินทรัพย์และหนี้สินอื่นใดที่ได้มาจากรายการเดียวกัน ในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายคือมูลค่ายุติธรรมของสัญญา ณ วันนั้น ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (เกี่ยวข้องกับลักษณะเมื่อทวงถาม)
- ข95 เว้นแต่ในกรณีที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และ 69 ถึง 70k เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้คำนวณตามย่อหน้าที่ 38 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มา และตามย่อหน้าที่ 65 สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มา โดยใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาเป็นค่าแทนสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับหรือจ่าย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข95ก ถ้าสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มาเป็นสัญญาที่สร้างภาระตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องรับรู้กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่าสิ่งตอบแทนที่จ่ายหรือได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่อรองสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือเป็นผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการโอน กิจการต้องตั้งองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับส่วนที่เกินนั้น และถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 49 ถึง 52 เพื่อปันส่วนการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนดังกล่าว
- ข95ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่ของรายการด้วยผลคูณของ

- ข95ข.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่ของรายการ และ
- ข95ข.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ณ วันที่ของรายการ
- ข95ค กิจการต้องรับรู้จำนวนเงินขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่กำหนดโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข เป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่อรองสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือเป็นรายได้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการโอน
- ข95ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่ของรายการ กิจการอาจรวมทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาที่สร้างภาระที่ไม่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข สำหรับกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบและมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย**
- ข95จ เมื่อกิจการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่ออกแล้วด้วยการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจหรือมาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ของรายการสำหรับสิทธิในการได้รับ
- ข95จ.1 สัญญาประกันภัยในอนาคตซึ่งเป็นการต่ออายุของสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่ของรายการ และ
- ข95จ.2 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข95จ.1 หลังจากวันที่ของรายการ โดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยซึ่งผู้ถูกซื้อได้เคยจ่ายแล้วและที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- ข95ฉ ณ วันที่ของรายการ จำนวนเงินของสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยต้องไม่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ได้มาโดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข93 ถึง ข95ก

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้า 44)

- ข96 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ย่อหน้า 44.3 กำหนดให้ต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยสำหรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวประกอบด้วย
- ข96.1 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ซึ่งเกิดขึ้นจากเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยและภาษีที่คำนวณจากฐานเบี้ยประกันภัยโดยวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้า 72.3
- ข96.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้า 97.1 ที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้า 72.3
- ข96.3 ความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบการลงทุนที่คาดว่าจะกลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลาและองค์ประกอบการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงที่กลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลา ความแตกต่างดังกล่าวให้กำหนดโดยการเปรียบเทียบ (1) องค์ประกอบการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงที่กลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลา กับ (2) การจ่ายชำระในรอบระยะเวลาที่คาดไว้ตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบวกด้วยรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายชำระที่คาดไว้ก่อนที่จะกลายเป็นภาระหนี้สิน
- ข96.3ก ความแตกต่างระหว่างเงินให้กู้ยืมแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่คาดว่าจะกลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลาและเงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่กลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลา ความแตกต่างดังกล่าวให้กำหนดโดยการเปรียบเทียบ (1) เงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่กลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลานั้น กับ (2) การรับชำระคืนในรอบระยะเวลาที่คาดไว้ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นบวกด้วยรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการรับชำระคืนที่คาดการณ์ไว้ก่อนที่จะกลายเป็นสิ่งที่ต้องชำระคืน
- ข96.4 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต กิจกรรมไม่จำเป็นต้องแยกยอดการเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินระหว่าง (1) การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ (2) ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา หากกิจกรรมแยกยอดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กิจกรรมต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการเปลี่ยนแปลง

ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินซึ่งวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 72.3

- ข97 กิจการต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง สำหรับการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต
- ข97.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา และผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงทางการเงิน
- ผลกระทบดังกล่าวประกอบด้วย
- ข97.1.1 ผลกระทบต่อประมาณการกระแสเงินสดอนาคต (ถ้ามี)
- ข97.1.2 ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน หากกิจการแยกยอดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และ
- ข97.1.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลด
- ข97.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในส่วนของหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- ข97.3 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ ยกเว้นเรื่องที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 96.1
- ข98 เงื่อนไขของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงบางสัญญาอนุญาตให้กิจการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับกระแสเงินสดที่จะจ่ายให้กับผู้ถือกรรมธรรม์ การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดตามดุลพินิจถือว่าเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ดังนั้นจึงต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้เป็นไปตามนั้น ในการกำหนดว่าจะระบุการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามดุลพินิจอย่างไร กิจการต้องระบุ ณ วันเริ่มต้นสัญญาถึงเกณฑ์ที่คาดว่าจะใช้ในการกำหนดข้อผูกมัดภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น โดยอิงกับอัตราดอกเบี้ยคงที่ หรือกับผลตอบแทนซึ่งแปรผันโดยอิงกับผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่เจาะจง
- ข99 กิจการต้องใช้ข้อกำหนดดังกล่าวเพื่อจำแนกระหว่างผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินของข้อผูกมัดนั้น (ไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา) และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงตามดุลพินิจที่มีต่อข้อผูกมัดนั้น (ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- ข100 หากกิจการไม่สามารถระบุ ณ วันเริ่มต้นสัญญาสิ่งที่ถือเป็นข้อผูกมัดภายใต้สัญญาและสิ่งที่ถือเป็นดุลพินิจ กิจการต้องถือว่าข้อผูกมัดเป็นผลตอบแทนโดยนัยในการประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ ณ วันเริ่มต้นสัญญาและปรับให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนข้อสมมติปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้า 45)

- ข101 สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงคือสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอย่างหนึ่งที่กิจการให้คำมั่นว่าจะให้ผลตอบแทนการลงทุนที่อิงกับรายการอ้างอิง ดังนั้นจึงนิยามเป็นสัญญาประกันภัยซึ่ง
- ข101.1 เงื่อนไขของสัญญาระบุให้ผู้ถือกรรมธรรมมีส่วนร่วมในส่วนของกองของรายการอ้างอิงที่ระบุไว้อย่างชัดเจน (ดูย่อหน้าที่ ข105 ถึง ข106)
- ข101.2 กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือกรรมธรรมเป็นจำนวนเงินเท่ากับส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107) และ
- ข101.3 กิจการคาดว่าจะสัดส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรมจะแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107)
- ข102 กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 หรือไม่ โดยใช้การคาดการณ์ ณ วันเริ่มต้นสัญญาและไม่ต้องประเมินเงื่อนไขใหม่ในภายหลัง เว้นแต่จะมีการปรับแต่งสัญญาตามย่อหน้าที่ 72
- ข103 ในกรณีที่สัญญาประกันภัยในกลุ่มหนึ่งส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดของผู้ถือกรรมธรรมของสัญญาประกันภัยในกลุ่มอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข67 ถึง ข71) กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 หรือไม่ โดยพิจารณาจากกระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายแก่ผู้ถือกรรมธรรมที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข70
- ข104 เงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 ทำให้แน่ใจว่าสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงเป็นสัญญาที่ภาระผูกพันของกิจการต่อผู้ถือกรรมธรรมคือยอดสุทธิของ
- ข104.1 ภาระผูกพันที่จ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรมด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข104.2 ค่าธรรมเนียมผันแปร (ดูย่อหน้าที่ ข110 ถึง ข118) ที่กิจการจะหักออกจากจำนวนเงินตามย่อหน้าที่ ข104.1 เพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้บริการในอนาคตจากสัญญาประกันภัยซึ่งประกอบด้วย
- ข104.2.1 จำนวนเงินของส่วนแบ่งในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงของกิจการหักด้วย
- ข104.2.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งไม่แปรผันที่อิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง
- ข105 ส่วนแบ่งตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 ไม่ได้กีดกันการมีอยู่ของการใช้ดุลพินิจของกิจการในการเปลี่ยนจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงถึงรายการอ้างอิงต้องสามารถบังคับได้ (ดูย่อหน้าที่ 2)

- ข106 กองของรายการอ้างอิงที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 สามารถประกอบไปด้วยรายการใด ๆ ตัวอย่างเช่น พอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ สินทรัพย์สุทธิของกิจการ หรือกลุ่มย่อยที่เจาะจงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการ ตราบเท่าที่รายการนั้นถูกระบุอย่างชัดเจนโดยสัญญา กิจการไม่จำเป็นต้องถือครองกองที่ระบุของรายการอ้างอิง อย่างไรก็ตาม กองที่ระบุได้อย่างชัดเจนของรายการอ้างอิงจะไม่ถือว่ามียูเมื่อ
- ข106.1 กิจการสามารถเปลี่ยนแปลงรายการอ้างอิงที่กำหนดจำนวนเงินของภาระผูกพันของกิจการโดยมีผลกระทบย้อนหลัง หรือ
- ข106.2 ไม่มีรายการอ้างอิงที่ระบุ ถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์จะสามารถได้รับผลตอบแทนซึ่งโดยทั่วไปสะท้อนผลประกอบการและความคาดหวังโดยรวมของกิจการ หรือผลประกอบการและความคาดหวังของกลุ่มย่อยของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง ตัวอย่างของผลตอบแทนดังกล่าวได้แก่ อัตราดอกเบี้ยกรรมธรรม์ประเภทลงทุน หรือการจ่ายเงินปันผลที่กำหนด ล้นรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ ภาระผูกพันต่อผู้ถือกรรมธรรม์สะท้อนอัตราดอกเบี้ยข้างต้น หรือจำนวนเงินปันผลที่กิจการกำหนด และไม่สะท้อนรายการอ้างอิงที่ระบุ
- ข107 ย่อหน้าที่ ข101.2 กำหนดให้กิจการคาดการณ์ถึงส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่จะจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์ และย่อหน้าที่ ข101.3 กำหนดให้กิจการคาดการณ์ถึงสัดส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในจำนวนเงินที่จะจ่ายแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ซึ่งแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง กิจการต้อง
- ข107.1 ตีความคำว่า “ส่วนสำคัญ” ในทั้งสองย่อหน้าในบริบทของวัตถุประสงค์ของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงให้เป็นสัญญาซึ่งกิจการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและได้รับค่าตอบแทนจากการให้บริการเป็นค่าธรรมเนียมซึ่งกำหนดขึ้นโดยอ้างอิงถึงรายการอ้างอิง และ
- ข107.2 ประเมินความผันแปรของจำนวนเงินในย่อหน้าที่ ข101.2 และ ข101.3
- ข107.2.1 ตลอดระยะเวลาของสัญญาประกันภัย และ
- ข107.2.2 ตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบันของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น ไม่ใช่ตามเกณฑ์ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดหรือแย่ที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข38)
- ข108 ตัวอย่างเช่น หากกิจการคาดว่าจะจ่ายส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงซึ่งมีการกำหนดการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำ ก็จะมีฉกหักซึ่ง
- ข108.1 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์แปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่นที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงไม่เกินผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข108.2 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่แปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่น

ที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงเกินกว่าผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง

- การประเมินความผันแปรของกิจการในย่อหน้าที่ ข101.3 สำหรับตัวอย่างนี้จะสะท้อนมูลค่าปัจจุบันของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของฉากทัศน์เหล่านี้ทั้งหมด
- ข109 สัญญาประกันภัยต่อที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข110 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กำไรจากการให้บริการตามสัญญาจะปรับปรุงให้สะท้อนธรรมชาติที่ผันแปรของค่าธรรมเนียม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินที่ระบุในย่อหน้าที่ ข104 ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ระบุในย่อหน้าที่ ข111 ถึง ข114
- ข111 การเปลี่ยนแปลงของภาระผูกพันที่จ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์ในจำนวนเงินเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.1) ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข112 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.2.1) เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2
- ข113 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.2.2) ประกอบด้วย
- ข113.1 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข113.2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข97 ซึ่งสอดคล้องกับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง เพื่อกำหนดว่ามีความเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และจะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 45.3 มากน้อยเพียงใด การปรับปรุงทั้งหมดให้วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดปัจจุบัน
- ข113.2 การเปลี่ยนแปลงของผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากรายการอ้างอิง ตัวอย่างเช่น ผลกระทบของการรับประกันทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงนี้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและให้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 45.3 ยกเว้นส่วนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115
- ข114 กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่กำหนดโดยย่อหน้าที่ ข112 และ ข113 แยกต่างหากจากกัน ทั้งนี้จำนวนเงินที่รวมกันอาจพิจารณาสำหรับการปรับปรุงรายการบางส่วนหรือทั้งหมด

การลดความเสี่ยง

- ข115 ในกรณีที่กิจการเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข116 กิจการอาจเลือกที่จะไม่รับรู้การเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเพื่อสะท้อนบางส่วนหรือทั้งหมดของการเปลี่ยนแปลงของผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินสำหรับ
- ข115.1 จำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข112) หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินสำหรับจำนวนเงินดังกล่าวโดยใช้อनुพันธ์หรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- ข115.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข113.2 หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบดังกล่าวโดยใช้อनुพันธ์ เครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อनुพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข116 ในการนำย่อหน้าที่ ข115 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องมีวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นลายลักษณ์อักษรและจัดทำไว้ก่อนหน้าสำหรับการลดความเสี่ยงทางการเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข115 ในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ดังกล่าว
- ข116.1 มีการหักกลบเชิงเศรษฐกิจอยู่ระหว่างสัญญาประกันภัยกับอนุพันธ์หรือกับเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อनुพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือกับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (กล่าวคือ มูลค่าของสัญญาประกันภัยและรายการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยทั่วไปจะเคลื่อนไหวในทิศทางตรงกันข้ามเพราะรายการเหล่านั้นตอบสนองในลักษณะคล้ายคลึงต่อการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงที่ลดลง) กิจการต้องไม่พิจารณาความแตกต่างของการวัดมูลค่าทางบัญชีในการประเมินการหักกลบเชิงเศรษฐกิจ
- ข116.2 ความเสี่ยงด้านเครดิตไม่เหนือกว่าการหักกลบเชิงเศรษฐกิจ
- ข117 กิจการต้องกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในกลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 ในวิธีการที่สม่ำเสมอในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน
- ข117ก หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้อनुพันธ์หรือเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อनुพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 ในกำไรหรือขาดทุน หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีสำหรับการแสดงรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 เช่นเดียวกันกับนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้กับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตามย่อหน้าที่ 88 และ 90
- ข118 เมื่อไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข116 อีกต่อไปแล้วเท่านั้น กิจการต้องหยุดถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 นับตั้งแต่วันนั้น กิจการต้องไม่ทำการปรับปรุงใดๆ สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนไปก่อนหน้านี้แล้ว

การรับรู้รายการของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาในกำไรหรือขาดทุน

- ข119 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในแต่ละรอบระยะเวลาเพื่อสะท้อนการให้บริการตามสัญญาประกันภัยภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ 44.5 45.5 และ 66.5) จำนวนเงินดังกล่าวกำหนดโดย
- ข119.1 การระบุหน่วยความคุ้มครองในกลุ่ม จำนวนของหน่วยความคุ้มครองในกลุ่มคือปริมาณของการให้บริการตามสัญญาประกันภัยจากสัญญาในกลุ่มโดยการพิจารณาเป็นรายสัญญาถึงปริมาณของผลประโยชน์ที่ให้แก่ภายใต้สัญญาและระยะเวลาคุ้มครองที่คาดหวัง
- ข119.2 การปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลา (ก่อนการรับรู้จำนวนเงินใดๆ ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนถึงการให้บริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา) เท่าๆ กันให้กับแต่ละหน่วยความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลาปัจจุบันและที่คาดว่าจะให้ในอนาคต
- ข119.3 การรับรู้จำนวนเงินที่ปันส่วนให้กับหน่วยความคุ้มครองในรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน
- ข119ก ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข119 ระยะเวลาของการบริการผลตอบแทนจากการลงทุนหรือการบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้สิ้นสุด ณ หรือก่อนวันที่ที่จำนวนเงินทั้งหมดที่ค้างจ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการบริการดังกล่าวได้มีการจ่ายชำระ โดยไม่คำนึงถึงการจ่ายชำระให้กับผู้ถือกรมธรรม์ในอนาคตที่รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามย่อหน้าที่ ข68
- ข119ข สัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอาจให้การบริการผลตอบแทนจากการลงทุนก็ต่อเมื่อ
- ข119ข.1 มีอยู่ซึ่งองค์ประกอบการลงทุนหรือผู้ถือกรมธรรม์มีสิทธิถอนจำนวนเงิน
- ข119ข.2 กิจกรรมคาดว่าจะองค์ประกอบการลงทุนหรือจำนวนเงินที่ผู้ถือกรมธรรม์มีสิทธิถอนได้รวมผลตอบแทนการลงทุน (ผลตอบแทนการลงทุนสามารถต่ำกว่าศูนย์ ตัวอย่างเช่นในสภาพแวดล้อมที่อัตราดอกเบี้ยติดลบ) และ
- ข119ข.3 กิจกรรมคาดว่าจะดำเนินกิจกรรมการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนการลงทุนดังกล่าว

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ – การรับรู้รายการการได้รับคืนผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข)

- ข119ค ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ได้ก็ต่อเมื่อสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ได้ทำขึ้นก่อนหรือในเวลาเดียวกับการรับรู้สัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระเท่านั้น
- ข119ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก กิจกรรมต้องกำหนดการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และรายได้ที่เกิดขึ้นตามมาด้วยการคูณ
- ข119ง.1 ผลขาดทุนที่รับรู้จากสัญญาประกันภัยอ้างอิง และ

- ข119ง.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข119จ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และย่อหน้าที่ 66ก ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้วิธีปันส่วนมีเหตุผลและเป็นระบบในการกำหนดส่วนของผลขาดทุนที่จะรับรู้จากกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข119ฉ หลังจากกิจการกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ข แล้ว กิจการต้องปรับปรุงองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนให้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระ (ดูย่อหน้าที่ 50 ถึง 52) มูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนต้องไม่เกินส่วนของมูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

รายได้จากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 และ 85)

- ข120 รายได้รวมจากการประกันภัยสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยคือสิ่งตอบแทนสำหรับสัญญา กล่าวคือจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้กิจการ
- ข120.1 ปรับปรุงด้วยผลกระทบของการจัดหาเงิน และ
- ข120.2 ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุนใดๆ
- ข121 ย่อหน้าที่ 83 กำหนดให้จำนวนเงินรายได้จากการประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลาแสดงภาพการโอนการบริการที่ให้คำมั่นไว้ด้วยจำนวนเงินที่สะท้อนสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับในการแลกเปลี่ยนกับการบริการนั้น สิ่งตอบแทนทั้งหมดสำหรับกลุ่มของสัญญาให้ครอบคลุมถึงจำนวนเงินดังต่อไปนี้
- ข121.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการซึ่งประกอบด้วย
- ข121.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย ไม่รวมจำนวนเงินใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รวมอยู่ใน
- ข121.1.2 และจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
- ข121.1.1ก จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ที่เรียกเก็บเป็นการเฉพาะจากผู้ถือกรมธรรม์
- ข121.1.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ไม่รวมจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ

- ข121.1.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข121.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ข122 รายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่
 ข121.1 กำหนดให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข123 ถึง ข124 รายได้จากการประกันภัยสำหรับ
 รอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข121.2 กำหนดให้เป็นไป
 ตามย่อหน้าที่ ข125
- ข123 ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เมื่อกิจการให้บริการ กิจการจะเลิกรับรู้
 ภาระที่ต้องปฏิบัติของการบริการเหล่านั้นและรับรู้รายได้ ในทำนองเดียวกัน ในการถือปฏิบัติตาม
 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เมื่อกิจการให้บริการในรอบระยะเวลา กิจการจะลด
 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับการให้บริการนั้นและรับรู้รายได้จากการประกันภัย
 การลดลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ทำให้เกิดรายได้จากการประกันภัยจะไม่รวม
 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการที่คาดว่าจะครอบคลุมโดยสิ่งตอบแทนที่
 กิจการได้รับ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ
- ข123.1 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในรอบระยะเวลา ตัวอย่างเช่น
- ข123.1.1 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดรับจากเบี้ยประกันภัย
 ที่ได้รับ
- ข123.1.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการลงทุนในรอบระยะเวลา
- ข123.1.2ก การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดจากเงินให้กู้ยืมแก่ผู้ถือ
 กรรมธรรม์
- ข123.1.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามบุคคล
 ที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ
 (ดูย่อหน้าที่ ข65.9)
- ข123.1.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ข123.1.5 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
- ข123.1.6 การเลิกรับรู้รายการของหนี้สินที่โอนให้บุคคลที่สาม
- ข123.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการบริการแต่กิจการไม่คาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน
 กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นและการลดลงขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สิน
 สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52)
- ข123ก ในกรณีที่กิจการเลิกรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดนอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่ง
 การประกันภัย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 38.3.2
 และ ข66ก) กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายจากการประกันภัยสำหรับจำนวนเงินที่เลิกรับรู้ ณ
 วันนั้น
- ข124 ดังนั้นรายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลรวมของ
 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับ
 การบริการที่กิจการคาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ

- ข124.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลา (วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่คาดไว้ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลา) โดยไม่รวม
- ข124.1.1 จำนวนเงินที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 51.1
 - ข124.1.2 การจ่ายชำระคืนขององค์ประกอบการลงทุน
 - ข124.1.3 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามของบุคคลที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ (ดูย่อหน้าที่ 65.9))
 - ข124.1.4 ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
 - ข124.1.5 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข124.2)
- ข124.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน โดยไม่รวม
- ข124.2.1 การเปลี่ยนแปลงที่รวมอยู่ในรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 87
 - ข124.2.2 การเปลี่ยนแปลงที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 และ
 - ข124.2.3 จำนวนเงินที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 51.2
- ข124.3 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาดังกล่าวให้แต่ละรอบระยะเวลารายงานอย่างเป็นระบบโดยใช้เกณฑ์ตามการล่วงของเวลา กิจกรรมต้องรับรู้ด้วยจำนวนเงินที่เท่ากันเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย
- ข124.4 จำนวนเงินอื่น (ถ้ามี) ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเบี้ยประกันภัยรับนอกเหนือจากส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต (ดูย่อหน้าที่ ข96.1)
- ข125 กิจกรรมต้องกำหนดรายได้จากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยโดยการปันส่วนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้คืนของกระแสเงินสดดังกล่าวให้แต่ละรอบระยะเวลารายงานอย่างเป็นระบบโดยใช้เกณฑ์ตามการล่วงของเวลา กิจกรรมต้องรับรู้ด้วยจำนวนเงินที่เท่ากันเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย
- ข126 เมื่อกิจกรรมนำวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 มาถือปฏิบัติ รายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาคือจำนวนเงินของเบี้ยประกันภัยรับที่คาดไว้ (ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุนใดๆ และการปรับปรุงให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงิน (ถ้าเข้าข่าย) ตามย่อหน้าที่ 56) ที่ปันส่วนในรอบระยะเวลา กิจกรรมต้องปันส่วนเบี้ยประกันภัยรับที่คาดไว้ไปยังแต่ละรอบระยะเวลาของการบริการตามสัญญาประกันภัย
- ข126.1 โดยใช้เกณฑ์ตามการล่วงของเวลา แต่

- ข126.2 ถ้ารูปแบบที่คาดไว้ของการปลดปล่อยความเสี่ยงระหว่างระยะเวลาคุ่มครอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการล่วงของเวลา ให้ใช้เกณฑ์ของจังหวะเวลาที่คาดไว้ของค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้น
- ข127 กิจการต้องเปลี่ยนเกณฑ์การปันส่วนระหว่างย่อหน้าที่ ข126.1 และ ข126.2 ตามความจำเป็นหากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)

- ข128 ย่อหน้าที่ 87 กำหนดให้กิจการรวมผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้นๆ ไว้ในรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข128.1 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อิงกับดัชนีราคาหรืออัตรา หรืออิงราคาสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนที่เชื่อมโยงเงินเพื่อถือเป็นข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน
- ข128.2 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อิงกับความคาดหวังของกิจการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาที่เหมาะสมเฉพาะเจาะจง ไม่ถือเป็นข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน และ
- ข128.3 การเปลี่ยนแปลงของการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าของรายการอ้างอิง (ไม่รวมการเพิ่มและการถอน) ถือเป็นเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้นๆ
- ข129 ย่อหน้าที่ 88 ถึง 89 กำหนดให้กิจการเลือกนโยบายการบัญชีว่าจะแยกยอดหรือไม่สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่เลือกกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย ในการประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 13 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชีการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กิจการต้องพิจารณาสินทรัพย์ที่กิจการถือและวิธีปฏิบัติกับสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายพอร์ตโฟลิโอ
- ข130 ถ้ามีการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินทั้งหมดที่คาดไว้ตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ในบริบทนี้ การปันส่วนอย่างเป็นระบบคือการปันส่วนของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินทั้งหมดที่คาดไว้ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดระยะเวลาของกลุ่มสัญญาที่
- ข130.1 อิงกับคุณลักษณะของสัญญา โดยไม่อ้างอิงถึงปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น การปันส่วนรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินต้องไม่อิงกับผลตอบแทนที่รับรู้ที่คาดไว้จากสินทรัพย์ ถ้าผลตอบแทนที่รับรู้ที่คาดไว้ดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดของสัญญาในกลุ่ม

- ข130.2 มีผลทำให้จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาที่มีจำนวนโดยรวมเป็นศูนย์ จำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันใดวันหนึ่งคือผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาและจำนวนเงินที่กลุ่มจะมีการวัดมูลค่าเมื่อนำการปันส่วนอย่างเป็นระบบมาถือปฏิบัติ
- ข131 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินไม่ได้มีผลกระทบที่เป็นส่วนสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ การปันส่วนอย่างเป็นระบบพิจารณาให้กำหนดโดยใช้อัตราคิดลดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.1
- ข132 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินมีผลกระทบที่เป็นส่วนสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์
- ข132.1 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตสามารถกำหนดได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้
- ข132.1.1 ใช้อัตราที่ปันส่วนยอดคงเหลือของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่คาดไว้ที่ได้ปรับแก้ตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาในอัตราคงที่หรือ
- ข132.1.2 สำหรับสัญญาที่ใช้อัตราดอกเบี้ยกรมธรรม์ประเภทลงทุนในการกำหนดจำนวนเงินค้างจ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ ให้ใช้การปันส่วนที่อิงกับจำนวนเงินค้างจ่ายในรอบระยะเวลาและจำนวนเงินที่คาดว่าจะค้างจ่ายในรอบระยะเวลาอนาคต
- ข132.2 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ถ้าแตกแยกจากการเปลี่ยนแปลงอื่นของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินตามย่อหน้าที่ 81 ให้พิจารณาใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับที่ใช้ในการปันส่วนรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกระแสเงินสดอนาคต
- ข132.3 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้กำหนดโดย
- ข132.3.1 ใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ
- ข132.3.2 ใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับที่ใช้ในการปันส่วนสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกระแสเงินสดอนาคต สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข133 ในการใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 กิจการอาจต้องหรืออาจเลือกคิดลดหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ในกรณีดังกล่าว กิจการอาจเลือกแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 88.2 ถ้ากิจการเลือกทางเลือกดังกล่าว กิจการต้องกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3

- ข134 ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89 ถ้ากิจการถือรายการอ้างอิงสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงไม่ว่าจะเป็นทางเลือกหรือถูกกำหนด ถ้ากิจการเลือกแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ซึ่งจับคู่อย่างถูกต้องกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายการอ้างอิงนั้น ซึ่งส่งผลให้จำนวนสุทธิของรายการที่แยกแสดงเป็นศูนย์
- ข135 กิจการอาจเข้าเงื่อนไขสำหรับทางเลือกนโยบายการบัญชีในย่อหน้าที่ 89 ในบางรอบระยะเวลาแต่ไม่ใช่รอบระยะเวลาอื่นเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงว่ากิจการมีการถือครองรายการอ้างอิงหรือไม่ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นทางเลือกนโยบายการบัญชีที่มีอยู่สำหรับกิจการจะเปลี่ยนแปลงจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88 ไปเป็นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89 หรือในทางกลับกัน ดังนั้นกิจการอาจเปลี่ยนนโยบายการบัญชีระหว่างนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 และที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2 ในการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีดังกล่าวกิจการต้อง
- ข135.1 รวมจำนวนเงินสะสมที่เคยรวมไว้ก่อนหน้านี้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงและในรอบระยะเวลาอนาคต ดังนี้
- ข135.1.1 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 มาก่อน กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 88.2 อย่างต่อเนื่องบนข้อสมมติว่าได้นำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง และ
- ข135.1.2 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 มาก่อน กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 89.2 อย่างต่อเนื่องบนข้อสมมติว่าได้นำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง
- ข135.2 ไม่ปรับย้อนหลังข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลาก่อน
- ข136 เมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข135.1 กิจการต้องไม่คำนวณใหม่สำหรับจำนวนเงินสะสมรวมที่เคยรวมไว้ก่อนหน้านี้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเสมือนว่าการแตกยอดใหม่ได้ถือปฏิบัติมาตลอด และข้อสมมติที่ใช้ในการจัดประเภทรายการใหม่ในรอบระยะเวลาอนาคตต้องไม่ปรับให้เป็นปัจจุบันหลังวันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง

ผลกระทบของประมาณการทางบัญชีในงบการเงินระหว่างกาล

- ข137 ถ้ากิจการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการต้องเลือกนโยบายทางบัญชีว่าจะเปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่ใช้ในการจัดทำในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้านี้เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาปฏิบัติในงบการเงินระหว่างกาลงวดถัดไปและในรอบระยะเวลารายงาน

สำหรับปีหรือไม่ กิจการต้องปฏิบัติตามทางเลือกนโยบายทางการเงินบัญชีของกิจการกับทุกกลุ่มสัญญา
ประกันภัยที่ออกและทุกกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ค

วันที่มีผลบังคับใช้และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

วันที่มีผลบังคับใช้

- ค1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สำหรับรอบระยะเวลา รายงานประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว การถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้สามารถทำได้สำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ในหรือก่อนวันเริ่มต้นถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค2 สำหรับวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านตามย่อหน้าที่ ค1 และ ค3 ถึง ค33
- ค2.1 วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา รายงานประจำปี ที่กิจการ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก และ
- ค2.2 วันที่เปลี่ยนผ่านคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา รายงานประจำปี หนึ่งปีก่อนหน้าวันที่ เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค2ก การเริ่มต้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงาน ทางการเงิน ฉบับที่ 9 – ข้อมูลเปรียบเทียบ ที่ออกในเดือนธันวาคม 2564 ได้เพิ่มย่อหน้าที่ ค28ก ถึง ค28จ และ ค33ก กิจการที่เลือกปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ก ถึง ค28จ และ ค33ก ต้องปฏิบัติ ตามย่อหน้าเหล่านั้นเมื่อเริ่มต้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

- ค3 เว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค5ก กิจการต้องถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง ยกเว้น
- ค3.1 กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงการประมาณการ ทางบัญชีและข้อผิดพลาด และ
- ค3.2 กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามทางเลือกในย่อหน้าที่ ข115 สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันที่ เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจถือปฏิบัติตามทางเลือกย่อหน้าที่ ข115 โดยวิธีเปลี่ยนทันที เป็นต้นไปในหรือหลังวันที่เปลี่ยนผ่านก็ต่อเมื่อกิจการได้เลือกกำหนดความสัมพันธ์ของ การลดความเสี่ยง ณ วันที่หรือก่อนวันที่ถือปฏิบัติตามทางเลือกเท่านั้น

- ค4 ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง กิจการต้องปฏิบัติดังนี้ในวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค4.1 ระบุ รับรู้และวัดมูลค่าแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติโดยตลอด
- ค4.1ก ระบุ รับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์ใดๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติโดยตลอด (ยกเว้นว่ากิจการไม่จำเป็นต้องใช้การประเมินความสามารถในการได้รับคืนตามย่อหน้าที่ 28จ ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน)
- ค4.2 เลิกรับรู้ยอดคงเหลือใดๆ ซึ่งไม่ควรมียู่หากถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาโดยตลอด และ
- ค4.3 บันทึกผลต่างสุทธิที่เกิดขึ้น
- ค4.3.1 ทั้งจำนวนในส่วนของผู้เจ้าของ หรือ
- ค4.3.2 หากกิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1 ค4.1ก และ ค4.2 แล้วทำให้กิจการต้องรับรู้ผลสุทธิของหนี้สินและรายการที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย ณ วันเปลี่ยนผ่าน สูงกว่าผลสุทธิของหนี้สินและรายการที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยตามนโยบายการบัญชีเดิมของกิจการ เป็นผลให้กำไรสะสมของกิจการลดลง กิจการอาจเลือกรับรู้ผลกระทบสะสมจากการเปลี่ยนแปลง ณ วันเปลี่ยนผ่าน ในส่วนของผู้เจ้าของตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 ปีนับจากวันเปลี่ยนผ่าน ทั้งนี้ กิจการต้องเปิดเผยการเลือกทางเลือกนี้ และเปิดเผยจำนวนผลกระทบสะสมจากการเปลี่ยนแปลง จำนวนที่ยังไม่ได้รับรู้ และจำนวนที่รับรู้ในงวดปัจจุบันในส่วนของผู้เจ้าของและรายการปรับปรุงผลกระทบที่แสดงในหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ทั้งนี้ เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้
- ค5 เฉพาะเมื่อกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค3 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยเท่านั้น กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีการดังต่อไปนี้ แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1
- ค5.1 วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค6 ถึง ค19ก ซึ่งขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ ค6.1 หรือ
- ค5.2 วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข
- ค5ก ทั้งที่มีย่อหน้าที่ ค5 กิจการอาจเลือกใช้วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่กิจการสามารถถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง เฉพาะเมื่อ
- ค5ก.1 กิจการเลือกใช้ทางเลือกของการลดความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ ข115 กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนผ่าน และ
- ค5ก.2 กิจการได้ใช้ทุนทรัพย์และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช่ทุนทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เพื่อลดความเสี่ยง

ทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข115 ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค5ข เฉพาะเมื่อกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1ก สำหรับสินทรัพย์สำหรับ กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีการดังต่อไปนี้เพื่อวัดมูลค่า สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ค5ข.1 วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง และ ค17ก โดยขึ้นอยู่กับ ย่อหน้าที่ ค6.1 หรือ
- ค5ข.2 วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค24ก ถึง ค24ข

วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง

- ค6 วัดอุปสงค์ของวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงคือเพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับวิธีการปรับย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ดังนั้นการถือปฏิบัติตามวิธีการนี้ กิจการต้อง
- ค6.1 ใช้ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผล ในกรณีที่กิจการไม่สามารถหาข้อมูลที่สนับสนุน และสมเหตุสมผลที่จำเป็นในการใช้วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง กิจการต้องใช้วิธี มูลค่ายุติธรรม
- ค6.2 ใช้ข้อมูลที่เหมาะสมจะใช้ตามวิธีการปรับย้อนหลังอย่างเต็มที่ให้มากที่สุด แต่ให้ใช้เพียง ข้อมูลเท่าที่มีโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ค7 ย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก อนุญาตให้ดัดแปลงการถือปฏิบัติแบบปรับย้อนหลังในเรื่องดังต่อไปนี้
- ค7.1 การประเมินสัญญาประกันภัยหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ควรจะได้ดำเนินการ ณ วันเริ่มต้นของสัญญาหรือการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ค7.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็น ผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ค7.3 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็น ผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ
- ค7.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ค8 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้แต่ละ การดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก เฉพาะในกรณีที่กิจการไม่มีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผล ในการใช้วิธีการปรับย้อนหลัง

การประเมิน ณ วันเริ่มต้นหรือการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

- ค9 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้โดยใช้ข้อมูล ที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค9.1 มีการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างไรตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24

- ค9.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงหรือไม่ตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค9.3 มีการระบุกระแสเงินสดตามดุลพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอย่างไรตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ
- ค9.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตาม ดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือไม่ตามย่อหน้าที่ 71
- ค9ก เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3
- ค10 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติในการแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่ไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่าหนึ่งปี

การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

- ค11 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ (ดูย่อหน้าที่ 49 ถึง 52) ณ วันที่เปลี่ยนผ่านโดยให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค16ค
- ค12 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (หรือวันก่อนหน้านั้น หากกระแสเงินสดอนาคต ณ วันก่อนหน้านั้นสามารถกำหนดย้อนหลังได้ตามย่อหน้าที่ ค4.1) โดยปรับปรุงด้วยกระแสเงินสดที่รู้แล้วว่าได้เกิดขึ้นระหว่างวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยและวันที่เปลี่ยนผ่าน (หรือวันก่อนหน้านั้น) กระแสเงินสดที่รู้แล้วว่าได้เกิดขึ้นให้รวมกระแสเงินสดจากสัญญาที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค13 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือในภายหลัง)
- ค13.1 โดยใช้เส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้อย่างน้อยสามปีก่อนหน้าวันที่เปลี่ยนผ่านที่ใกล้เคียงกับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ประมาณการตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 หากมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้
- ค13.2 ในกรณีที่ไม่มีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ตามย่อหน้าที่ ค13.1 ให้ประมาณการอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง) โดยกำหนดค่าส่วนต่างถ่วงเฉลี่ยระหว่างเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้กับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ประมาณการตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 และให้ใช้ค่าส่วนต่างนี้ปรับให้เป็น

เส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ ส่วนต่างดังกล่าวต้องเป็นค่าเฉลี่ยอย่างน้อยสามปีก่อนหน้าวันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค14 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือในภายหลัง) โดยการปรับปรุงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ณ วันที่เปลี่ยนผ่านด้วยการปลดปล่อยความเสี่ยงที่คาดไว้ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน การปลดปล่อยความเสี่ยงที่คาดไว้ต้องกำหนดโดยอ้างอิงการปลดปล่อยความเสี่ยงสำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ก การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข137 กิจการอาจเลือกที่จะไม่เปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่จัดทำขึ้นในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน ณ วันที่เปลี่ยนผ่านเสมือนว่ากิจการไม่ได้จัดทำงบการเงินระหว่างกาลก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ข เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องใช้วิธีอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลแบบเดียวกับที่กิจการคาดว่าจะใช้หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ก ในการปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่าย (หรือหนี้สินที่รับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน (ไม่รวมจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน) ให้กับ
- ค14ข.1 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ได้รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน และ
- ค14ข.2 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ค กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านที่ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านจะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มนั้น ตราบเท่าที่สัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะอยู่ในกลุ่มได้รับรู้ ณ วันนั้น (ดูย่อหน้าที่ 28ค และ ข35ค) กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยอื่นที่จ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านรวมถึงส่วนที่ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านให้รับรู้เป็นสินทรัพย์ตามย่อหน้าที่ 28ข
- ค14ง หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินดังต่อไปนี้ให้เป็นศูนย์ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ง.1 การปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านและสินทรัพย์ใดๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนั้น และ
- ค14ง.2 สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค15 ถ้าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14ง เป็นผลให้เกิดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ในการกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค15.1 ถ้ากิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องใช้อัตราดังกล่าวเพื่อระดมดอกเบี้ยจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- ค15.2 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการโอนการบริการก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน โดยการเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองคงเหลือ ณ วันนั้นกับหน่วยความคุ้มครองที่ให้ภายใต้กลุ่มของสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ข119)
- ค16 ถ้าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14 เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14 โดยใช้เกณฑ์การปันส่วนอย่างเป็นระบบ
- ค16ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ให้ความคุ้มครองสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระและทำไว้ก่อนหรือในขณะที่ออกสัญญาประกันภัย กิจการต้องจัดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข) เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืน โดยการคูณ
- ค16ก.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ค16 และ ค20) และ
- ค16ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนของสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ข ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ทั้งที่เป็นสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบ และมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ค ถ้ากิจการไม่มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสมเหตุสมผลในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก กิจการต้องไม่ระบุองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ค17 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน โดยใช้

- ค17.1 ยอดรวมมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ณ วันดังกล่าว หักด้วย
- ค17.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ ณ วันดังกล่าว บวกหรือหักด้วย
- ค17.3 การปรับปรุงสำหรับ
- ค17.3.1 จำนวนเงินที่กิจการเรียกเก็บจากผู้ถือกรรมธรรม์ (รวมถึงจำนวนเงินที่หักจากรายการอ้างอิง) ก่อนวันดังกล่าว
- ค17.3.2 จำนวนเงินที่จ่ายก่อนวันดังกล่าวที่ไม่ควรจะแปรผันอิงกับรายการอ้างอิง
- ค17.3.3 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกิดจากการปลดเปลื้องความเสี่ยงก่อนวันดังกล่าว กิจการต้องประมาณการจำนวนเงินดังกล่าวโดยอ้างอิงการปลดเปลื้องความเสี่ยงสำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค17.3.4 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่าย (หรือหนี้สินที่ได้รับรู้แล้วตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านที่ปันส่วนให้กลุ่มดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ ค17ก)
- ค17.4 ในกรณีที่ย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้เกิดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้หักจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการก่อนวันดังกล่าว ผลรวมของย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 จะเป็นค่าแทนสำหรับผลรวมของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการให้บริการทั้งหมดภายใต้กลุ่มสัญญา กล่าวคือ ก่อนจำนวนเงินใดๆ ที่ควรจะได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ กิจการต้องประมาณการจำนวนเงินที่ควรจะได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ โดยเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านกับหน่วยความคุ้มครองที่ให้ภายใต้กลุ่มของสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน หรือ
- ค17.5 ในกรณีที่ย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน ให้ปรับปรุงองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนให้เป็นศูนย์และเพิ่มหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ไม่รวมองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนด้วยจำนวนเดียวกัน
- ค17ก เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง ในการรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยและรายการปรับปรุงใดๆ กับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ โดยตรงสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค17.3.4)

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- ค18 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค10 ที่รวมสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี
- ค18.1 กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทน

เกิดขึ้นแล้วตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน แทนที่จะเป็นวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว

ค18.2 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนเงินที่รวมในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการจำเป็นต้องกำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลาอนาคต กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดจำนวนเงินสะสมดังกล่าวโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค19.2 หรือ

ค18.2.1 กำหนดให้เป็นศูนย์ เว้นแต่จะเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค18.2.2 และ

ค18.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 กำหนดให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

ค19 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่รวมสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี

ค19.1 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณการอัตราคิดลดที่ใช้เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง) กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5 ด้วย โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 และ

ค19.2 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนเงินที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการจำเป็นต้องกำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลาอนาคต กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินสะสม

ค19.2.1 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข131 ในกรณีที่กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณอัตราคิดลด เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ให้ใช้อัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ด้วย

ค19.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข132 ให้ใช้เกณฑ์ที่ว่าข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเป็นข้อสมมติที่ใช้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กล่าวคือเป็นศูนย์

ค19.2.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข133 ในกรณีที่กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณการอัตราคิดลด เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง)

ให้ใช้อัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว และให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑13 ด้วย และ

๑19.2.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ๑134 ให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

๑19ก ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑137 กิจการอาจเลือกที่จะไม่เปลี่ยนวิธีปฏิบัติกับประมาณการทางบัญชีซึ่งเคยใช้ในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ๑๑8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ณ วันที่เปลี่ยนผ่านเสมือนว่าไม่ได้จัดทำงบการเงินระหว่างกาลก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน

วิธีมูลค่ายุติธรรม

๑20 ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ให้เท่ากับผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันนั้นและกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่วัดมูลค่า ณ วันนั้น ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวกิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 47 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาถือปฏิบัติ (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขเมื่อทวงถาม)

๑20ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข (ไม่จำเป็นต้องเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๑19ค) กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ด้วยการคูณ

๑20ก.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ๑16 และ ๑20) และ

๑20ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

๑20ข ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ทั้งที่เป็นสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในการนำย่อหน้าที่ ๑20ก มาถือปฏิบัติในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบและมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

๑21 ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑22 ในการกำหนด

๑21.1 มีการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างไรตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24

- ค21.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงหรือไม่ตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค21.3 มีการระบุกระแสเงินสดตามดุลพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอย่างไรตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ
- ค21.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือไม่ตามย่อหน้าที่ 71
- ค22 กิจการอาจเลือกที่จะกำหนดประเด็นในย่อหน้าที่ ค21 โดยใช้
- ค22.1 ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่กิจการควรจะได้ใช้ในการกำหนดตามเงื่อนไขของสัญญาและสภาพตลาด ณ วันที่เริ่มต้นหรือวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แล้วแต่ความเหมาะสมหรือ
- ค22.2 ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค22ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจเลือกที่จะจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3
- ค23 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 และอาจรวมในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี กิจการต้องแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่รวมเฉพาะสัญญาที่ออกภายในหนึ่งปี (หรือน้อยกว่า) เท่านั้น หากมีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลในการแบ่งกลุ่มดังกล่าว ไม่ว่ากิจการจะนำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติหรือไม่ กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนผ่านแทนที่จะใช้วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว
- ค24 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค24.1 โดยปรับย้อนหลัง แต่เฉพาะกรณีที่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนให้ทำได้ หรือ
- ค24.2 ให้เป็นศูนย์ เว้นแต่จะเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค24.3 และ
- ค24.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 ให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย

- ค24ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรมสำหรับสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค5ข.2) ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการต้องกำหนดสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยด้วยจำนวนเงินเท่ากับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่เปลี่ยนผ่านสำหรับสิทธิที่จะได้รับ
- ค24ก.1 การรับคืนของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยจากเบี้ยประกันภัยของสัญญาประกันภัยที่ออกก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านแต่ไม่ได้รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค24ก.2 สัญญาประกันภัยในอนาคตซึ่งเป็นการต่ออายุสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน และสัญญาประกันภัยที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค24ก.1 และ
- ค24ก.3 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ค24ก.2 หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านโดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ซึ่งกิจการได้เคยจ่ายแล้วที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโพลิโอของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- ค24ข ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการต้องไม่รวมจำนวนเงินของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยใด ๆ ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยใด ๆ

ข้อมูลเปรียบเทียบ

- ค25 ทั้งที่มีการอ้างอิงรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานในย่อหน้าที่ ค2.2 กิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาใด ๆ ก่อนหน้าที่นำเสนอ แต่ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นก็ได้ ถ้ากิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงสำหรับรอบระยะเวลาก่อนหน้าใด ๆ การอ้างอิงคำว่า “วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน” ในย่อหน้าที่ค2.2 ต้องอ่านว่า “วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาแรกสุดที่นำเสนอเปรียบเทียบที่ได้ปรับปรุง”
- ค26 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 93 ถึง 132 สำหรับรอบระยะเวลาใด ๆ ที่นำเสนอก่อนวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค27 หากกิจการนำเสนอข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่ได้ปรับปรุงสำหรับรอบระยะเวลาก่อนหน้าใด ๆ กิจการต้องระบุให้ชัดเจนถึงข้อมูลที่ไม่ได้ปรับปรุง เปิดเผยว่ามีการจัดทำโดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันและอธิบายเกณฑ์ดังกล่าว
- ค28 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ได้เผยแพร่ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นก่อนห้าปีก่อนวันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่น่ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาใช้เป็นครั้งแรก อย่างไรก็ตามหากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น

กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรกในเวลาเดียวกัน

- ค28ก กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรกในเวลาเดียวกันได้รับอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ (การช้อนทับการจัดประเภทรายการ) เพื่อวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินหากข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้มีการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินจะไม่ได้มีการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ถ้ากิจการเลือกที่จะไม่ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ (ดูย่อหน้าที่ 7.2.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) หรือกิจการปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อน ๆ แต่สินทรัพย์ทางการเงินได้เลิกรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลาก่อน ๆ (ดูย่อหน้าที่ 7.2.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ค28ข กิจการที่ถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการกับสินทรัพย์ทางการเงินต้องนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบประหนึ่งว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กับสินทรัพย์ทางการเงินนั้น กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ค2.2) ในการกำหนดว่ากิจการคาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินควรจะจัดประเภทและวัดมูลค่าอย่างไร ณ การถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้การประเมินเบื้องต้นเพื่อจัดเตรียมสำหรับการถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ค28ค ในการถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการกับสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ถ้าอิงตามการจัดประเภทที่กำหนดตามย่อหน้าที่ ค28ข สินทรัพย์ทางการเงินจะเข้าเกณฑ์ของข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แต่กิจการไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นในการถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการ กิจการยังคงต้องนำเสนอจำนวนเงินที่รับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการด้อยค่าในรอบระยะเวลาก่อนหน้าตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย มิฉะนั้นต้องกลับรายการจำนวนเงินดังกล่าว
- ค28ง ผลต่างใด ๆ ระหว่างมูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินและมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งเป็นผลมาจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28ค ต้องรับรู้ในกำไรสะสมกมา (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามความเหมาะสม) ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค28จ กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28ง ต้อง
- ค28จ.1 เปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ

- ค28จ.1.1 ขอบเขตของการถือปฏิบัติตามการซ้อนทับการจัดประเภทรายการ (ตัวอย่างเช่น กิจการได้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดที่เลืกรับรู้ในรอบระยะเวลาเปรียบเทียบหรือไม่)
- ค28จ.1.2 ว่ามีการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่และมากน้อยเพียงใด (ดูย่อหน้าที่ ค28ค)
- ค28จ.2 ถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวเท่านั้นกับข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลารายงานระหว่างวันที่เปลี่ยนผ่านมาถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ ค2 และ ค25) และ
- ค28จ.3 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูหมวดที่ 7.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

การเลือกกำหนดใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงิน

- ค29 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการที่ได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีมาแล้วก่อนการเริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.1 อาจประเมินใหม่ว่าสินทรัพย์ทางการเงินที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือย่อหน้าที่ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่สินทรัพย์ทางการเงินจะมีคุณสมบัติก็ต่อเมื่อสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้ถือไว้สำหรับกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตัวอย่างของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะประเมินใหม่คือสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้สำหรับกิจกรรมด้านการธนาคารหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้ในกองทุนซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาลงทุนที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.2 ต้องยกเลิกการเลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อีกต่อไปอันเนื่องมาจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.3 อาจเลือกกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- ค29.4 อาจเลือกกำหนดให้เป็นเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค29.5 อาจยกเลิกการเลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าของเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค30 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ตามเกณฑ์ของข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเลือกกำหนดและจัดประเภทรายการดังกล่าวแบบปรับย้อนหลัง ในการนี้กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานในกรณีนี้ต้องใช้วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 แทน
- ค31 กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ไม่ถูกกำหนดให้ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงการเลือกกำหนดและการจัดประเภทรายการ กิจการอาจปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ ก็ต่อเมื่อมีความเป็นไปได้โดยไม่ใช้ข้อมูลที่ทราบหลังจากเกิดเหตุการณ์แล้ว กรณีที่กิจการปรับย้อนหลังรอบระยะเวลาก่อน ๆ งบการเงินที่ปรับย้อนหลังต้องสะท้อนข้อกำหนดทุกประการของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบ กรณีที่กิจการไม่ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ กิจการต้องรับรู้ในกำไรสะสมยกมา (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามความเหมาะสม) ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานสำหรับผลต่างระหว่าง
- ค31.1 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น และ
- ค31.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค32 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยในรอบระยะเวลารายงานประจำปีสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวแยกตามประเภท
- ค32.1 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.1 – เกณฑ์ในการกำหนดสินทรัพย์ทางการเงินที่มีคุณสมบัติ
- ค32.2 ถ้าเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งในย่อหน้าที่ ค29.1 ถึง ค29.5
- ค32.2.1 ประเภทการวัดมูลค่าและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบที่กำหนดก่อนวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ในทันที และ
- ค32.2.2 ประเภทการวัดมูลค่าใหม่และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบที่กำหนดหลังจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29
- ค32.3 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.2 – มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินในงบฐานะการเงินที่ได้เลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ซึ่งไม่ได้มีการเลือกกำหนดให้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป
- ค33 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยในรอบระยะเวลารายงานประจำปีสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ

- ค33.1 ว่าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กับสินทรัพย์ทางการเงินทำให้การจัดประเภทรายการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค33.2 เหตุผลสำหรับการเลือกกำหนดหรือการยกเลิกการเลือกกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- ค33.3 ว่าเหตุใดกิจการจึงมีข้อสรุปที่แตกต่างในการประเมินใหม่จากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค33ก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่เลือกรับรู้ระหว่างวันที่เปลี่ยนผ่านและวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ (การซ้อนทับการจัดประเภทรายการ) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบประหนึ่งว่าได้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กับสินทรัพย์นั้น กิจการดังกล่าวต้องดัดแปลงข้อกำหนดของย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ เพื่อที่ว่า การซ้อนทับการจัดประเภทรายการอยู่บนพื้นฐานว่ากิจการคาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินจะถูกเลือกกำหนดอย่างไรเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

การเลิกใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

- ค34 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 นี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นายอินทัช	ปิยะนาวัน	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายณพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจ	กรรมการ
นางสาววรพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ่ววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ดินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	สีกัจฉะ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบุลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นาคคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	กรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สมฤทธิเลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปิติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรุณจิณสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นางสาวชมานันท์ เนตพุทกณะ) อนุกรรมการ

(นางสาวฐมน จิตะธนะกิจ) อนุกรรมการ

(นางสาวณัฐวรรณ ภิรมยาภรณ์) อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลวงค์) อนุกรรมการ

(นางอภิชา พอลเลิศ) อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี โอฟะรัตน์มณี) อนุกรรมการและเลขานุการ

(นางสาวธัญพร อธิกุลวริน) อนุกรรมการและเลขานุการ

(นายเมธพนธ์ มนัสเมธิกุล) กรรมการ

นายอุดม ธนรัตน์พงศ์ ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณท์	อนุกรรมการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สินวลข้า)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุชีโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พณิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวัชรวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนัยศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิทย์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ

